

★
Η ΝΕΟΤΑΝ

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 9 (60)
2 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1939-Δ'

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ
(Νόμος 334)

Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου, διοικου-
μένου ὑπὸ Ἀνωτάτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου
προεδρευομένου ὑπὸ τῆς Α.Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ
τῆς Κυβερνήσεως κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ, ὅστις
καὶ ἐκπροσωπεῖ ταύτην, ἀνατληρούμενος ὑπὸ
τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου
κ. ΑΛΕΞ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΤΟΣ 2.—ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Δ/ΣΕΩΣ, ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ & ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ
'Οδὸς Λεωφόρου 19 (Β' ὁροφος)
'Αριθ. Τηλεφ. 32-094

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ: Περιοδικὸν «ΝΕΟΛΑΙΑ»
'Οδὸς Λεωφόρου 19

'Αριθ. Τεύχ. 9—2 Δεκεμβρίου 1939
ΤΙΜΗ Δραχ. ΤΕΣΣΑΡΕΣ

Διὰ πᾶσαν πληρωμὴν πρέπει νὰ λαμβάνητε ἀποδείξιν φέρουσαν τὴν ὑπογραφήν τοῦ Γεν. Γραμ-
ματέως τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Σ. ΡΟΥΒΑΛΗ Συναγματοῦρχου ἑ.δ. καὶ τὴν σφραγίδα τῆς Ε.Ο.Ν.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

	Μελῶν	Μή
	& μαθητῶν μελῶν	
ΕΤΗΣΙΑ ('Εσωτερικῶ)	Δρ. 160	— 200
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	» 80	— 100
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	» 40	— 50
ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ:	Διὰ Ἀγγλίας	1
	Ἀμερικῆς Δολ.	6
	Αιγύπτου Διὰ	1

Διὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου καὶ Ἰδιω-
τικῶν Δικαίου (Δήμους, Κοινότητας) καὶ
Σχολικὰς Ἐφορίας. ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. 300

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΝΕΟΛΑΙΑ»
ἢ ΣΠ. ΡΟΥΒΑΛΗΝ, Γεν. Γραμματέα Ε.Ο.Ν.

Ἐνισχύσατε τὰ Μαθητικὰ Συσσίτια

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Πρὸς ἀπάσας τὰς Περιφερειακὰς Διοικήσεις Ἀρρένων καὶ Θηλέων καὶ τὰς Διοικήσεις Ἀνωτάτων Σχολῶν.

Ἐνα ἀπὸ τὰ πολλὰ προστατευτικὰ μέτρα, ποὺ ὁ Ἀρχηγὸς ἔλαβε γιὰ τὴ Νέα Γενεά, εἶναι καὶ ὁ θεσμὸς τῶν Μαθητικῶν Συσσιτίων. Τὰ Μαθητικὰ Συσσίτια λειτουργοῦσαν βέβαια, χάρις εἰς τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλία, καὶ πρὸ τῆς 4ης Αὐγούστου. Ὁ Ἀρχηγὸς ὁμῶς τὸν θεσμὸ αὐτὸ ἐπισημοποίησε μὲ Νόμον καὶ γιὰ νὰ ἀνταποκρίνεται ἀπολύτως εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ καὶ νὰ μὴ λειτουργῇ πλημμελέστατα, ὅπως ἄλλοτε, τὸν ὀργάνωσε καὶ τὸν ἐξήρημα-τοδότησε τόσο ἐκ τοῦ Δημοσίου ὅσον καὶ ἐκ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

Ἡ σημασία τοῦ θεσμοῦ αὐτοῦ τόσο ἀπὸ Ἐθνικῆς, ὅσον καὶ ἀπὸ Κοινωνικῆς ἀπόψεως εἰμῆθα βέβαιον ὅτι δὲν διαφεύγει τῆς προσοχῆς οὐδενὸς Ἑλλη-
νος, πολὺ δὲ περισσότερο τῆς προσοχῆς οὐδενὸς μέλους τῆς ὀργανώσεώς μας.

Καὶ τοῦτο, διότι ὁ θεσμὸς αὐτὸς προστατεύει καὶ ἐνισχύει νέους καὶ νέες, ποὺ εἶναι καὶ μέλη τῆς Ἐθνικῆς ὀργανώσεως τῆς Νεολαίας, προστατεύει δηλαδὴ καὶ ἀσφαλίζει αὐτὸ τοῦτο τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος. Γι' αὐτὸ μάλιστα ὁ Ἀρχηγὸς εἰς τὸ σχετικὸ Νόμον ὥρισε, ὅπως εἰς τὰς κατὰ τόπους Ἐπιτροπὰς μετέχουσιν καὶ ἀντιπρόσωποι τῆς ὀργανώσεώς μας. Τοῦτου ἕνεκα εἰς ὅλους μας γεννᾶται βαρὺν ἠθικὴν ὑποχρέωσιν, ὅπως ἐνισχύσωμεν τὸν θεσμὸ αὐτὸν καὶ ἐπιτύχῃ ἀπολύτως. Εἶναι ἀνάγκη νὰ καταβάλωμε κάθε προσπάθειαν, ὅπως ὁ κίνδυνος τοῦ ἐκφυλισμοῦ, ποὺ ἀπειλεῖ τὴ φυλὴν μας ἐκ τοῦ ὑποσιτισμοῦ πολλῶν Ἑλληνοπαίδων, ἐξουδετερωθῇ ἐξ ὁλοκλήρου. Δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ

ὑπάρχῃ εἰς τὸ Ἔθνος μας ἡ τραγικὴ εἰκόνα τῆς πείνης ἢ τοῦ ὑποσιτισμοῦ παιδιῶν τῆς Ἑλλάδος. Τοῦτο ἀποτελεῖ ὄχι μόνον στοιχειώδη Ἐθνικὴν ὑποχρέωσιν, ἀλλὰ καὶ μέτρο κοινωνικῆς δικαιοσύνης καὶ ἐθνικῆς ἀλληλεγγύης. Ἐντελλόμεθα λοιπὸν ὅπως οἱ ἀντιπρόσωποι, οἱ ὁποῖοι ὥρισθησαν ἀπὸ τὴν ὀργάνωσιν ὡς μέλη τῶν κατὰ τόπους Ἐπιτροπῶν, καταβάλουν κάθε προσπάθειαν καὶ φέρουν εἰς πέρας τὸ ἔργον, ποὺ τιμητικῶς τοὺς ἀνέτεθη, ἐπιδεικνύοντες πρὸς τοῦτο ζῆλον, ἐργατικότητα καὶ αὐταπάρνησιν, ὥστε νὰ φανοῦν ἀντάξια μέλη τῆς ὀργανώσεως καὶ τοῦ σκοποῦ τῆς.

Ἐκτὸς τούτου καὶ ἀπαντὰ τὰ μέλη τῆς ὀργανώσεως, ἰδίως δὲ Φαλαγγίτισαι καὶ Σκαπάνισαι, νὰ ἐνισχύ-
σουν διὰ παντὸς μέσθῳ καὶ κυρίως διὰ τῆς προσωπικῆς τῶν ἐργασίας τὸν θεσμὸν τῶν Μαθητικῶν Συσσιτίων.

Πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῶν ἐν γένει Σχηματισμῶν τῆς Ε.Ο.Ν. δεόν νὰ τεθοῦν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν τοπικῶν Ἐπιτροπῶν μέλη τῆς ὀργανώσεως, τὰ ὁποῖα θὰ παρέχουν τὴν προσωπικὴν τους ἐργασία σύμφωνα μὲ τὰς ὁδηγίας τῶν Ἐπιτροπῶν. Ἡ παροχὴ τοιαύτης ἐργασίας ἀποτελεῖ τίτλον τιμῆς δι' ἕκαστον μέλος τῆς ὀργανώσεως καὶ θέλομεν νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι ἡ προσφορὰ ἐργασίας θὰ ὑπερβῇ τὴν πράγματι ἀναγκάν. Θὰ ἀποτελέσῃ στοιχεῖον ἀξίον μισθῆς διὰ τὸν κατὰ τόπους Σχηματισμὸν τῆς Ε.Ο.Ν. ἢ περίπτωσιν, κατὰ τὴν ὁποῖαν τυχὸν Ἐπιτροπὴ Μαθητικοῦ Συσσιτίου ἀναγκασθῇ νὰ προσλάβῃ ἑμμοσθὰ πρόσωπα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐργασιῶν πρὸς ὀργάνωσιν, παρασκευὴν καὶ διάθεσιν τῶν Μαθητικῶν Συσσιτίων.

Τὸ μαγεῖρεμμα, τὸ σερβίρισμα, τὸ πλῆσιμο τῶν πιάτων καὶ σκευῶν, ἡ λοιπὴ καθαριότης τοῦ ἐστιατορίου, καθὼς καὶ πᾶσα ἄλλη παρασκευαστικὴ ἐργασία τοῦ Μαθητικοῦ Συσσιτίου

πρέπει νὰ ἐκτελῇται ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς ὀργανώσεως.

Ἐκτὸς τούτου, ὅλαι αἱ μονάδες καὶ κάθε μέλος τῆς ὀργανώσεως οφείλουν νὰ προπαγανδίζουν παντοῦ καὶ πάντοτε τὴν σημασία καὶ τὴν σκοπιμότητα τοῦ Ἐθνικοῦ αὐτοῦ σκοποῦ καὶ τὴν ὑποχρέωσιν, τὴν ὁποῖαν ἔχει κάθε δυνάμενον μέλος τῆς Κοινωνίας, ὅπως ἐνισχύσῃ τὸν σκοπὸν αὐτόν.

Ἄλλως τε ἡ ὀργάνωσις τῶν Μαθητικῶν Συσσιτίων μᾶς παρέχει τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπιδειξώμεν τὰ αἰσθήματα κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης πρὸς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην Συναγωνιστάς καὶ νὰ συμβάλωμεν εἰς καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν προσπάθειαν καταλύσεως τῆς κοινωνικῆς ἀδικίας, ποὺ ἐδημιούργησε τὸ ν-ε-ωκοπῆσαν παλὸν κοινωνικὸ καὶ πολιτικὸ καθεστῶς.

Ὁ Ἀρχηγὸς καὶ ἡ σεβαστὴ κυρία Λέλα Μεταξά, ποὺ εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς ὅλης προσπάθειας καὶ ἀντιπρόεδρος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀνέλασθον πρῶτοι νὰ σιτήσουν καθ' ὅλον τὸ ἔτος τέσσαρας Συναγωνιστάς.

Τὸ παράδειγμα τοὺς δεόν ὅπως καταβάλωμε προσπάθειαν καὶ τὸ μιμηθῶν ὅλοι οἱ πρὸς τοῦτο δυνάμενοι.

Εἶναι ζήτημα τιμῆς διὰ τὴν 4ην Αὐγούστου, ζήτημα τιμῆς πολὺ περισσότερο γιὰ τὴν ὀργάνωσιν μας νὰ μὴ πεινᾷ κανένα παιδί.

Ἡ κοινωνικὴ ἀλληλεγγύη ἀποτελεῖ πρωταρχικὴν ἀρχὴν τῆς ὀργανώσεώς μας καὶ ἐπομένως ἡ συμβολὴ μας διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν Μαθητικῶν Συσσιτίων ἀποτελεῖ ἓνα ἀπὸ τὰ κυριώτερα καθήκοντά μας.

Τὰς ἐπ' αὐτοῦ ἐνεργείας σας παρακαλοῦμεν ὅπως μᾶς ἀναφέρετε.

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος καὶ Μέλος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Μαθητικῶν Συσσιτίων
Ἀλέξανδρος Κανελλόπουλος

Ε.Ο.Ν. ΚΑΙ ΔΕΝΔΡΟΝ

Αύριον Κυριακήν ἀρχίζει εἰς τὴν περιφέρειαν Διοικήσεως Πρωτευούσης ἡ χειμερινή περίοδος τῶν δενδροφυτεύσεων. Ἐπειτα ἀπὸ τὴν πανελλαδικὴν ἐξόρμησιν ὑπὲρ τοῦ δένδρου τοῦ περασμένου Φεβρουαρίου, ἡ περίοδος ποῦ ἐγκαινιάζεται αὐριον δὲν πρόκειται, οὔτε χρειάζεται ἄλλως τε, νὰ πάρῃ τὸν πομπικὸν χαρακτήρα ποῦ τότε ἐκρίθη, ὀρθότατα βέβαια, ἀναγκαῖος καὶ σκόπιμος. Ἡ ἐξόρμησις τοῦ Φεβρουαρίου, τὸ εἴπαμε καὶ τότε, δὲν ἦτο παρὰ μόνον ἀπαρχή. Δύο φορές κάθε χρόνο, τὴν ἀνοιξιν καὶ τὸ φθινόπωρον, θὰ ἐπανερχώμεθα εἰς τὴν προσπάθειαν ἐκείνην. Καὶ αὐτὴ ἡ ἐπάνοδος θὰ χρειασθῇ νὰ συνεχίζεται ἐπὶ χρόνια, ἐπὶ δεκαετηρίδας. Ὅχι δὲ μόνον ὑπὸ τὴν μορφήν ἑνὸς ἐρασιτεχνικοῦ ἡμερησίου ἢ ἐβδομαδιαίου λαϊκοῦ συναγερμοῦ, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν ἑνὸς ὑπευθύνου προγράμματος ἀναδασώσεως μακρᾶς πνοῆς καὶ διαρκείας, ποῦ ἡ ἐκπλήρωσις του εἶναι ἔργον τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων τοῦ Κράτους.

Ὅπως ἐγράφαμε μετὰ τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἐξορμήσεως τοῦ Φεβρουαρίου, ἡ Ἑλλάς ἔχει ἀνάγκη νὰ διπλασιάσῃ τὴν δασικὴν τῆς ἔκτασιν. Τοῦτο δὲ ὄχι μόνον διὰ ν' ἀποκτήσῃ αὐτάρκειαν εἰς δασικὰ προϊόντα, ἀλλὰ καὶ διὰ ν' ἀσφαλίσῃ τὸ μέγα κεφάλαιον τοῦ καλλιεργουμένου καὶ καλλιεργησίου ἐθνικοῦ ἐδάφους ἐναντίον τῆς φοβερᾶς ἀπειλῆς τῆς διαθρώσεως. Μὲ ἄλλα λόγια διὰ ν' ἀσφαλίσῃ καὶ κατοχυρώσῃ τὴν γεωργίαν τῆς. Παραλλήλως ἡ Ἑλλάς, διὰ λόγους ἐντάσεως τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ἐθνικοῦ κεφαλαίου τῆς γῆς, ἔχει ἀνάγκη νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν καρποφόρον δενδροκαλλιέργειαν εἰς ὅλας τὰς περιφέρειας τῆς καὶ πρὸ παντὸς εἰς τὰ ὄρεινά. Ἡ Ἑλλάς εἶναι δενδροκομικῶς προνομιοῦχος τόπος. Ἡμπορεῖ νὰ καλλιεργήσῃ ὅλα τὰ εἶδη τῶν δένδρων, ἀπὸ ἐκεῖνα ποῦ εὐδοκίμουν εἰς τὰ τροπικὰ κλίματα, ὡς ἐκεῖνα ποῦ θεωροῦνται ὅτι ἀνήκουν εἰς τὰς βορείους ζώνας. Ὅλα τὰ πρᾶγμᾶ, αἱ κολπώσεις καὶ αἱ χαραδρώσεις τῶν ἐλληνικῶν βουνῶν, ποῦ οἱ παλαιότεροι τὰ κατεδίκαζαν ὡς ἀγρονα καὶ ὡς ἀνεπίδεκτα γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως, θαυμάσια προσφέρονται εἰς τὴν δενδροκαλλιέργειαν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ καθένας γνωρίζει ὅτι ἡ δενδροκαλλιέργεια εἶναι ὄχι μόνον ἡ ἀνωτέρα μορφή γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως, ἀλλὰ καὶ ἡ πολυτιμότερα, εἶναι φανερόν ὅτι ἡ ὑπόθεσις τῆς πυκνῆς, ραυμαλέας, τεχνικῶς προηγμένης καὶ οἰκονομικῶς εὐεκτοῦσης γεωργίας εἰς τὴν Ἑλλάδα, μετὰ τὴν ὁποίαν εἶναι συνδεδεμένη ἡ προσδοκία τῆς νέας ἐλληνικῆς ἀκμῆς, εἶναι ἀπολυτῶτατα συνδεδεμένη μετὰ τὴν δενδροκαλλιέργειαν. Ἡ πύκνωσις καὶ ἐπέκτασις τῶν δασῶν εἰς τὰς κορυφὰς καὶ εἰς τὰ μεγάλα ὄρη καὶ ἡ καλλιέργεια τῶν καρποφόρων εἰς τὰς μέσας καὶ εἰς τὰς χαμηλὰς ζώνας τῶν βου-

νῶν μας εἶναι ὁ δρόμος ποῦ θὰ μᾶς φέρῃ εἰς τὴν τελείαν ἀξιοποίησιν τοῦ ἐθνικοῦ ἐδάφους, μετὰ τὴν ὁποίαν πάλιν συνδέεται ἡ προοδευτικὴ ἐξέλιξις τῆς γεωργικῆς καὶ τῆς ἄλλης οἰκονομίας μας καὶ ἡ συντήρησις τῶν αὐξανομένων γενεῶν τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ τοὺς πόρους τῆς γῆς τῶν. Αἱ ἄλλαι ἀπόψεις, τῆς υγείας καὶ τῆς αἰσθητικῆς, τὰς ὁποίας θεραπεύει ἡ δενδροφύτευσις, ἔρχονται εἰς δευτέραν γραμμὴν, ἔπειτα ἀπὸ τὴν πλουτολογικὴν, χωρὶς μὲ τοῦτο νὰ παύουν νὰ εἶναι σπουδαῖα.

Οἱ νέοι καὶ τὰ κορίτσια, ποῦ θὰ κινητοποιηθοῦν αὐριον εἰς τὰς Διοικήσεις καὶ τοὺς Σχηματισμοὺς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προγράμματος τῶν δενδροφυτεύσεων, πρέπει νὰ ξέρουν ὅλα αὐτά. Πρέπει νὰ ξέρουν ὅτι πέρα ἀπὸ τὸν στενὸν ἐξωραϊστικὸν σκοπὸν, ποῦ ἔχει ἡ κάλυψις τοῦ γυμνοῦ λόφου, τὰ δένδρα ποῦ φυτεύουν αὐτοὶ καὶ οἱ ἄλλοι νέοι τῆς Ὁργανώσεως εἰς ὅλας τὰς περιοχὰς τῆς Χώρας καὶ οἱ ἰδιωτικοὶ ὁμίλοι καὶ σύλλογοι καὶ αἱ δασικαὶ ὑπηρεσίαι καὶ οἱ ἐπιδιδόμενοι εἰς τὴν δενδροκαλλιέργειαν γεωργοί, πρόκειται νὰ ἐκπληρώσουν σκοποὺς πολὺ - πολὺ σημαντικωτέρους. Σκοποὺς ποῦ μ' αὐτοὺς συνδέονται ἡ ζωὴ, ἡ εὐτυχία καὶ τὸ μέλλον αὐτῶν τῶν ἰδίων καὶ τῆς Ἑλλάδος. Πρέπει νὰ μάθουν ὅτι τὸ δένδρον εἶναι καὶ ὁμορφιά καὶ χαρὰ τοῦ ματιοῦ καὶ πηγὴ δροσιᾶς τὸ καλοκαίρι, ἀλλὰ καὶ πλοῦτος, εἴτε εἶναι καρποφόρον εἴτε ὄχι. Πρέπει νὰ μάθουν ὅτι ἡ παρακμὴ τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνισμοῦ ἔχει ἄμεσον σχέσιν μετὰ τὴν καταστροφὴν τῶν δασῶν, ἡ ὁποία ἐμείωσε κατ' ἔκτασιν καὶ ἀπόδοσιν τὰς καλλιεργουμένας γαῖας, ἐδημιούργησε μετὰ τὴν κακὴν κατανομήν τῶν βροχῶν καὶ μετὰ τοὺς χειμάρρους ἐστίας ἐλαιοποιίας καὶ ὑπενόμευσε μαζὶ μετὰ τὴν οἰκονομικὴν ὑπόστασιν καὶ τὴν υγείαν τῆς φυλῆς. Πρέπει νὰ ξέρουν ἀκόμη ὅτι τὸ δένδρον εἶναι καταβολὴ διὰ τὴν αὐριον, δὴ τὸ μέλλον. Καὶ δι' αὐτὸν τὸν λόγον ἡ φύτευσις του, ἡ καλλιέργεια καὶ ἡ φύλαξις του εἶναι ἰδικὴ τῶν ὑπόθεσις. Αὐτοὶ θὰ χαροῦν τὴν λυγερὴν του ὠραιότητα, θὰ ξεκουρασθοῦν κάτω ἀπὸ τὸν ἱσκίον του καὶ θὰ κόψουν τὸν καρπὸν του. Πρέπει νὰ ξέρουν τέλος ὅτι τὸ δένδρον εἶναι ζωντανὴ ὑπαρξίς, γεμάτη ἀνοχὴ καὶ καρτερία καὶ καλωσύνη. Τόση καρτερία καὶ καλωσύνη, ὅση δὲν εἶχε ποτὲ ὁ ἐναρετώτερος τῶν ἀνδρῶν ἐπὶ γῆς. Φυλλώνει κ' ἀνθίζει καὶ καρποφορεῖ κάθε φορὰ, καὶ δὲν ἐρωτᾷ ποτὲ ἂν ἦτο ἀγιος ἢ κακοῦργος αὐτὸς ποῦ ἐκοιμήθηκε εἰς τὸν ἱσκίον του καὶ ἐτρύγησε τὸν καρπὸν του. Ἡ φιλία μετὰ τὸ δένδρον, ἡ ἐξοικειώσις μετὰ τὴν ζωὴν του καὶ ἡ προσπάθεια ἀπομιμήσεώς του — ἅς τὸ ξέρουν αὐτὸ καλά οἱ νέοι — ἡμπορεῖ νὰ τοὺς ἀναδείξῃ ἀνθρώπινα ὑποδείγματα καὶ δημιουργοὺς ἀνωτέρας ζωῆς.

Κδς.

«Από την Β' συγκέντρωσιν του «Συλλόγου Γονέων»

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥΣ

» Τώρα, ή Νεολαία ή δική μας, ή 'Ελληνική, δεν είναι αντίγραφον ΟΥΔΕΜΙΑΣ ΞΕΝΗΣ Νεολαίας. Έβγῆκε από μέσα από τὰ σπλάγχνα μας, ανταποκρίνεται εἰς τὰς ἰδίας ἡμῶν ἀνάγκας. Διὰ τοῦτο καὶ ὅσοι ἀπὸ σᾶς ἔτυχε νὰ ἴδετε εἰς ἄλλα Κράτη σχηματισμοὺς αὐτοῦ τοῦ εἶδους, διότι ὑπάρχουν σχηματισμοὶ αὐτοῦ τοῦ εἶδους εἰς ὅλα τὰ Κράτη, ὅχι μόνον εἰς τὰ λεγόμενα ὀλοκληρωτικά, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ δημοκρατικά, καὶ ἠθελήσατε νὰ τοὺς σπουδάσετε ἐκ τοῦ πλησίον, θὰ ἴδατε μεταξὺ τῶν σχηματισμῶν τῶν Νεολαίων τῶν Κρατῶν αὐτῶν καὶ τῆς ἰδικῆς μας οὐσιωδεστάτας διαφορᾶς. Διότι οἱ ἰδιοὶ μας εἰναι 'Ελληνικοὶ καὶ εἶναι καμωμένοι δι' ἡμᾶς καὶ ἐπομένως δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι ὁμοίωμα, οὔτε ἀντίγραφον καμμιᾶς ἄλλης.

» Ἐν τοσοῦτω, ὅταν ἐπρόκειτο νὰ τὴν κάμω εὐρέθην πρὸ ρευμάτων ἀντιξῶν, οὕτως ὥστε ἠναγκάσθην νὰ τὴν ἀφήσω νὰ δημιουργηθῇ — διὰ νὰ σᾶς εἰπῶ τὴν λέξιν καὶ ἵνα μὴ σᾶς τρομάξῃ — ὥς μίαν ἐπανάστασιν. Δηλαδή ἀντὶ νὰ τὴν ἐπιβάλλω ἐκ τῶν ἀνω ἠθελήσα νὰ ἀνακύψῃ ἐκ τῶν κάτω μόνῃ της, δηλαδή ἀπὸ τὰ παῖδιά τὰ ἴδια. Καὶ ἔτσι ἤρχισαν ἀπὸ τὰ παῖδιά τὰ ἴδια, εἰς τὰ ὁποῖα ἐδόθη ἡ ὀψις, ὀλίγον τι ἄτακτα, ὀλίγον τι ἀουστηματοποίητα, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ὁ συνολικὸς ὀργανισμὸς, ἀλλὰ μὲ μεγάλην ζωηρότητα καὶ μὲ μεγάλην ὀρμὴν, τόσῃ πολλήν, ὥστε παρέσυρε κάθε ἐμπόδιον.

» Ἐννοεῖται, ὅταν εἰδομεν ὅτι ἡ κίνησις αὐτὴ ἐδημιουργήθη, τὴν παρέλαβε τὸ Κράτος. Δηλαδή τὸ Κράτος τὴν ἀφῆκε νὰ δημιουργηθῇ ἔτσι, ἀκριβῶς διὰ νὰ ἔχῃ ὅλην τὴν ζωὴν, ἡ ὁποία τῆς χρειάζεται, διότι ἔτσι αἱ κινήσεις αἱ μεγάλαὶ αἱ κοινωνικαὶ ἔχουν μεγάλην δύναμιν, ὅταν προέρχονται ἀπὸ τὰς μάζας τὰς ἰδίας. Ἐτσι ἔγινε καὶ ἡ Νεολαία. Ἐπειτα τὴν ἐπῆρε τὸ Κράτος εἰς τὸ χέρι του, τὴν ὀργάνωσε καὶ τὴν διηύθυνε καὶ τὴν ἔκαμε κρατικὸν θεσμόν.

» Ὅφειλω πῶρῳ νὰ σᾶς πῶ ἓνα περίεργον πρᾶγμα, ποὺ παρετηρήθη ἐπάνω εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς Νεολαίας. Ἀπὸ τὰς κοινωνικὰς τάξεις ἐκείναι ποὺ ἔδωκαν εὐθὺς ἀμέσως ὅλην τὴν βοήθειαν, ὅχι μόνον τὰ παῖδιά των, ἀλλὰ ὅλην τὴν βοήθειαν, καὶ οἱ γονεῖς τῶν παιδιῶν ἀκόμη, ἦσαν ὁ ἀγροτικὸς καὶ ὁ ἐργατικὸς κόσμος, ὅπως καὶ αἱ πτωχότεραι ἀπὸ τὰς κοινωνικὰς τάξεις τῶν πόλεων. Ἡμποροῦμεν νὰ εἰπώμεν ὅτι τὰ παῖδιά των εἰσώρμησαν εἰς τὴν Νεολαίαν ἀκράτητα, ἀγόρια καὶ κορίτσια. Λέγω καὶ τὰ κορίτσια των ἀκόμη διότι ἠμποροῦσε διὰ τὸν Ἕλληνα ἀγρότην νὰ ὑπάρξῃ δυσκολία νὰ βλέπῃ τὸ κορίτσι του, ποὺ ἀλλοιῶς ἦτο συνηθισμένο, καὶ γνωρίζομεν πῶς, νὰ βλέπῃ τὸ κορίτσι του νὰ παρελαύνῃ μὲ τὴν στολὴν τῆς Νεολαίας. Καὶ μολαταῦτα τὰ παῖδιά καὶ τὰ κορίτσια τῶν ἀγροτῶν, καὶ τῶν ἐργατῶν, ἀγρόται καὶ ἐργάται, καὶ αἱ πτωχότεραι τάξεις τῶν πόλεων εἰσώρμησαν εἰς τὴν Ἑθνικὴν Ὀργάνωσιν τῆς Νεολαίας. Διὰ τὸν Δέν γνωρίζω! Ἄς ἔλθῃ ὁ μέλλων ἱστορικὸς νὰ μᾶς τὸ ἐξηγήσῃ. Ἐγὼ τὸ παίρνω ὡς δεδομένον, διότι τὸ εἶδα.

» Αἱ ἀστικά τάξεις ἐφάνησαν ἐπιφυλακτικώτεραι. Διὰ τοῖους λόγους; Θὰ σᾶς τὸ ἐξηγήσω, ἐπειδὴ εὐρίσκομαι πρὸς γονέων, οἱ ὁποῖοι ἀνῆκουν εἰς τὴν ἀστικὴν τάξιν. Θὰ πρέπει νὰ σᾶς τὸ ἐξηγήσω. Καὶ θὰ σᾶς ἐξηγήσω τώρα ποὺ ἔλειψεν ἡ ἐπιφυλακτικότης αὐτὴ διὰ νὰ πάρωμεν μερικὰ μαθήματα διὰ τὸ μέλλον.

» Ἡ πρώτη ἀντίρρησης τῶν ἀστῶν γονέων ἦτο ὅτι τοὺς παίρνομεν τὰ παῖδιά των ἀπὸ τὸ σπῆτι των. Ἰδίως τὸ ἔλεγον διὰ τὰ κορίτσια των. Τὰ παίρνει ἡ Ὀργάνωσις τῆς Νεολαίας ἀπὸ τὸ σπῆτι των καὶ τὰ χάνουν. Διὰ τὸν ἐπειδὴ πηγαίνουν τὰ παῖδιά τὰ ἐβρουν τὰ ἄλλα ὁμίλια των παιδιᾶ; Ἀλλὰ δὲν τὰ χάνουν τὰ παῖδιά των δι' αὐτὸν τὸν λόγον. Δέν τὰ βλέπουν οἱ γονεῖς των τὰς ὥρας ποὺ συναν-

τῶνται αὐτὰ μεταξύ των εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς Νεολαίας, ἀλλὰ τὰ παῖδιά δέν χάνονται, ἀκριβῶς τότε δέν χάνονται. Καὶ ἐξηγοῦμαι ἀμέσως: Συλλογισθεὶτε πῶς οἱ ἀστοὶ γονεῖς ὅταν γυρίσῃ τὸ παῖδι ἀπὸ τὸ σχολεῖον ἢ ὅταν εἶναι Κυριακὴ ἢ ἑορτὴ, ὅταν τέλος πάντων τὸ παῖδι εἶναι ἐλεύθερον, εἶναι δυνατόν νὰ τὸ πάρτε ἀπὸ τὸ χέρι καὶ νὰ τὸ πάτε ἐσεῖς περίπατο, ἢ νὰ τὸ διασκεδάσετε, πρὸ παντὸς αὐτό, ὅπως θέλει τὸ παῖδι καὶ ὅπως πρέπει καὶ εἶναι φυσικόν νὰ διασκεδάσῃ τὸ παῖδι; ὅχι βέβαια! Ἐχετε καὶ σεῖς τὰς ἀσχολίας σας, τὰς ἐργασίας καὶ τίποτα ἂν δέν κάνετε. Ἐχετε τὰς ἀσχολίας τῆς ζωῆς σας, τῶν συνηθειῶν σας καὶ τῶν κοσμικῶν σας ἀκόμη ὑποχρεώσεων. Τὸ παῖδι θὰ εὕρῃ τότε τὸν τρόπον νὰ διασκεδάσῃ μόνον του, χωρὶς νὰ τὸ ἐπιβλέπῃ κανεὶς, χωρὶς νὰ ἔχῃ καμμίαν ἐπιτήρησιν. Ἐννοεῖτε τώρα ὅλοι, ποῦ θὰ πάῃ καὶ ποῦ θὰ διασκεδάσῃ τὸ παῖδι. Ἄν τὸ ἐρωτήσετε κατόπιν θὰ σᾶς εἰπῇ ψέματα. Δέν πιστεύω νὰ ὑπάρχῃ κανεὶς ὁ ὁποῖος νὰ ἀμφισβᾷ.

Μὲ τὴν Ὀργάνωσιν τῆς Νεολαίας, τὸ παῖδι σας πηγαίνει μαζὶ μὲ τὰ ἄλλα παῖδιά, μὲ τοὺς βαθμοφόρους, πηγαίνει ἐκδρομὰς, κάμνει διαφόρους ἀσκήσεις, διάφορα παιχνίδια, διδασκαλίας καὶ ἂν θέλετε νὰ μάθετε τί κάμνει τὸ παῖδι σας, δέν ἔχετε ἀνάγκη νὰ τὸ ἐρωτήσετε, διότι μόνον του θὰ σᾶς εἰπῇ ποῦ ἦτο καὶ τί ἔκανε.

» Ἡ, ἂν θέλετε νὰ ἐρωτήσετε, δέν ἔχετε ἀνάγκη νὰ ἐρωτήσετε τὸ ἴδιον. Θὰ ἐρωτήσετε τὸν βαθμοφόρο του, θὰ ἐρωτήσετε τὸν Ὑποτομέαρχον του, ὁ ὁποῖος κατοικεῖ εἰς τὴν ἴδιαν συνοικίαν μὲ σᾶς. Δέν τὰ χάνετε λοιπὸν τὰ παῖδιά σας. Κάθε ἄλλο μάλιστα.

» Ἡ δευτέρα ἀντίρρησης εἶναι ὅτι τὰ παῖδιά μέσα εἰς τὴν Ὀργάνωσιν τῆς Νεολαίας μὲ τὰς μεθόδους της, μὲ τὴν διδασκαλίαν της, μὲ τὰ τραγούδια της, μὲ τὰ συνήματα της, ἀποκτοῦν ἄλλην νοοτροπίαν, ἀπὸ ἐκείνην ποὺ εἶχον ἔως τώρα, ἀπὸ ἐκείνην ποὺ ἔχουν οἱ γονεῖς των. Αἰ! τί νὰ σᾶς κάμω; Ἐτσι εἶναι. Κάθε γενεὰ ἔχει τὴν νοοτροπίαν της! Ἐγὼ γνωρίζω καὶ ἐκ πείρας καὶ ἐκ μελετῶν βεβαίως, τὰς ὁποίας ἔχω κάμει, ὅτι κάθε γενεὰ λέγει διὰ τὸν ἑαυτὸν της ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ καλύτερα καὶ ὅτι ἡ ἄλλη ποὺ τὴν ἀκολουθεῖ εἶναι διεφθαρμένη! Πῶς ἔγινε ὁ κόσμος σήμερα; ἀκούμε νὰ λέγουν ὅλοι. Ἄν ἦτο αὐτὸ ἀλήθεια, χιλιάδες τώρα χρόνια, ποῦ γίνεται αὕτη ἡ κουβέντα, θὰ εἰμεθα εἰς τὸ σκότος τῆς ἀπωλείας! Δέν τὸ βλέπω, ὅμως, αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. Κάθε γενεὰ λοιπὸν ἔχει τὴν νοοτροπίαν τὴν ἰδικήν της ἢ ὁποῖα πολλὰς εἶναι πολὺ διάφορος καὶ καμμιὰ φορὰ εἶναι καὶ ἀντίθετος πρὸς τὴν νοοτροπίαν τῆς ἄλλης γενεᾶς, ποὺ παρέρχεται. Αὕτη εἶναι ἡ μοῖρα τοῦ κόσμου. Ἄν λοιπὸν τὰ παῖδιά σας διὰ τῆς Ὀργάνωσιν τῆς Νεολαίας εἰσεργάζωνται εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῆς νοοτροπίας των, χωρὶς νὰ κόψουν ἀπότομα κάθε δεσμόν μὲ τὴν προτέραν νοοτροπίαν, αὐτὸ πρέπει νὰ σᾶς ἐνθουσιάζῃ.

Μία ἄλλη ἀντίρρησης ὀφείλεται εἰς λόγους πολιτικῆς. Εἶναι γονεῖς ποὺ σᾶς λέγουν:

» Ὁ Μεταξῆς ἔκαμε αὐτὸν τὸν θεσμόν; Ἡμεῖς εἰμεθα ἐναντίον. Τί νὰ τοὺς πῶ; Ἄν ἐπρόκειτο διὰ τοὺς ἑαυτοὺς των, δέν θὰ μὲ ἐνοίαζε καθόλου. Ἀλλὰ προκειμένου διὰ τὰ παῖδιά των, δέν εἶναι κρίμα; Θὰ σᾶς πῶ ἓνα ἐπιστάδιον, ποὺ ἔμαθα, χωρὶς ὀνόματα, καὶ μὲ τὴν διαβεβαίωσίν μου ὅτι εἶναι ἀληθές. Εἶναι πρόσωπον γνωστὸν μου, τὸ ὁποῖον δέν μὲ ἐχώνευε. Τώρα μὲ χωνεύει. Οὕτε τὴν «4ην Αὐγούστου» δέν ἤθελε νὰ ἀκούσῃ. Ὅταν ἄκουε «4ην Αὐγούστου», ἔφευγε. Λοιπὸν ἓνας φίλος μου μοῦ διηγήθη τὸ ἐξῆς δι' αὐτόν:

Τὸν συνάντησε μίαν ἡμέραν νὰ βγαίνει ἀπὸ ἓνα βιβλιοπωλεῖον καὶ ἐκράτοῦσε ἓνα κύλινδρον τραγουδιῶν. Τὸν ἠρώτησε τί εἶναι αὐτά; μὲ τραγούδια ἀσχολεῖσαι; Δέν ἠθελε νὰ τοῦ ἀπαντήσῃ, ἀλλὰ ἐκεῖνος ἐτράθηξε τὸν κύλινδρον καὶ εἶδε ὅτι ἦσαν ὁ «Ὑμνος τῆς Νεολαίας καὶ ὁ «Ὑμνος τῆς 4ης Αὐγούστου».

(Ἡ συνέχεια τοῦ λόγου τοῦ Ἀρχηγοῦ εἰς τὸ προσεχές)

Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Υπό του κ. Γεωργίου Δ. Μυλωνά

Χωρίς να εισέλθουμε εις την ανάλυσιν των θεωριών περί γενέσεως του Κράτους και να λάβωμε θέσι εις το ζήτημα αυτό, παρατηρούμε ότι σήμερα είμεθα μέλη ενός Κράτους, αποτελούμε όμως ένα Έθνος, το όποιον κατά κοινή συνείδησιν έχει ώρισμένους σκοπούς, οι οποίοι αποτελούν την έκφρασιν και των ατομικών μας σκοπών. Κι' όταν λέγωμεν ατομικούς σκοπούς, εννοούμε τους σκοπούς, τους οποίους κάθε άνθρωπος, ανώτερος εις την ψυχή και εις το πνεύμα, χωρίς υπολογισμό και κατωτερότητα, με πραγματικά έξευγενισμένα πολιτικά ενδιαφέροντα, έχει σχετικώς με την όλική και πνευματική άνοδον όχι μόνον όλων των μελών του Κράτους ατομικά, αλλά και των μελών του Έθνους και εις την συνάρτησιν αυτών για το Έθνος.

Δηλαδή ήμεεις δεχόμεθα, κι' αυτό είναι αλήθεια! Έλληνική πανάρχαια, ότι το Έθνος έχει ώρισμένους κατά κοινή συνείδησιν σκοπούς προς εκπλήρωσιν, οι οποίοι εις την εκπλήρωσίν τους ανεβαίνουν πνευματικά και όλικά τα αποτελούντα το Έθνος μέλη και εις την συνάρτησιν αυτών το Έθνος, πράγμα που είναι και ο σκοπός κάθε ατόμου.

Διά την εκπλήρωσιν αυτών των σκοπών του Έθνους, που είναι και ατομικοί μας σκοποί, δεχόμεθα από έσωτερική ανάγκη την άλφα ή την βήτα ενέργεια του Κράτους, το όποιον αποτελεί την έκφρασιν της ώργανωμένης δυνάμεως του Έθνους, χωρίς μ' αυτό να σχηματίζεται μέσα μας ή έννοια ότι περιορίζεται ή ελευθερία μας.

Έτσι έχουμε την έννοια γενικά ότι ελεύθερος είναι ο κυβερνώμενος, όταν ο κυβερνήτης κάνει εκείνο που θέλει ο κυβερνώμενος. Κι' εκείνο που θέλει ο κυβερνώμενος, έφ' όσον λαμβάνουμε τον άνωτερο εις την ψυχή και εις το πνεύμα, αυτόν που άγκαλιάζει όπερατομικούς σκοπούς και όχι τον συμφεροντολόγο ατομιστή, τον κατώτερο, δεν είναι δυνατόν να είναι άλλο, παρά εκείνο που πρέπει εις τόπο και χρόνο.

Όστε ανεξάρτητα του τρόπου της έκλογής του Κυβερνήτου, όταν ο Κυβερνήτης κάνει εκείνο που πρέπει, εκείνο που σώζει τον τόπο, το Έθνος, ο κυβερνώμενος είναι ελεύθερος. Άντίθετα, όταν ο Κυβερνήτης, έστω και άν έξέλγη μ' άβίασιν και καθολική ψηφοφορία, δεν κάνει εκείνο που πρέπει, εκείνο που θέλει ο κυβερνώμενος, ο τελευταίος δεν είναι ελεύθερος.

Κι' όχι μόνο τούτο, αλλά κι άν ο κυβερνώμενος δεν έχη αντίληψιν του τί πρέπει να γίνεται ή από άμάθεια, πρόληψιν, κακή διαπαιδαγώγησιν, κατώτερο όπολογισμό, επιδιώκην και θέλη την έφαρμογή υπό του Κράτους μέτρων, τα όποια δεν έξυπηρετούν το ατομικό του συμφέρον, πάλιν ο κυβερνώμενος είναι ελεύθερος, όταν ο Κυβερνήτης

κάνη εκείνο που πρέπει σε τόπο και χρόνο και πού, όπως έτονίσαμε, είναι εκείνο που άσφαλίζει την εκπλήρωσιν των κατά κοινή συνείδησιν σκοπών του Έθνους και που ταυτίζονται με τους σκοπούς του ατόμου.

Κι' άκόμη περισσότερο: και εις την την έφαρμογήν υπό του Κράτους μέτρων, τα όποια έξυπηρετούν μόν το στενό ατομικό του συμφέρον, εδρίσκονται όμως εις σύγκρουσιν με το γενικόν συμφέρον, δηλαδή την πνευματική και όλική άνοδον όλων των μελών του Έθνους, συνέπεια της όποιας είναι ή διατήρησις του Έθνους στον παγκόσμιον περί ύπάρξεως ανταγωνισμό των Έθνών και ή πνευματική κυριαρχία τούτου, πάλιν ο κυβερνώμενος είναι ελεύθερος, όταν ο Κυβερνήτης κάνει εκείνο που πρέπει εις τόπο και χρόνο: και τούτο γιατί ή ελευθερία, έφ' όσον άνήκουμε εις ένα Έθνος και είμεθα μέλη ενός Κράτους, δεν είναι δυνατόν να νοηθί άλλως παρά συνδεδεμένη με την έννοια της πειθαρχίας. Το αντίθετο, δηλαδή ή ελευθερία άνευ συνδέσεως με την έννοια άναγκαιότητας, όπως άποκαλεί την πειθαρχία ο Πλάτων, άνευ ύποταγής εις την πειθαρχία των μέτρων και των μέσων, που οδηγούν εις την εκπλήρωσιν των σκοπών του Έθνους, αποτελεί άναρχία, που οδηγεί εις την άρνησιν του Κράτους, το όποιον αποτελεί, όπως έχει ειπή ο Πρόεδρος της Κυβερνήσεως, την έκφρασιν της ώργανωμένης δυνάμεως του Έθνους, και έπομένως εις την άρνησιν αυτού τούτου του Έθνους. Και είναι φανερό πως όποιος άρνείται το Έθνος και το Κράτος δεν είναι δυνατόν να άνήκη ούτε να αποτελέη μέρος του Κράτους.

Κατά ταύτα το πρόβλημα, εάν είναι ελεύθερος ο κυβερνώμενος ή όχι, δεν είναι πρόβλημα τύπου αναγομένου εις την έκλογήν του Κυβερνήτου, αλλά πρόβλημα ούσιας.

Οι συγκεκριμένες πράξεις του Κυβερνήτου είναι εκείνες που σώζουν τον τόπο. Ναί ή όχι; Κι' άν ναί, τότε ο κυβερνώμενος είναι ελεύθερος.

Και πού συγκεκριμένα. Εις την Έλλάδα είμεθα σήμερα πραγματικά ελεύθεροι. Ναί ή όχι;

Σύμφωνα με όσα άνωτέρω καθώρισαμε, για να ίδωμε άν σήμερα είμεθα πραγματικά ελεύθεροι, πρέπει να έξετάσουμε ποιοι είναι οι προς εκπλήρωσιν κατά κοινή συνείδησιν σκοποί του Έθνους και έπομένως και οι σκοποί του κάθε άνωτέρου εις την ψυχή και εις το πνεύμα ατόμου και άν ή σημερινή κυβέρνησις διά του Κράτους άσφαλίζει την εκπλήρωσιν αυτών.

Εις αυτό μου το άρθρο, που ως σκοπό, έχει να φανέρωσιν γενικά την όρθή θέσιν της έννοιας της ελευθερίας, δεν πρόκειται να έξετάσω τις συγκεκριμένες πράξεις της σημερινής Έθνικής Κυβερνήσεως, για να άποδεί-

ξω ότι όλες αυτές άνταποκρίνονται εις το Έθνικόν συμφέρον, εκπληρώνουν τους κατά κοινή συνείδησιν σκοπούς του Έθνους και έπομένως σήμερα οι κυβερνώμενοι είναι πραγματικά ελεύθεροι. Ούτε πάλιν έχω σκοπό να άποδείξω ότι κάθε πράξι των προσώπων, που έκφράζουν την έθνική θέλησιν, και πρό πάντων του Προέδρου της Κυβερνήσεως, πηγάζει από έσωτερική ανάγκη και άπόλυτη πίστι έπειτα από έλλογη έρευνα, και ότι έξυπηρετεί τα έθνικά συμφέροντα, ώστε να δικαιώσω τον τρόπο της Κυβερνήσεως.

Τούτο πλέον είναι περιττό, γιατί είναι ολοφάνερο κι' έγινε πεποίθησι εις όλους τους Έλληνας.

Άπό της 4ης Αδγούστου, χάρις εις τα κυβερνητικά μέτρα, έπιτυχάνονται οι κατά κοινή συνείδησιν σκοποί του Έθνους, ήτοι ή οικονομική άνοδος του Έθνους, ή πνευματική και όλική ανάπτυξι της άγροτικής και έργατικής τάξεως και σάν συνακόλουθο αυτών ή έθνική ασφάλεια, ο περιορισμός της άσυνδοσίας των ποικιλώνυμων δυνάμεων προς ασφάλειαν της ελευθερίας των πολλών και αδυνάτων, ή καθολική μορφωτική προσπάθεια του Κράτους, ή αξιοκρατική άνοδος του καθενός και όχι επί τη βάσει κοινωνικής ή πλουτοκρατικής θέσεως, ή πίστις προς το Έθνος και σάν συνακόλουθο τούτου ή πίστις εις την θρησκεία, εις τον Βασιλέα, εις την οικογένεια, ή διάλυσι του κομμουνισμού, ή μετάδοσι Ιδανικού εις όλα τα μέλη του Έθνους και πρό πάντων εις τους νέους άντάξιου της μεγάλης ιδέας, του Ιδανικού του Τρίτου Έλληνικού Πολιτισμού, ώστε να μπορή το Έθνος, αγωνιζόμενον για την πραγματοποίησιν αυτού του Ιδανικού, να μεγαλουργήσιν.

Άλλως τε είναι ολοφάνερο ότι μόνον ο τρόπος της σημερινής Κυβερνήσεως του τόπου παρέχει τη δυνατότητα της έπιβολής του τί πρέπει να γίνη, πράγμα που ποτέ εις την Έλλάδα μέχρι σήμερα, λόγω της επικρατήσεως της φαυλοκρατίας ή όχλοκρατίας, άν θέλετε, δεν ύπήρξε, και συνεπώς μόνον υπό τας σημερινάς πολιτικές συνθήκας είναι δυνατόν να όπάρξη Έλευθερία. Αίτιον της κάθε πράξεως της σημερινής κυβερνήσεως είναι μόνον το έθνικόν συμφέρον, ενφ' επί κοινοβουλευτισμού αίτιον κάθε κρατικής έκδηλώσεως ήσαν, ως είναι γνωστόν εις όλους, αδυναμία, όπολογισμοί, ατομικά επιδιώξεις, μικροσυμφέροντα και κομματικός όπολογισμός.

Συνεπώς μόνον σήμερα αισθανόμεθα τον έαυτό μας ούσιαστικά ελεύθερο και όχι εις τα χαρτιά και ψεύτικα.

Η έννοια της ελευθερίας δεν είναι νακρός τύπος, άλλ' ούσία.

Σελίδα 1

ΤΑ ΚΑΥΣΙΜΑ

Σελίδα 2

Η ΕΟΡΤΑΣΑΣΑ

Προχθές έορτήν της 'Αγίας Αικατερίνης έώρτασαν ή Α. Β. Υ. ή Πριγκήπισσα της 'Ελλάδος Αικατερίνη, αδελφή της Α. Μ. του Βασιλέως. Πρὸς τὸν νεαρότερον βασιτὸν τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας τοῦ Κωνσταντίνου ή Ε. Ο. Ν. μεθ' ὀλοκλήρου τοῦ 'Ελληνικοῦ Λαοῦ ἀπηύθυνε τὰς πλέον θερμὰς εὐχάς.

ΤΟ ΚΟΥΚΛΟΘΕΑΤΡΟΝ

Ἡ Περιφερειακὴ Διοικητρία Θηλέων Πρωτευούσης, διακρινομένη πάντοτε διὰ τὰς γονίμους πρωτοβουλίας εἰς τὴν τόνωσιν τῆς ψυχγωγίας τῶν Σχηματισμῶν Θηλέων ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς, μετὰ τὴν τόσο ἐπαινεθεῖσαν παράστασιν τῆς «Πενθεσιλείας», ἔστρεψε τὴν προσοχὴν τῆς καὶ πρὸς τὴν ψυχγωγίαν τῶν μικρῶν Σκαπανισσῶν. Καὶ ὁμολογοῦμεν ὅτι ἡ Ἱδρυσις τοῦ «Κουκλοθεάτρου», περὶ ἧς ἀλλαχοῦ γράφομεν, δὲν ἀποτελεῖ ἔργον μικρότερας σημασίας. Τὴν προβάλλομεν μάλιστα ὥς ἀξίαν μιμήσεως ἀπὸ ὅλους τοὺς Σχηματισμοὺς τῶν Σκαπανέων τῆς Ε.Ο.Ν.

ΕΠΑΝΕΡΧΟΜΕΘΑ

Εἰς τοὺς βαθμοφόρους μερικῶν τομέων ποῦ εἰς τὰς ὁμιλίαις των δὲν κατάρθωσαν ἀκόμη ν' ἀποκτήσουν τὴν ἀπαραίτητον ἀπλότητα καὶ σαφηνείαν διαιτυπώσεως, συνιστῶμεν νὰ προσέξουν ἰδιαίτερος τὸ ὕψος καὶ τὴν γλῶσσαν τοῦ Ἀρχηγοῦ. Δὲν εἶναι βέβαια τοῦ καθενὸς νὰ μιμηθῇ τὸν ἀπλό καὶ χαριτωμένον συνάμα τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον ὁ Ἰωάννης Μεταξάς. Ἡ ὁμιλία εἶναι ὁ ἀνθρώπος. Καὶ ἡ ἀπλότης καὶ ἡ λιτότης τῆς ὁμιλίας ἀπαιτοῦν πείραν καὶ σοφίαν ζωῆς, τὴν ὅποیان δὲν προβάλλομεν τὴν ἀξίωσιν αὐτὴν ἔχουν ὅλοι οἱ βαθμοφόροι. Αὐτὸ ποῦ θέλομεν εἶναι νὰ ξεσυνθίσουν τὸν στόμφο καὶ τὴν ψεύτικη ρητορεία. Νὰ σκέπτονται καὶ νὰ κατανοοῦν καλὰ αὐτὸ ποῦ θέλουν νὰ ποῦν καὶ τότε ἂς εἶναι βέβαιοι ὅτι θὰ τὸ διατυπώσουν ἀπλᾶ, εἰς τρόπον ὥστε νὰ γίνῃ κατανοητὸν ἀπὸ τοὺς διδασκομένους.

Ἡ σύμβασις, τὴν ὁποίαν συνωμολόγησε τὸ ἑλληνικὸν Κράτος μὲ τὸν ὁμίλον τῶν ἑλληνοαμερικανῶν ἐπιχειρηματιῶν, διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν καὶ τὸν ἐξευγενισμόν τῶν κοιτασμάτων λιγνίτου τῆς περιφερείας Πτολεμαΐδος, ἀποτελεῖ πρᾶξιν τῆς ὁποίας ἡ σημασία δὲν ἀποτιμᾶται ὅτε μὲ τὰ 1.200.000 δολλάρια, ποῦ πρόκειται νὰ εἰσαχθοῦν εἰς συνάλλαγμα διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς, ὅτε μὲ τὰ νέα κέντρα ἐργασίας, τὰ ὁποία θὰ δημιουργήσῃ εἰς τὴν Δυτικὴν Μακεδονίαν καὶ τῶν ὁποίων ἡ συμβολὴ εἰς τὴν ἀνοδὸν τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τῆς περιοχῆς ἐκείνης θὰ εἶναι γοργὴ καὶ μεγάλη. Μὲ τὴν σύμβασιν αὐτὴν ἀξιοποιεῖται πλοῦτος σημαντικώτατος τοῦ ἐθνικοῦ ὑπεδάφους, πρὸ παντὸς ὅμως ὀργανώνεται ἡ λύσις τοῦ θεμελιωδικοῦ ζητήματος τῆς οἰκονομίας μας — τοῦ ζητήματος τῶν καυσίμων. Ἡ Ἑλλάς δὲν ἔχει γαιάνθρακα καὶ αἱ ἀξέπαινοι ἔρευναι ποῦ ἔγιναν διὰ πετρέλαια δὲν ἔδωσαν δυστυχῶς, μέχρις ὥρας τοῦλάχιστον, θετικὰ ἀποτελέσματα. Τὸ μόνον εἶδος καυσίμου, ποῦ ἦτο γνωστὸν ὅτι ὑπάρχει εἰς σημαντικὰς ποσότητας εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι οἱ λιγνίται. Καὶ αὐτὸν ὅμως περιορισμένη ἐκμετάλλευσις ἔγινε κατὰ τὸν μέγαν πόλεμον, ἡ ὁποία καὶ αὐτὴ ἐχαλαρώθη μεταπολεμικῶς. Ὁ λιγνίτης εἶναι καύσιμον ἐν σύγκρίσει μὲ τοὺς λιθάνθρακα κατώτερον, μικρότερας δηλαδὴ θερμαντικῆς ἀποδόσεως. Ὡς τοιοῦτον, ἐνῷ δὲν εἶναι κατάλληλον δι' ὅλας τὰς χρήσεις, εἶναι καὶ γενικῶς δύσχρηστον καὶ ἡ καύσις τὸν ἀπαιτεῖ ἐιδικὴν προσαρμογὴν τῶν σχετικῶν ἐγκαταστάσεων. Δι' αὐτοὺς τοὺς λόγους, μολοντί ἦτο γνωστὴ ἡ ὑπαρξίς σημαντικῶν στρωμάτων λιγνίτου εἰς τὸν τόπον, ἡ ὀργάνωσις τῆς ἐκμεταλλεύσεως των ἦτο τελείως ἀρημελημένη. Εἰς τὴν Γερμανίαν τὸ πρῶτον καὶ κατόπιν καὶ εἰς ἄλλας χώρας, αἱ ὁποῖαι δὲν διέθετον καὶ αὐταὶ λιθάνθρακα καὶ ἄλλα εὐγενῆ καύσιμα ἐπαρκῆ, ἐπενοήθησαν μέθοδοι ἐξευγενισμοῦ τοῦ λιγνίτου, αἱ ὁποῖαι ἤνοιζαν νέους ὀρίζοντας εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ καυσίμου τούτου.

Ἡ σύμβασις, τῆς ὁποίας τὴν σὺναψιν ἐξήγγειλε πρὸ τινος ὁ Ἀρχηγός, ἔχει ὅς βάσιν τὸν ἐξευγενισμόν τοῦ ἑλληνικοῦ λιγνίτου, ὁ ὁποῖος θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν χώραν ν' ἀντιμετώπισῃ ἐξ ἰδίων, πλὴν τοῦ προβλήματος τῆς κινήσεως τῶν σιδηροδρόμων τῆς, καὶ τὸν ἐφοδιασμόν μεγίστου τμήματος τῶν εἰς καύσιμον ὕλην ἀναγκῶν πλείστων ἐκ τῶν βιομηχανιῶν τῆς. Σήμερον ὅλοι ἔχομεν διδαχθῇ πόσον μεγάλη εἶναι ἡ σημασία τῆς ἐπαρκείας ἐκάστης χώρας εἰς πρῶτας ὕλας, ὅχι μόνον διὰ τὴν οἰκονομικὴν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἄμυναν καὶ διὰ τὴν πολιτικὴν τῆς αὐτοτέλειαν. Τώρα φθάνει νὰ ἔξῃ κάθε Ἑλλήν ὑπ' ὅσιν ὅτι μεταξὺ τῶν πρῶτων ὕλων, τῶν ἀπαραίτητων διὰ κάθε σύγχρονον οἰκονομίαν, τὰ καύσιμα εἶναι τὸ σημαντικώτερον, διὰ τὴν ἐκτιμῆσιν εἰς ὅλην τὴν ἑκτασίαν τὴν σημασίαν τῆς συμβάσεως καὶ νὰ συμμερισθῇ τὴν χαρὰν μὲ τὴν ὁποίαν τὴν ἐξήγγειλεν ὁ Ἀρχηγός. Μὲ τὴν σύμβασιν αὐτὴν, ποῦ εἶναι ἡ πρώτη εὐρείας ἐκτάσεως κρατικὴ ἐνέργεια διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τοῦ πλούτου τοῦ ἐθνικοῦ ὑπεδάφους καὶ συνάμα ἡ πρώτη ἀποτελεσματικὴ πρᾶξις διὰ τὴν δημιουργίαν ἑλληνικῆς πηγῆς καυσίμου ὕλης, ἐξασφαλίζεται ἡ κίνησις τῶν σιδηροδρόμων καὶ τῶν πλοίων μας μὲ ἑλληνικὰς ὕλας, ἀλλὰ καὶ ἡ κίνησις πλείστων βιομηχανιῶν, ἡ ὁποία ἔως χθὲς ἦτο ἐξηρημένη ἀπὸ τὸ Ἐξωτερικόν καὶ διὰ τὴν ὁποίαν ἐπληρώναμεν 600.000.000 δραχ. τὸ ἔτος εἰς χρυσόν. Τὸ ποσόν τοῦτο δὲν θὰ τὸ κερδίσωμεν ὁλόκληρον μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς νέας συμβάσεως, διότι, ὅπως εἴπαμε εἰς τὴν ἀρχήν, δι' ὠρισμένας χρήσεις θὰ εἴμεθα πάντοτε ὑποχρεωμένοι νὰ προμηθευόμεθα λιθάνθρακα ἀπὸ τὸ Ἐξωτερικόν. Θὰ τὸ ἐλαττώσωμεν ὅμως σημαντικώτατα. Ἐπειτα μὲ τὴν σοδαρὰν ἀρχήν, ἡ ὁποία γίνεταί καὶ ἡ ὁποία θ' αὐξήσῃ τὴν τεχνικὴν μας πείραν, θ' ἀνοίξουν νέαι δυνατότητες ἐκτακτικῆς ἀλλὰ καὶ ἐντακτικῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ πλούτου τοῦ ἑλληνικοῦ ὑπεδάφους.

ΑΝΤΑΠΟΔΟΣΙΣ

Ἡ παιδικὴ χορωδία τοῦ Ἀδελφάτου Νεότητος, ποῦ ἀνέπτυξε τόσο ἀποτελεσματικὴν δράσιν τὸ περασμένο καλοκαίρι εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς ψυχγωγίας τῶν παιδιῶν τῶν λαϊκῶν συνοικιῶν εἰς τὴν Περιφερειαν Διοικήσεως Πρωτευούσης, ἐτοιμάζεται νὰ δώσῃ συναυλίαν εἰς τὴν «Σωτηρίαν» χάριν τῶν ἀσθενῶν τοῦ Ἰδρύματος. Ἀξίζει νὰ ἐπαινεθῇ ἡ καλὴ σκέψις τοῦ Ἀδελφάτου Νεότητος.

Ἰδιαίτερος δὲ ἀξίζει νὰ χειροκροτηθῇ ἡ προθυμία τῶν ἐφήθων τῆς χορωδίας, ποῦ ἀνταποδίδουν κατὰ τὸν συγκινητικώτερον τρόπον εἰς τὴν Κοινωνίαν τὴν στοργὴν καὶ τὴν μέριμναν ποῦ ἐπέδειξε δι' αὐτὰ.

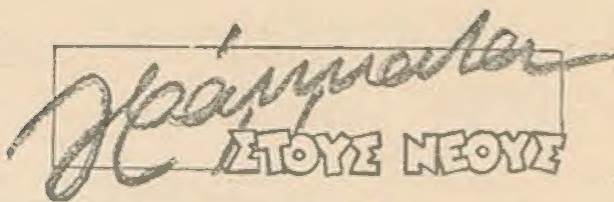
Οἱ ἀσθενεῖς τοῦ σανατορίου θὰ εὐλογοῦν τὰ παιδιὰ τῆς χορωδίας διὰ τὴν χαρὰν ποῦ θὰ τοὺς χαρίσουν μὲ τὸ τραγούδι των. Καὶ ἔρει ὁ καθένας πόσῃ ἀνάγκῃ ἔχουν αὐτῆς τῆς χαρᾶς.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΩΝ ΠΑΙΓΝΙΔΙΩΝ

Ὑπὸ τῆς Ἑθνικῆς Ὄργανώσεως Νεολαίας ἐξεδόθη εἰς ἀρτιωτάτην ἐκδοσὶν ἐπιμελεῖα τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ψυχγωγίας κ. Τόγκα συλλογὴ ἑλληνικῶν παιγνιδιῶν ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ βιβλίον τῶν παιγνιδιῶν». Τὸ βιβλίον αὐτὸ εἶναι ἀπαραίτητον διὰ κάθε συναγωνιστὴν καὶ ἰδιαίτερος δι' ἐκείνους ποῦ προτίστανται Σχηματισμοῦ Νεολαίας. Ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς διδασκάλους πολύτιμος σὺντροφος. Ἡ ἀπόκτησις του, λόγῳ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν ἐκτυπωθέντων ἀντιτύπων, εἶναι εὐχερής. Ἀρκεῖ τὰ μὲν μέλη τῆς Ε. Ο. Ν. νὰ στείλουν ἓνα δεκάδραχμον φελαγγόσημον πρὸς ἐπικόλλησιν ἐπ' αὐτοῦ, τὰ δὲ μὴ μέλη 20δραχμον.

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ ΜΑΣ

Εἰς τὴν πρώτην σελίδα: Ἀπὸ τίς ὁμορφίαις τῆς Ἑλληνικῆς ὑπαίδρου.
Εἰς τὴν τελευταίαν: Χαίρετισμός τῆς Σημαίας.

ΑΡΕΤΗ

Ἀγαπητοί μου φίλοι,

Ὅπως ἡ πρώτη διμυλία τοῦ Ἀρχηγοῦ στὸν Σύλλογο Γονέων — ἡ διμυλία τοῦ περὶ οἰκογενείας — μοῦ εἶχε φέρει τὴν ἀνάμνησιν ἑνὸς συμβολικοῦ θρύλου — τοῦ θρύλου γιὰ τὸν βασιλιά πού μετ' τὸ παιδί του καθάλλικεμένο στὴν πλάτη του ἔπαιζε μαζί του στὸ πάτωμα — ἔτσι καὶ ἡ δεύτερη διμυλία τοῦ γιὰ τὴς διαφορᾶς, πού ὑπάρχουν ἀνάμεσα στὸ σχολεῖο καὶ στὴν Ὀργάνωσί μας, μοῦ θυμίζει ἕναν πολωνέζικο μῦθο, πού μάς δίνει μιὰ πολὺ ἐκφραστικὴ συμβολικὴ εἰκόνα. Ἀκούστε τον:

Μερικοὶ ραβῖνοι, ἀπὸ τοὺς λίγους ἐκείνους μυημένους, πού εἶχαν κληρονομήσει τὰ μυστικὰ τῆς σοφίας ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν Μωϋσῆ, εἶχαν τὴ δύναμιν νὰ φτιάχνουν τέλειους αὐτόματους ἀνθρώπους, πού τοὺς ἔλεγαν «Γκόλεμ». Ἐπαιρνον νερὸ καὶ χῶμα, ἐπλάθαν ἕνα μικρὸ ἀνθρώπινο ὁμοῖωμα, ἔγραψαν πάνω σὸ μέτωπό του τὴ λέξι «Ἀθάνατος» καὶ ἔπειτα ἀπὸ σαράντα μέρες νηστείας καὶ προσευχῆς, ἔλεγαν μερικά μυστικὰ μαγικὰ λόγια καὶ τοῦ φουσοῦσαν πνοή. Ὁ μικρὸς «Γκόλεμ» ἔπαιρνε ζωὴ, μεγάλωνε, δυνάμυνε καὶ γινόταν ἕνας τέλειος σκλάβος στὴν ὑπηρεσία τοῦ κυρίου του. Ἐπειδὴ ὅμως μέρα μετὰ τὴν ἡμέρα ἡ δύναμις του μεγάλωνε καὶ γινόταν ὑπερφυσικὴ κι' ἐπικίνδυνη, ὁ ραββῖνος ἔσθηνε ἐγκαίρως ἀπὸ τὴ λέξι τοῦ μετώπου του τὸ πρῶτο γράμμα, τὸ «Α», καὶ μόλις ἔμενε τὸ ὑπόλοιπο, «Θάνατος», ὁ «Γκόλεμ» ξαναγινόταν μετὰ μιᾶς χῶμα καὶ σωριαζόταν στὴ γῆ.

Κάποιος ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ραββῖνους ἀναγκάσθηκε κάποτε νὰ λείψῃ λίγον καιρὸ στὸ ἐξωτερικὸ καὶ ν' ἀφήσῃ στὸ σπῆτι του τὸν μικρὸ του «Γκόλεμ». Ὅταν γύρισε, ὁ «Γκόλεμ» δὲν ἦταν πιά ὁ μικρὸς ἀνθρωπάκος, ἀλλὰ ἕνας πελώριος γίγας, ἕνα φοβερὸ τέρας, ἀγριο κι' ἀπειλητικὸ. Ἐπορεύετο γρήγορα νὰ σθῆσῃ τὸ «Α» ἀπὸ τὸ μέτωπό του, ἀλλὰ δὲν τολμοῦσε. Ἀναγκάστηκε λοιπὸν νὰ καταφύγῃ σὲ τέχνασμα καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ τοῦ βγάλῃ τὰ παπούτσια. Ὁ «Γκόλεμ» ἔσκυψε κι' ἐκεῖνος ἔσθηνε μετὰ μιᾶς γρήγορῃ κίνησι τὸ «Α». Τὸ γιγάντειο σῶμα τοῦ τέρατος ἔγινε μετὰ μιᾶς χῶμα κι' ἔπεσε μὰ πέφτοντας σκέπατος μετὰ τὸν τεράστιον ὄγκο του τὸν σοφὸ ραββῖνο, πού ἔτσι χάθηκε κι' αὐτὸς μαζί του.

Καταλαβαίνετε, βέβαια, ἀγαπητοί μου, τὴ συμβολικὴ σημασία τοῦ πολωνέζικο μῦθου. Ὁ σοφὸς ραββῖνος εἶναι ἡ ἀνθρώπινη Σκέψις, τὸ ἀνθρώπινο Λογικόν. Πόσα μπορεῖ νὰ φτιάξῃ μετὰ τὴ δύναμιν τῶν γνώσεών του, τῆς σοφίας του! Ὁ θαυμαστικὸς «Γκόλεμ», ἡ προσωποποίησις αὐτῆς τῶν τεχνικῶν κι' ἐπιστημονικῶν κατακτησέων του, εἶναι ἕνας πολύτιμος ὑπὸντας γιὰ τὴν ἱκανοποίησιν ὅλων τῶν ὀλικῶν του ἀναγκῶν. Δὲν ἔχει παρὰ νὰ θελήσῃ, νὰ διατάξῃ ὁ ἀνθρώπινος νοῦς τὸ σοφὸ δημιούργημά του, ὁ ὀλικὸς πολιτισμὸς του, θὰ ὑπακούσῃ, θὰ ἐκτελέσῃ. Καὶ ὅμως ἔρχεται στιγμὴ πού ὁ ἀνθρώπος βλέπει ξαφνικὰ πὺς βίσκεται μπροστὰ σ' ἕνα τέρας, μπροστὰ σ' ἕναν φοβερὸ κίνδυνο. Ὁ πελώριος ὄγκος τῶν γνώσεών του καὶ τῶν ὀλικῶν του κατακτησέων κινεῖται ἀπειλητικὰ μπροστὰ του, ἀπληστος, ἀπαιτητικὸς, ἀσυγκράτητος, ἀφαιρῶντάς του κάθε γαλήνη, καὶ κάθε χαρὰ, πνίγοντάς του κάθε ψυχικὴ ἀνάπτυξι κι' ἱκανοποίησι, δείχνοντάς του τὸν χειρότερο καὶ φοβερότερο θάνατο, τὸν θάνατο τῆς ψυχῆς του.

Καὶ νὰ ἀκριβῶς, φίλοι μου, γιατί ὁ Ἀρχηγὸς ἐκήρυξε στὴν διμυλία του ὅτι, γιὰ νὰ μορφωθῇ ἀληθινὰ ἕνας ἄνθρωπος, δὲν ἀρκοῦν μονάχα οἱ γνώσεις, ἀλλὰ χρειάζεται καὶ ἡ Ἀρετὴ. Δὲν ἀρκεῖ νὰ καλλιεργήσῃ κανεὶς μονάχα τὸ πνεῦμα του· πρέπει συγχρόνως καὶ πρὸ πάντων νὰ καλλιεργήσῃ καὶ τὴν ψυχὴν του. Χωρὶς τὴν πνοὴ τῆς ψυχῆς, χωρὶς δηλαδὴ τὴν ἀρετὴν, στὴν πιδό πλατεῖα τῆς ἐννοίας, οἱ ξερεὲς γνώσεις πού σωρεύουμε στὸ μυαλὸ μας δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ ὁ πηλὸς πού σχηματίζει μέσα μας ἕναν «Γκόλεμ», τὸν ἀψύγο σκλάβο, πού μεταμορφώνεται σιγὰ σιγὰ σ' ἐπικίνδυνον τέρας. Κι' ἐνῶ νομίζουμε πὺς μετὰ τὴ σοφία μας ἔχουμε κατακτήσει τὴ ζωὴ, ἀπεναντίας φεύγουμε μακριὰ τῆς, ὅπως ὁ ραββῖνος, φεύγουμε πιδό μακριὰ ἀπὸ τὸ

ΤΟ ΜΑΝΤΕΙΟΝ ΤΗΣ ΔΩΔΩΝΗΣ

Τὸ μαντεῖον τῆς Δωδώνης ἦτο τὸ ἀρχαιότερον μαντεῖον τῆς Ἑλλάδος, ἱδρυθὲν ὑπὸ τῶν Πελασγῶν. Περί τῆς ὀνομασίας του ὑπάρχουν πολλαὶ ἐκδοχαί. Κατὰ τινὰς ὀνομάσθη οὕτω ἀπὸ τῆς νύμφης Δωδώνης, κατ' ἄλλους ἀπὸ ἀπὸ τοῦ ρήματος διδόναι.

Ἡ οὐσασίς αὐτοῦ ἀνέρχεται εἰς προϊστορικοὺς χρόνους. Κατὰ τὸν Ἡρόδοτον οἱ Φοίνικες ἀπήγαγον ἐκ Θηβῶν τῆς Αἰγύπτου μίαν ἱερεῖαν καὶ τὴν ἐπώλησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα, αὕτη δὲ ἱδρυσεν τὸ μαντεῖον τοῦ Διὸς ἐν Δωδώνῃ. Τὸ μαντεῖον ἐξήσκησε μεγάλην ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν γεγονότων εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐποχὴν. Ἀναφέρεται ὅτι ὁ Ἀργὸς μετεχειρίσθη τεμάχιον δρυὸς τῆς Δωδώνης διὰ νὰ κατασκευάσῃ τὴν τρόπιδά τῆς «Ἀργού», διὰ τῆς ὁποίας οἱ Ἕλληνες ἐπεχείρησαν τὴν Ἀργοναυτικὴν ἐκστρατείαν.

Οἱ ἱερεῖς τοῦ μαντείου τῆς Δωδώνης, ἀποτελοῦντες ἰδιαιτέρον σωματεῖον, ὑπεβάλλοντο εἰς αὐστηράς δοκιμασίας, μία τῶν ὁποίων ἦτο νὰ κοιμῶνται κατὰ γῆς καὶ νὰ μὴ νύκτον ποτὲ τοὺς πόδας τῶν. Εἰς αὐτοὺς ἦτο ἀνατεθειμένη ἡ ὑπηρεσία τοῦ ναοῦ καὶ ἡ χρησιμοδότησις. Οὗτοι ἡρμήνευον τὰ προφητικὰ σημεῖα καὶ ἀπῆντων εἰς τὰς ἐρωτήσεις τὰς ἀπευθυνομένας εἰς τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ βραδύτερον ἡ ὑπηρεσία αὕτη ἀνετέθη εἰς προφήτιδας. Ἀρχικῶς αὗται ἦσαν δύο καὶ βραδύτερον μία, οἱ χρησμοὶ δὲ ἐδίδοντο κατὰ πολλοὺς τρόπους, ἀλλὰ κυριώτεροι ἦσαν δύο, ὁ τῆς δρυὸς καὶ ὁ τῆς περιστερᾶς.

Ἡ χρησιμοδοτικὴ δρυς, ἡ κοιλότης τῆς ὁποίας ἐχρησίμευσεν ὡς πρώτη ἔδρα τοῦ μαντείου, περιεβάλλετο ὑπὸ μεγίστου σεβασμοῦ ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας. Ἦτο ἀκόμη τὸ ἀρχαιότερον μέσον, διὰ τοῦ ὁποίου οἱ Θεοὶ ἐξεδήλουν τὰς θελήσεις αὐτῶν εἰς τοὺς θνητούς. Αἱ θεαὶ θελήσεις ἐξεδηλοῦντο διὰ τῆς κινήσεως τοῦ φυλλώματος τῆς δρυὸς καὶ τοῦ σάλου ὅστις παρήγετο ἐκ τῆς κινήσεως ταύτης.

Μετὰ τὴν ἱερὰν δρύν ἡ περιστερὰ ἦτο τὸ διασημότερον μέσον διὰ τοῦ ὁποίου ὁ Ζεὺς καὶ ἡ θεὰ Διὼν ἀπῆντων εἰς τὰς ἀπευθυνομένας εἰς αὐτοὺς ἐρωτήσεις. Ἡ περιστερὰ εἶχεν ἔλθει ἐξ Αἰγύπτου ἢ ἐσάτη ὑπὸ τῆς Ἥθης, κατὰ δὲ τὰς Δωδωναίας μυθολογικὰς παραδόσεις αὕτη παρεκίνησε τοὺς κατοίκους τῆς Δωδώνης νὰ ἐγείρουν ναὸν εἰς τὸν Δία. Ἡ ἰδία οὐκ μόνον ὑπέδειξε τὸ μαντεῖον εἰς τὸν ἐυλοκόπον Ἑλόν, ἀλλὰ καὶ ἡμῶς τὸν ποιεῖν Μανδύλαν νὰ κόψῃ τὴν ἱερὰν δρύν. Ὁ τρόπος καθ' ὃν ἡ περιστερὰ ἐπέτα καὶ καθ' ὃν ἴσχυον ἐχρησίμευεν ὡς ἐνδείξις διὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῆς θελήσεως τῶν Θεῶν.

Ἐτερον εἶδος μαντείας ἦτο ἡ ὀρεϊχαλκὴν λεκάνη, ὁ ἦχος τῆς ὁποίας ἐδίδεν ἀπάντησιν τοῦ μαντείου εἰς τὰς ἀπευθυνομένας ἐρωτήσεις. Κατὰ τινὰς συγγραφὰς ὅχι μία ἀλλὰ πολλὰ λεκάναι κρεμασμέναι εἰς τρίποδας καὶ θίγουσαι ἢ μία τὴν ἄλλην, ἀπέδιδον ἦχους. Ἀγγλος συγγραφεὺς διατείνεται ὅτι ὑπῆρχεν ἐν Δωδώνῃ ἀγαλματίδιον καὶ λεκάνη τεθειμένη ἐπὶ δύο στύλων. Τὸ ἀγαλματίδιον ἐκράτει διὰ τῆς χειρὸς ράβδον, εἰς τὴν ἄκραν τῆς ὁποίας ἐκρέμαντο διὰ λωρίου δοτάρια. Τὰ μικρὰ αὐτὰ δοτὰ κινούμενα ὑπὸ τοῦ ἀνέμου ἐπληγνον τὴν λεκάνην καὶ οὕτως αὕτη ἀπέδιδε προφητικὸς ἦχους. Οἱ ἦχοι παρετείνοντο κατὰ τὰ φαινόμενα ἐπὶ πολὺ, ὡς ἐκ τούτου δὲ ὀνόμαζον συνεχῶς τοὺς πολυλόγους «λεκάνην τῆς Δωδώνης».

Ἡ δρυς, αἱ περιστεραὶ καὶ ἡ θαυματουργὸς πηγὴ ἐδρίσκοντο ἐντὸς δύο κτιρίων κειμένων παρὰ τὸν ναόν, ἢ δὲ ὀρεϊχαλκὴν λεκάνη καὶ τὸ ἀγαλματίδιον ἐπὶ δύο στηλῶν εὐρισκομένων πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ ναοῦ.

(Συνέχεια εἰς τὴν σελίδα 288)

ἀληθινὸ τῆς νόημα, ἀπὸ τὸν ἀληθινὸ σκοπὸ καὶ τὸν προορισμὸ τῆς, ἀπὸ τὸν ἀληθινὸ πολιτισμὸ, κι' ἀφήνουμε τὸν «Γκόλεμ» μέσα ρας ν' ἀπλώνεται, νὰ γιγαντώνεται καὶ νὰ σκεπάζῃ καὶ νὰ πνίγῃ τὴν ψυχὴν μας.

Φίλοι μου Νέοι! Προσέξτε τὸ καλὰ αὐτό, καταλάβετέ το καλὰ: Μόρφωσις δὲν θὰ πῇ μόνον γνῶσι· θὰ πῇ συγχρόνως καὶ Ἀρετὴ. Τὴν πρώτην οὖν τὴν δίνει κυρίως τὸ Σχολεῖον· τὴν δευτέραν οὖν τὴν χαρίζει πρὸ πάντων ἡ Ὀργάνωσίς σας. Αὐτοὶ εἶναι οἱ δύο πόλοι τῆς πνευματικῆς καὶ ψυχικῆς καλλιεργείας σας.

Μὲ ὅλην μου τὴν ἀγάπην
Μ. Νικ.

Η ΝΑΥΜΑΧΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΣ

Από την ημέρα που ο Έλληνικός στρατός με τις εϋχές του Έθνους ξεπερνούσε τα Έλληνικά σύνορα και ο Έλληνικός στόλος γινόταν κύριος του Αιγαίου, είχαν περάσει δύο ολοστρόγγυλοι μήνες, χωρίς ο τουρκικός στόλος — ή περίφημη αρμάδα — να τολμήσει να ξεμυτίσει από τα στενά των Δαρδανελίων.

Γενικός ήταν ο έκνευρισμός για την πολεμική αυτή άπραξία και η κοινή γνώμη και των δύο αντιπάλων δεν έβλεπε την ώρα που επί τέλους θα γινόταν η περίφημη έξοδος του τουρκικού στόλου από τα Στενά για να αντιμετωπίσει τον δικό μας!

Όλος ο κόσμος, μάλιστα, στις τελευταίες μέρες του Νοεμβρίου, και στις πρώτες του Δεκεμβρίου δεν είχε με τίποτ' άλλο ν' ασχοληθῇ... Τό γε-νικό έρώτημα σ' όλων τὰ στόματα ἦ-ταν:

Πότε θα βγῇ ἐπὶ τέλους ἡ Τουρκική ἀρμάδα στ' ἀνοιχτά;

Τὰ ναυτάκια τοῦ στόλου ἔκαναν τὴν προσευχή τους — μιὰ εἰρηνική προσευχή γιὰ τοὺς ἀντιπάλους — καὶ παρακαλοῦσαν τὸν Ποσειδῶνα, τὸν Αἰ-ολο καὶ τοὺς ἀνέμους τῆς Μαύρης Θαλάσσης νὰ διαφυλάσσουν τὴν Τουρ-κικὴν ἀρμάδα ἀπὸ κάθε κακόν, καὶ εὐχόντουσαν νὰ ἔγῃ ἡ θάλασσα πάν-τοτε νερό εἰς τὰ βάθη της γιὰ νὰ ὑπο-δεχθῇ τὴν «ἀγαπητὴν» τουρκικὴν ἀρ-μάδα.

Ἀλλὰ καὶ οἱ ἐπιθεωρησιογράφοι τῆς ἐποχῆς δὲν ἀπέφυγαν κι' αὐτοὶ νὰ...τραγουδήσουν τὴν Τουρκικὴν ἀρμάδα με τοὺς παρακάτω στίχους!

Ὁ μακαρίτης Δημητράκοπουλος ἐ-γραφε στὰ «Παναθηναῖα»:

Εἶπε κι' ἡ ἀρμάδα
στοὺς ναῦτες της ξανὰ
— ὡς πότε παλληκάρια
θὰ ζῶμεν στὰ... Στενά!

Κι' ἀμέσως τὰ καράβια της
ἐβγάλανε τὴ... μύτη τους
καὶ κáναν ἕνα πρίτς
καὶ ξαναπῆγαν σπῆτι τους!

Μὰ ὅλα αὐτὰ ἦσαν γιὰ νὰ λιγο-στεύουν τὸν ἐκνευρισμό τῆς κοινῆς Ἑλληνικῆς γνώμης, ποὺ ἀδημονοῦσε με τὴν «ἀδράνεια» τῶν ναυτικῶν μας δυνάμεων.

Καὶ ἦταν φαίνεται πεπρωμένο με τὸ κλείσιμο τῶν δύο μηνῶν ποὺ κρα-τοῦσε ὁ πόλεμος νὰ γίνῃ καὶ τὸ θαῦμα!

Ἡ Τουρκικὴ ἀρμάδα ἀπεφάσισε νὰ βγῇ στ' ἀνοιχτά:

Ἀπὸ τῆς 1ης Δεκεμβρίου ὁ Τουρκι-κὸς στόλος εἶχε δεῖξει διαθέσεις ἐ-ξόδου, καὶ κατὰ ἀναγνωριστικὲς ἀπό-πειρες ἀπὸ δυο-τρία πολεμικὰ ἀπέτυ-χαν, μιὰ καὶ ὁ στόλος μας ποὺ πα-ρακολουθοῦσε τὶς κινήσεις του ἦταν ἑτοιμος νὰ τὸν ὑποδεχθῇ. Βέβαια κατὰ

μυρίστηκαν οἱ δικοὶ μας καὶ ἦσαν ἐν ἐπιφυλακῇ...

Ἔτσι δταν τὴν 3 Δεκεμβρίου στὰ Στενά ἐμφανίζονται οἱ πρώτοι κα-πνοὶ, ὁ στόλος μας δὲν εἶναι ἀνέτοι-μος. Ὁ Ναύαρχος Κουντουριώτης, μό-λις βλέπει τοὺς καπνοὺς καὶ σὲ λίγο τὴν Τουρκικὴ ἀρμάδα νὰ πλῆν εἰς τὰξιν «παραγωγῆς», δίνει τὸ παράγ-γελμα πρὸς τὰ πλοῖα τοῦ στόλου:

«Μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ καὶ τὰς εὐχὰς τοῦ Βασιλέως καὶ ἐν διόματι τοῦ Δικαίου, πλέω μεθ' ὁρμῆς ἀκατα-σχέτου, με τὴν πεποίθησιν τῆς νίκης, ἐναντίον τοῦ ἔχθρου τοῦ Γένους!»...

Αὐτὸ ἦταν τὸ ἐγερτήριο σάλπι-γμα!... Αὐτὰ τὰ ἀπλὰ λόγια τοῦ Ναυάρχου εἶχαν ἠλεκτρίσει τὰ πλη-ρώματα τῶν πολεμικῶν, ποὺ πανηγυ-ρίζουν με ἐνθουσιώδη ζητωκραυγὲς τὴν εἰδοὶ πὺς ἐπὶ τέλους θὰ ξαναζή-σουν οἱ ἐποποιεῖς τῆς Σαλαμίνος καὶ οἱ ἡρωϊκὲς ναυμαχίες τοῦ 21... Τὰ λό-για αὐτὰ μεθοῦν τοὺς ναῦτες μας, τοὺς ἐμψυχώνουν, τοὺς κάνουν ἀποφα-σιστικούς γιὰ τὴ νίκη!...

Ἀπὸ τὰ Στενά βγαίνουν πλέον τὰ θωρηκτὰ «Βαρδαρούας», «Τουργούτ

Ὁ ἐνδοξος ναύαρχος.

Ρεῖς, «Μεσουδιέ» καὶ «Λοσάρι-Τε-φί».

Κι' ἀμέσως ἀρχισαν τὶς κανονιές...

Τὸ πρῶτο θῦμα ἐπὶ τοῦ «Ἀθέρωφ» εἶναι ὁ κελευστής Κατητζάρης. Σκο-τώνεται ἀκριβῶς τῇ στιγμῇ ποὺ ὑψώ-ναι ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ τοῦ θωρηκτοῦ τὴν μεγάλην μεταξίνην σημαίαν τοῦ πολε-μικοῦ.

Ἡ ἀρχικὴ ἀπόστασις εἶναι 12 χι-λιόμετρα... Μὰ ὁ «Ἀθέρωφ», ἐγκατα-λείπων τὰ ἄλλα πλοῖα, πλέει μόνος τοῦ ἐναντίον τοῦ τουρκικοῦ στόλου καὶ φθάνει περὶ τὴν 10ην πρωΐνῃν εἰς ἀπόστασιν 2850 μέτρων...

Τὸν ἀκολουθοῦν εἰς μεγάλας σχετι-κῶς ἀποστάσεις καὶ τὰ ἄλλα πλοῖα: Καὶ ἡ ναυμαχία συνάπτεται! Χαλα-σμός κόσμου ἐπικρατεῖ πρὸ τῶν Στε-νῶν. Οἱ ἔχθροι ἔχουν τὴν προσοχὴν τους ὀλόκληρη στρέψει πρὸς τὸν «Ἀ-θέρωφ», τὸν ὁποῖον κανονιοβολοῦν δι-αρκῶς. Ἀλλὰ καὶ τοῦ «Ἀθέρωφ» τὰ πυροβολεῖα κάνουν καλὰ τὴ δουλειά τους...

Στῆλες νερῶν τεράστιες σηκώνον-ται στὴ θάλασσα, ποὺ λόγῳ τῆς κακο-καιρίας εἶναι κι' αὐτὴ φουρτουνιασμέ-νη... Σωστὴ κοσμογαλαξιά. Τὰ στοι-χεῖα τῆς φύσεως μαζί με τὰ στοιχεῖα τοῦ πολέμου συμπληρώνουν τὴν χλα-λοή!...

Καὶ μέσα σ' αὐτὴ τὴ θαλασσία κό-λασι ὁ «Ἀθέρωφ» κτυπῶμενος καὶ κτυπῶν προχωρεῖ ἀκάθεκτος.

Οἱ κινητήριες μηχανὲς τοῦ «Ἀθέ-ρωφ» δὲν μποροῦν νὰ πάρουν ἄλλες στροφές!... Κι' ὅμως ὁ Κουντουριώτης ζητεῖ τὸ «μάξιμου», ἀποφασισμένος νὰ κάμῃ «ἐμβολή», δηλαδὴ νὰ ἐπιπέ-σῃ ἐπὶ τῆς τουρκικῆς ναυαρχίδος καὶ νὰ τὴν κτυπήσῃ στὰ πλευρά, χωρίζον-τάς τὴν στὰ δύο!...

Καὶ προχωρεῖ!... Τὰ τουρκικὰ πλοῖα ἔχουν ὅμως ὑποστῇ πανωλεθρία καὶ ἀτάκτως γυρίζουν καὶ σπεύδουν με ὀ-λας τοὺς τὰς δυνάμεις πρὸς τὰ Στε-νά!... Ἡ ναυμαχία δὲν εἶχε διαρκέ-σει παρά μιὰ ὥρα... Στὶς 10 καὶ 1/2 ὁ τουρκικὸς στόλος εἶχε μὴ πλεόν στὰ Δαρδανέλλια... Σὲ λίγες ἡμέρες ἔφθαναν στὴν Πόλιν ἀπὸ τὴν Γερμανία Γερμανοὶ ἐργάται γιὰ νὰ ἐπισκευά-σουν τὶς βλάβες τῶν τουρκικῶν πολε-μικῶν. Παραθέτουμε ἐδῶ λακωνικὰς περικοπὰς ἀπὸ τὴν ἐπίσημη ἔκθεσι τοῦ Ναυάρχου πρὸς τὴν Κυβέρνησιν:

«Κατὰ τὴν ναυμαχίαν ἐφρονέθη ὁ κελευστής ολακιστῆς τοῦ «Ἀθέρωφ» Κατητζάρης, ἐτραυματίσθησαν δὲ ἐλα-φρῶς ὁ ἀνθυποπλοίαρχος Μαμουρής, ὁ ὑποκελευστής ολακιστῆς Στουμπός, ὁ διοπτος ολακιστῆς Δροῦδες, ὁ διοπτος πυροβολητῆς Πρωτοψάλτης, ὁ ναύτης τορπιλλητῆς Κανάκης καὶ οἱ ναῦται Γεωργαλᾶς καὶ Κριώτης, ἅπαντες ἐπὶ τοῦ «Ἀθέρωφ». Ἐπίσης εἰς ἐσχάρειν τῶν «Σπετσῶν».

Ὁ ἐνθουσιασμός καὶ ἡ ἀνδρεία πάν-των ἀνεξαιρέτως εἶναι ἀνωτέρα περι-γραφῆς. Οἱ ἄνδρες ἐπυροβολοῦν ζη-τωκραυγάζοντες! Ἡ ψυχραιμία καὶ ἡ ἀκρίβεια τῶν χειρισμῶν τῶν θωρηκτῶν θαυμαστή!...

Μὰ ὁ τουρκικὸς στόλος δὲν ἐσυνετί-σθη ἀπὸ τὸ μάθημα... Ἐπρόκειτο μετὰ ἕνα μῆνα περίπου νὰ τοῦ δοθῇ ἄλλο στὴ Λήμνο.

Ἄγγ. Μεταξᾶς

Η ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΤΩΝ ΑΓΓΕΙΩΝ

(Η τέχνη της Κρήτης και του Αιγαίου)

Πάνω στην αδιάλυτη όλη των μυριόμορφων αρχαίων αγγείων είναι αποτυπωμένη ή μεγάλη άρετή της διακοσμητικής έλληνικής τέχνης, ώστε να είναι αρκετή για να μάς πη τι ακριβώς ήτανε ή ζωγραφική στην αρχαία Ελλάδα. Τό Μουσείον του Λούβρου στο Παρίσι παρουσιάζει για κείνους που θέλουν να μελετήσουν τη λεπτότητα και άφθαστη αυτή τέχνη σ' όλες της τις φάσεις, την πιο πλούσια συλλογή.

Τά αρχαιότερα άγγεϊα είναι τά του Αιγαίου, των οποίων τον ζωγραφικό ρυθμό ό Όμηρος τον δνομάζει άνθηρόν, γιατί άποικιμείται τά τριαντάφυλλα, τά φυτά από φοίνικες και άλλα διάφορα παράξενα λουλουδία.

Αυτή ή άγάπη για τά φυτά εκδηλώνεται με τον πιο άγνό τρόπο στη ζωγραφική των άγγείων της Κρήτης. Ό τεχνίτης της Κρήτης αισθάνεται βαθειά τη φύσι, την άναπλάθει, την έξαυλώνει με γεωμετρική και μαθηματική τάξι. Ξέρει δηλαδή τό μεγάλο μυστικό της διακοσμητικής τέχνης, κατέχει βαθειά την έπιστήμη εκείνη που οι αρχαίοι έλεγαν Αρχιτεκτονική, που θά πη να γνωρίζη κανείς τις βασικές άρχές της κατασκευής.

Και τί θαυμάσια άγγεϊα φτιάσανε οι Κρήτες, τά όποια, ενώ ήταν άντικείμενα χρήσιμα, ήτανε μαζί και όραιότατα και λαμποκοπούσανε σάν τ' άστέρια μέσα στη βαθύτατη νύχτα, όταν τά κρατούσανε οι ιέρειες και τά προσέφεραν στο ναό της λατρευμένης θεάς της γονιμότητος.

Οι μεγάλοι εκείνοι καλλιτέχνες του Μίνωος παίρνανε τη γη ανάλαφρα στα χέρια τους, και δίνοντάς της πνοή στη φλόγα του φούρνου δημιουργούσαν και ζωντανευαν άπειρες μορφές.

Ζωγραφίζαν σχέδια και συνταυτίζανε χρώματα που τά ζήλευε και αυτή ή φύσι.

Μ' αυτόν τον τρόπο, με τό να άπομιμηθούν τά φυσικά σχήματα, έδημιούργησαν καινούργια και πρωτότυπα

Έργα, σάν άντικείμενα συμπληρωματικά της φυσικής όμορφιάς.

Αυτό ίσα-ίσα είναι ό πραγματικός προορισμός της τέχνης, να συμπληρώνη, μιμούμενη, τη φυσική όμορφιά. Και ή τέχνη είχε τό θρόνο της δυό χιλιάδες χρόνια πρό Χριστού στην έακουσμένη Κρήτη.

Με άργύλλο και πυριτικόν δξύ Έπλαθαν φαγιάντρες, με θερμή ύλη, έπλαθαν άγγεϊα τόσο λεπτά σάν φλοΰδα αυγού. Έπλαθαν πελώριους πίθους σε μέγεθος ανθρώπου, που σάν δλόγυμνα κορμιά τυλίγονταν σε πολύχρωμα σιάλτα, σάν κόκκινες φλόγες, γαλάζιες θάλασσες και κάτασπρα μετάξι.

Και τί πλούσια πολυχρωμία στολίζει τά θαυμάσια αυτά άγγεϊα του Μίνωος!

Η κεραμική της περιόδου αυτής του Αιγαίου στολίζει με όλα τά θαλασσινά μοτίβα, νούφαρα, κρίνα, λουλουδία, θαλασσινά τέρατα, και λείπει μόνον ή φηγούρα τό άθρώπου.

Τό χταπόδι φαίνεται πώς άρεσε υπερβολικά, ίσως γιατί οι κύκλοι και οι φανταστικές του καμπύλες άνεπτυξαν τη φαντασία του καλλιτέχνη.

Υπάρχουν άγγεϊα μιας άλλης κατηγορίας που λέγεται γεωμετρικός ρυθμός, που συνίσταται σε εϋθύγραμμα κοσμήματα. Άλλά κατ' ούσιαν ό γεωμετρικός αυτός ρυθμός είναι γέννημα τό φυσικού ρυθμού, όπως και ό ίδιος ό φυσικός ύποτάσσεται, καθώς είπαμε, στις γεωμετρικές άρχές.

Και όταν σάν λαμπρό δνειρο χάθηκε ό πολιτισμός του Αιγαίου, και όταν μετά από τον Τρωϊκό πόλεμο έδημιουργήθηκαν νέες συνθήκες και νέες σκέψεις, τότε άνεπήδησε ό νέος Έλληνικός πολιτισμός, που μπορούμε να τον χαρακτηρίσωμε ηρωϊκό, γιατί εισάγει τό ανθρώπινο στοιχείο, τό όποιον έπικρατεί.

I. K.

Έλληνικοί δρυλοι

Ο ΓΥΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΞΕΝΗΤΕΜΕΝΟΥ

Απ' την εποχή του Όμήρου ακόμα ή ξενητιά κι' εδ ζωντανός χωρισμός άγαστημένων προσώπων ύπηρεεί ένα θέμα που με περισσότερη άγάπη τό τραγουδούν οι Έλληνικοί λαός. Η χώρα μας, απ' τη φύσι της ναυτική χώρα, απ' τά πιο παλιά χρόνια έσπαρχανε τους κατοίκους της στη μετανάστευσι. Είναι μια άναζήτηση καλύτερης τύχης, σ' άλλα μακρινά κι' άγνωστα άκρογιάλια, με παράξενους κι' άγνωστους έπίσης κατοίκους.

Ίσως να τόχουμε στο αίμα μας. Ίσως — όπως άλλως τε ύποστηρίζουν μερικοί — να είμαστε ή φυλή που περισσότερο από κάθε άλλη άγαστεί την περιπέτεια. Όμως ό,τι δηποτε απ' αυτά κι' αν συμβαίη, είμαστε και ή φυλή που περισσότερο από κάθε άλλη είναι αδιάσπαστα συνδεδεμένη μ' ένα κομμάτι εδάφους που τό θεωρεί Ιερό και που όπου βρεθί νωσταλγεί περισσότερο από κάθε άλλον και πονεί τη γη της και τό γαλανό που τη σκεπάζει.

Μέσ' απ' αυτά τά συναισθήματα τό λαό μας ξεπήδησαν κατά καιρούς διάφοροι θρύλοι και τά τραγουδήσαν με ιδιαίτερη άγάπη ό μισμός για την ξενητιά και ό γυρισμός απ' αυτήν.

Πρώτη μεγάλη ποιητική εκδήλωσι, άναφερόμένη σε γυρισμό, συναντάμε στα δημοτικά έπη. Μετά την κατάκτησι της Τροίας, ό Όδυσσεύς, ό πιο βασανισμένος απ' όλους τους ηρωικούς κατακτητάς, γυρίζει στην Ίθάκη με ξένο πλοίο και χωρίς συντρόφους όπως λέει ό στίχος. Με μεγάλη δύναμι περιγράφει ό θείος Όμηρος τη σκηνή της άναγνωρίσεως του Όδυσσέα από τους δίκους του και ιδιαίτερα απ' την Πηνελόπη, τη γυναίκα του.

Στη νεότερη δημοτική ποίησι υπάρχουν πάρα πολλές παραλλαγές με τέτοια ύπόθεσι. Η σπουδαιότερη κι' ή πιο γνωστή απ' αυτές παρουσιάζει τον ξενητεμένο να βγαίνει στο κνήγη και κεί να συναντά την άγαστημένη του γυναίκα, που πολλά χρόνια είχε να δει. Στο τραγούδι που θά άναφέρωμε σήμερα μιλάει ό ήρωας, ό όποιος και διηγείται τά της άναγνωρίσεως.

.. Έρρόδιος ή άνατολή και ξεμερώνει ή [δύσι, γλυκοχαράζουν τά βουνά κι' ό αύγεινός [τραβείται, πάν τά πουλάκια στη βοσκή κι' οι λιγες [πρές στη βρύση βγαίνω και 'γώ κι' ό μαύρος μου και [τά λαγυνικά μου, Βρίσκω μια κόρη πάλινε σε μαρμαρέ [για γούρνα, τη χαιρετώ δε μου μιλεί της κρύνω δε [μου κρύνει...

Τέλος την παρακαλεί — συνεχίζει τό τραγούδι — να βγάη νερό για να πιη αυτός και τ' αλογό του. Καθώς όμως ή κόρη βγάζει νερό, ό ήρωας τη βλέπει δοκρυμμένη. Πιέριγος τη ρωτάει για την αίτία τό πόνου, που της φέρνει στα μάτια τά δάκρυα. Έκείνη τό άπαντά:

Έίνε μου κι' αν έδάκρυα κι' αν βαριά [να στενάξω τον άντρα έχω στην ξενητιά και λείπει [δέκα χρόνους...

Ό ξένος — συνεχίζει ό θρύλος — της λέει ψέματα πως γνώρισε τον άντρα της στην ξενητιά και πως τον είδε να πιθαίνει. Για να κάμη μάλιστα περισσότερο πιστευτά τά λό-

για του, της λέει πως αυτός ό ίδιος παραστάθηκε στις τελευταίες του στιγμές και πως έζώσαμε για την κηδεία του. Γι' αυτό ζητάει τώρα απ' τη γυναίκα να του πληρώση τά έξοδα. Έκείνη προθυμοποιείται, αλλά ό ξένος δέν άντίζει πλέον και της άποκαλύπτει πως αυτός είναι εδ άντρας της κι' ό καλός της. Έκείνη, όπως είναι φυσικό, όστερ' από τόσο διάστημα χωρισμού, δέν τον άναγνωρίζει και ζητά να της πη ώρισμένα χαρακτηριστικά σημάδια απ' την άλλη, απ' τό στή, απ' τά δισμάτια, απ' την πιεσή. Ό ξένος της λέει τά σημάδια κι' ή γυναίκα τον πιστεύει. «Έίνε μου εδ' εϊσ' ό άντρας μου, έσύ κι' καλός μου» τό λέει και πέφτει στην άγκαλιά του.

Στό σημείο αυτό τό τραγούδι μοιάζει άρκετά με τό σχετικό δημοτικό άπόσπασμα του γυρισμού του Όδυσσέα στην Ίθάκη. Έτσι, όπως σε τόυτό τό νεώτερο τραγούδι τό λαό μας, ό Όμηρος βάζει την Πηνελόπη να ζητά ήρωισμένα σημάδια απ' τον Όδυσσεά κι' αφού αυτός τά λέει, τότε πέφτει πως πράγματι αυτός είναι ό Μεγάλος Όδυσσεύς, ό κατακτητής της Τροίας.

Στους θρύλους αυτούς τό λαό μας δέν συναντάμε καμμία δραματική σύγκρουσι όπως στην ε' Οδύσσεια και σ' άλλα έπη με σχετικό περιεχόμενο. Χαρακτηριστικό όμως όλων των παραλλαγών που άναφέρονται στο ε' Γυρισμό του ξενητεμένου είναι ή ιστορή ή διάχυτη που άπάρχει μέσα σ' αυτές, όπως και ή απλότητα με την οποία γίνεται τό φανέρωμα των συναισθημάτων. Μία απλότητα, που δείχνει πλατιά τό ψυχικό καταστάλαγμα ενός λαού, που πόνεσε και, μετά τον πόνο, ήρήμισε για να τραγουδήση τά βάσανά του.

Δ. Σ.

ΙΟΥΛΙΟΝ ΒΕΡΝ

Δεύτερη Πατρίδα

(Συνέχεια έκ του προηγούμενου)

Τὴν πλησίασε καὶ βεβαιώθηκε πῶς ἦταν δεμένη γερά, καὶ δὲν ἐκινδύνευε νὰ παρασυρθῇ ἀπὸ τὸ κύμα.

Γύρισαν πίσω κι' οἱ δυὸ καὶ μετὰ τὴς ἱδρὸς προφυλάξεις βρῆκαν τὸ Φραγκίσκο πού τοὺς περίμενε στὴν εἰσοδο τῆς αὐλῆς. Καὶ μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε τὴ χαρὰ του, ὅταν ἔμαθε πῶς ἡ πυρόγα ἦτανε στὴ διάθεσί τους.

Φυσικά ἡ καλὴ αὐτὴ εἰδησιὶ ἔχαροποιεσε καὶ τοὺς ἄλλους.

Κατὰ τὴς ἐννιάμισθι κατέβηκαν ὅλοι στὴν αὐλὴ. Τίποτε τὸ ὑποπτό δὲν φαινότανε. Ἄκρα ἡσυχία βασιλεῦσε. Καὶ δὲν ἀκούγονταν ὁ ἐλάχιστος κρότος. Τότε ξεκίνησαν ὅλοι γιὰ τὸ ἀκρογιάλι. Ὁ Φρίτς, ὁ Φραγκίσκος κι' ὁ πλοίαρχος πῆγαιναν μπροστά. Καὶ τὸ βρῆκαν ἔρημο ὅπως ἦταν καὶ πρὸ δύο ὥρων. Δὲν εἶχαν παρὰ νὰ ἐπιβιθασθοῦν στὴν πυρόγα, νὰ τὴ λύσουν καὶ νὰ τὴ σπρώξουν πρὸς τὴ θάλασσα. Κι' ὅλοι σιωποῦσαν. Δὲν ἔλεγαν λέξι, οὔτε σιγά. Κι' ὅλοι εἶχαν σφιγμένη τὴν καρδιά ἀπὸ συγκίνησι. Δὲν εἶχαν καμμιὰ ἀμφιβολία πῶς οἱ δυὸ οἰκογένειες Ζερμάττ καὶ Οὐόλστων βρισκόντουσαν ἐκεῖ στὸ νησάκι τοῦ Καρχαρία.

Ὁ Φρίτς κι' ὁ Φραγκίσκος κωπηλατοῦσαν δυνατά. Κι' ἡ πυρόγα ἔτρεχε πρὸς τὸν σκοτεινὸ ἐκείνον ὄγκο, ἀπ' τὸν ὁποῖον δὲν ἔβγαινε οὔτε κρότος, οὔτε φῶς. Κι' ὅταν ἡ πυρόγα δὲν ἀπείχε παρὰ ἓνα τέταρτο λεύγας, τότε φάνηκε ἓνα φῶς στὸ μέρος ὅπου ὤκωνόταν τὸ ὑπόστεγο τοῦ πυροβολείου.

Χωρὶς φόβο πιά μὴν τὸν ἀκούσουν οἱ ἄγριοι, ὁ ναύκληρος σηκώθηκε κι' ἔμπηξε μιὰ πελώρια φωνή:

— Μὴν τραβάτε!... Μὴν πυροβολῆτε!...

— Φίλοι!... Εἴμαστε φίλοι!... ἐπρόσθεσε ὁ πλοίαρχος Γκούλδ.

— Εἴμαστε!... Εἴμαστε!... φώναξε ὁ Φρίτς κι' ὁ Φραγκίσκος.

Καὶ τὴ στιγμή πού ἀράζαν στὴ ρίζα τοῦ βράχου, ὁ Ζερμάττ, ὁ Οὐόλστων, κι' ὁ Ἑρνέστος μετὰ τὸν Τζάκ, τοὺς δέχθηκαν στὴν ἀγκαλιά τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἡ σκηνὴ τῆς συναντήσεως ὕπηρεζε ἀπερίγραπτη! Μπορεῖ κανεὶς νὰ φαντασθῇ τὴς κραυγὰς τῆς χαρὰς καὶ τῆς ἐκπλήξεως, τὰ φιλήματα, τὰ ἀγκαλιάσματα, τὰ δάκρυα, τὰ χειροσφιγμάτια! Μπορεῖ κανεὶς νὰ φαντασθῇ μετὰ τὴν παράφορη ἀγαλλίασι ἡ οἰκογένεια Ζερμάττ ἐξανάβλεπε τὸν Φρίτς καὶ τὸν Φραγκίσκο καὶ τὴ Τζέννυ, κι' ἡ οἰκογένεια Οὐόλστων τὸν Τζέιμς, τὴ Σουζάνα, τὴ Ντόλλ καὶ τὸν μικρὸ Μπούμπι! Καὶ τέλος μπορεῖ κανεὶς νὰ φαντασθῇ πόσο θερμὴς ὁδοδοχὴς ἔτυχε ὁ πλοίαρχος Χάρρυ Γκούλδ καθὼς καὶ ὁ ναύκληρος Τζῶν Μπλόκ κι' ἀπὸ τὴς δυὸ οἰκογένειες. Παραλείπουμε ὅλες αὐτὰς τὴς συγκινητικὰς σκηνάς. Ἐξ ἄλλου, θάταν τόσο δύσκολο νὰ γραφτοῦν.

Ἀλλά, ἂν κι' ἐνωμένες τώρα πιά οἱ δυὸ οἰκογένειες, δὲν ἔπαυαν νὰ βρι-

σκωνται σὲ πολὺ σοβαρὰ κι' ἐπικίνδυνα κατάστασι. Τὸ νησάκι ἐκεῖνο, τὸ ἄσυλό τους, δὲν θ' ἀργοῦσαν νὰ τὸ πατήσουν οἱ ἄγριοι, ὅταν θὰ τέλειωναν τὰ πολεμοφῶδιά τους. Καὶ τότε ἀπὸ ποῦ θὰ μπορούσαν νὰ ἐλπίζουν βοήθεια;

Στὴν ἀρχή, μετὰ λίγα λόγια, ὁ Φρίτς τοὺς εἶπε γιὰ τὸν «Ξιφίς», πού εἶχε μείνει στὸ Ἀκρωτήρι τῆς Καλῆς Ἑλπίδας γιὰ νὰ ἐπισκευασθῇ, γιὰ τὴ στάσι πού εἶχε γίνει μέσα στὸ Φλάγκ, καὶ γιὰ τὴν ἐγκατάλειψι τῶν ἐπιβατῶν, μέσα σὲ μιὰ βάρκα, στὸ ἔλεος τοῦ Ὁκεανοῦ. Κατόπιν τοὺς διηγήθηκε πῶς ἡ βάρκα ἀραξε στὴν ἀγνοη παραλία ἑνὸς ἀγνωστοῦ νησιοῦ, πῶς ἀνακάλυψαν πῶς τὸ νησί αὐτὸ ἦταν ἡ Νέα Ἑλβετία, πῶς ξεκίνησαν γιὰ νὰ φθάσουν στὴ Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας, πῶς ἔφθασαν ὡς τὸ Φάλκενχορστ, καὶ πῶς εἶδαν τοὺς ἄγριους.

Μιὰ μέρα ὁ Τζάκ κυνηγώντας ἕνα μικρὸν ἐλέφαντα παρασύρθηκε μακριὰ κι' ἔπεσε σ' ἕνα καταυλισμὸ ἀγριανθρώπων, πού τὸν ἐκράτησαν αἰχμάλωτο. Γλύτωσε τότε ἀπὸ τὰ χέρια τους, καὶ γυρίζοντας στὸ Φελσενχάιμ, ἔφερε τὴν εἰδησιὶ πῶς στὴν ἀνατολικὴ ἀκτὴ τοῦ νησιοῦ εἶχαν ἀποβιθασθῇ ἄγριοι.

Φυσικά οἱ δυὸ οἰκογένειες ἀνησύχησαν πολὺ κι' ἀμέσως ἔλαβαν ὅλα τους τὰ μέτρα γιὰ νὰ προλάβουν ἕναν αἰφνιδιασμὸ. Ἀπὸ τότε ἀγρυπνοῦσαν νύκτα καὶ μέρα.

Ἀλλὰ σὲ διάστημα τριῶν μηνῶν δὲν ἔγινε τίποτε.

Ὅπως ὁποτε ἐξακολουθοῦσαν ν' ἀνησυχοῦν. Καὶ κοντὰ σ' αὐτὴ τὴν ἀνησυχία εἶχαν καὶ τὴν ἄλλη: ὁ «Ξιφίς» πού τὸν περίμεναν τὸ Σεπτέμβριον ἢ τὸν Ὀκτώβριον, δὲν φαινόταν. Καὶ μόνο ἕνα ναυάγιό θὰ μπορούσε νὰ ἐξηγήσῃ τὴν ἀργοπορία του.

Ἀπελπισμένοι γιὰ τὴν ἀπουσία τοῦ «Ξιφίς», πού δὲν ἐπέστρεψε, δὲν ἐφρόντιζαν γιὰ περισσότερα πράγματα, ἀφοῦ δὲν ἤξεραν ἂν θὰ ξαναγύριζαν στὴ δεύτερη αὐτὴ πατρίδα οἱ δικοὶ τους. «Πρὸς τί νὰ ἐργαζώμαστε

πιά, — συλλογιζόνταν, — γιὰ τὴν εὐμερία αὐτοῦ τοῦ νησιοῦ; Γιατὶ νὰ σπέρνουμε κι' ἄλλα χωράφια; Νὰ κάνουμε κι' ἄλλα κτήματα; Νὰ κτίζουμε κι' ἄλλες κατοικίες; Ὅσα ἔχουμε μᾶς φθάνουν καὶ μᾶς περισσεύουν».

Ἔτσι ἀπελπισμένοι μαζεύθηκαν στὴς 25 τοῦ Δεκεμβρίου νὰ κάνουν Χριστούγεννα. Δάκρυα ἔτρεξαν ἀπ' ὅλα τὰ μάτια ἀνακατωμένα μετὰ προσευχὰς γιὰ κείνους πού ἔλειπαν...

Ἔτσι μῆκε ὁ καινούργιος χρόνος τὸ 1817.

Ἀλλὰ τὴ δεύτερη ἐβδομάδα τοῦ Γενάρη, ὁ Τζάκ εἶδε τὴς πυρόγες τῶν ἄγριων νὰ βγαίνουν ἀπὸ τὸ Ἀνατολικὸ ἀκρωτήρι καὶ νὰ διευθύνωνται πρὸς τὸν Ὀρμό τῆς Σωτηρίας. Καὶ τότε σκεφθῆκανε νὰ καταφύγουν σ' ὅλα τὰ μέσα τῆς ἀμύνης πού διέθεταν στὸ νησάκι τοῦ Καρχαρία. Ἀπ' ἐκεῖ, ἀσφαλίσμενοι, θὰ μπορούσαν ν' ἀντισταθοῦν μετὰ ἐπιτυχία στὴν ἐπιδρομὴ τῶν ἄγριων.

Ἐπὶ δέκα πέντε ἡμέρες οἱ ἄγριοι κατεῖχαν τὸ Φελσενχάιμ. Καὶ δὲν ὤπηρχε ἀμφιβολία πῶς ἡ συμμορία αὐτὴ θὰ εἶχε καταλάβει πῶς τὸ νησάκι τοῦ Καρχαρία χρησίμευε γιὰ καταφύγιο στοὺς ἀποίκους.

Πολλὰς φορὲς, μισὴ δωδεκάδα πυρόγες πέρασαν τὸν Ὀρμό τῆς Σωτηρίας καὶ διευθύνθηκαν πρὸς τὸ νησάκι. Μὰ μερικὲς σφαῖρες πού τοὺς ἐστεῖλαν ὁ Ἑρνέστος κι' ὁ Ζάκ ἔρριξαν κάτω ἕνα-δυὸ κι' ἔκαναν τοὺς ἄλλους νὰ φύγουν πανικόβλητοι. Ἀπὸ τὴ στιγμή ἐκεῖνη ἔπρεπε νὰ φυλάδουν μέρα νύκτα. Ἐκεῖνο πού ἔπρεπε νὰ φοβοῦνται καὶ πού θὰ ἦταν δύσκολο ν' ἀποκρούσουν, ἦταν καμμιὰ νυχτερινὴ προσβολή.

Ἀφοῦ λοιπὸν οἱ ἄγριοι τῶζεραν πιά τὸ καταφύγιό τους, ὁ Ζερμάττ ἐξανάβλε τὴ σημαία στὴν κορυφὴ τοῦ ὄψωματος, μῆπως — ὄχι ἀπίθανο — περνοῦσε κανένα καράβι μπροστὰ ἀπὸ τὴ Νέα Ἑλβετία καὶ τὴν ἔβλεπε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΑ'.

Τὸ νησάκι τοῦ Καρχαρία ἦταν μεγαλύτερο ἀπ' τὸ νησάκι τῆς Φάλανας καὶ σὲ ἀπόστασι μιᾶς λεύγας ἀπὸ τὸν Ὀρμό τῶν Ἑρωδιῶν. Εἶχε σχῆμα αὐγοῦ, μακρὸς δύο χιλιάδες ἐξακόσια πόδια καὶ πλάτος ἑπτακόσια. Τὴν ἡμέρα ἡ ἐπιτήρησις ἦταν ἀρκετὰ εὐκόλη. Ἐπίσης τὴ νύκτα ἀποφασίσθηκε, κατὰ πρότασι τοῦ πλοιοάρχου Γκούλδ ἡ ἐπιτήρησις νὰ διατηρῆται ἀγρυπνῇ, κάνοντας περιπολίες σ' ὅλοκληρὴν τὴν παραλία.

Ὅπως ὁποτε, φίλοι μου, εἶπε ὁ κ. Ζερμάττ, εἴμεν πρέπει νὰ προσέχουμε πολὺ. Ὅσο δὲν πατιέται τὸ νησάκι μας, δὲν ἔχουμε τίποτε νὰ φοβηθοῦμε. Ἄν κι' εἴμαστε ἐδῶ δεκαπέντε ἀνθρώποι, ἡ τροφὴ μας εἶναι ἐξασφαλισμένη γιὰ πολὺν καιρὸ. Ἐχομε τὴν ἀποθήκη γεμάτων, ἔχομε τὴς ἀντιλόπες, ἔχομε τὸ ποταμάκι μετὰ τὸ δροσερὸ νερὸ.

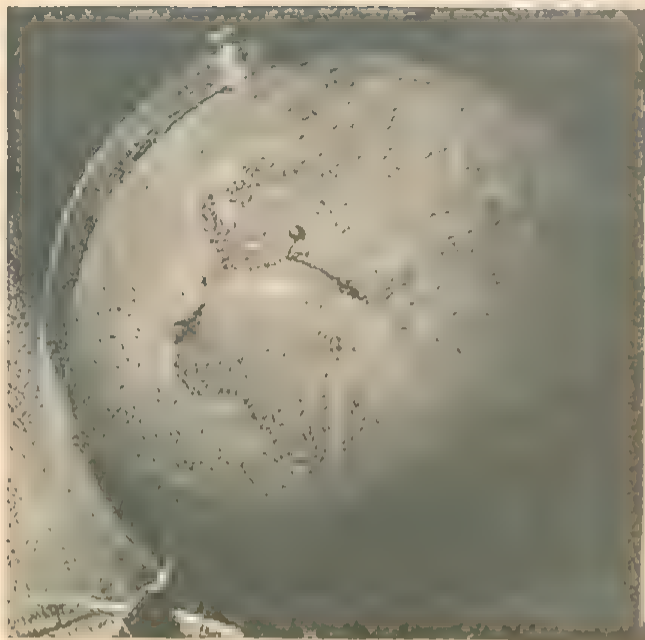
(Ἀκολουθεῖ)

*Ἀπελπισμένοι μαζεύθηκαν νὰ ἐστιάσουν τὰ Χριστούγεννα.

ΟΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

Ἡ Ἑλληνικὴ γῆ!...

«Ζητώ να μη λησμονη κανείς σας και οι γέ-
ροντες και τὰ παιδιά και οι μικροί ότι ἡ ἑλ-
ληνική γῆ εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία θὰ μᾶς
θρέψῃ ὅλους....».

1. ΜΕΤΑΞΑΣ

Νέο κορίτσι,

Μπορεί κάποτε να νόμιζες πώς τα σοφά αυτά λόγια του Ἀρχηγού μας προέρχονται μόνο από την πρόθεσή του κι ἀπ' τὴ φροντίδα του γιὰ τὴ ζωὴ τοῦ λαοῦ μας τώρα πού ὁ πόλεμος ἐξάπλωσε σάν ἀρπακτικὸ ὄρνεο τὰ νύχια του πάνω στὸν κόσμο. Εἶναι κι' αὐτό, μὰ εἶναι καὶ κάτι ἄλλο πιὸ βαθύ καὶ πιὸ σοφὸ, πού δὲν τὸ γέννησαν μόνο οἱ δίσεχτοι χρόνοι καὶ οἱ δύσκολοι καιροί. Καὶ γι' αὐτὸ τὸ κάτι ἄλλο, πού παραμέλησαν οἱ ἄλλοι καὶ δὲν τὸ ἔθεσαν στὸ ὕψος πού ἔπρεπε, θὰ μιλήσουμε σήμερα.

Είχαμε γιό, πιά την παρηγοριά μας. Κρατούσαμε σφιχτά τον άσωτο γιό, που έγκατέλειπε το πατρουνό κό του σπίτι ζητώντας άλλου τη ζωή και την εύτυχία. Τό αποτέλεσμα τό ξέρετε. Γύρισε ξεσχισμένος και δυστυχισμένος.

Είχαμε γή, καί μόλιση μάλιστα.

Δέν είναι λίγα τὰ 130.200 τετραγ. χιλιόμετρα ποὺ ἀποτελοῦν τὴν Ἑλλάδα. Πάνω σ' ἓνα χιλιόμετρο πέφτουν 48 κατοικοί. Κ' ἂν σκεφτοῦμε ὅτι τὰ 130.200 χιλιόμετρα ἀποτελοῦν 200 καὶ 300 ἄνθρωποι πάνω σ' ἓνα τετραγωνικὸ χιλιόμετρο, τότε θὰ καταλάβουμε πόση γῆ ἔχουμε δική μας.

Όμως την ανακαλύψαμε τώρα, σάν νέοι Κολόμβοι και Βάσκο ντέ Γάμα, γιατί βρέθηκε επί τέλους ο 'Αρχηγός εκείνος, που έβρε, ν' άβ' ούτως ή άλλως, πάλι παύει να πρόσωπα, όπως αληθινά πρέπει και μας άναφώνησε εκείνο το σωτήριο: «Γή, γή, ελληνική γή!».

Και γυρίσαμε τὸ βλέμμα πρὸς τὰ κάτω. Ἦσαν πρὶν
δύο μας, μικροὶ καὶ μεγάλοι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, εἴ-
χαμε τὰ μάτια πρὸς τὸν οὐρανόν, κυττάζαμε τὰ σύννεφα
σάν νά περιμέναμε νά μὲν ρίξῃ ὁ Θεὸς τὴν εὐμερία
ἀπὸ κεῖ ἀπάνω. Ξεχώσαμε τὰ οὐσιώδη καὶ κατατριβό-
μαστε νὰ τὰ ἐπισκεδῇ. Ἐνῷ ἡ εὐμερία ἔρχεται πάνω μας
καὶ πάλι μακάρι, ἀπ' ἀπάνω, ἡ εὐμερία ἔρχεται πάνω μας.
Με, παρὰ τρέχαμε πίσω ἀπὸ φαντάσματα καὶ ψευδοπαρά-
στάσεις. Θέλαμε, μιμοῦμενοι ἄλλες χώρες, νά γίνουμε
λαὸς βιομηχανικὸς ἢ ὅτι ἄλλο, ἐνῷ οἱ πεδιάδες καὶ οἱ
πλαγιές μας μέναν ὀρφανές καὶ παραλελημένες. Χρόνια

μας εορτάσε καὶ μίλησε σὰν τὸ σοφὸ
ἐκεῖνο πατέρα τὸν ρ. Ἐλίκ, πού σύμβολο ἀπὸ τὰ χρόνια
τοῦ Ἀβραάμ καὶ τοῦ Ἰσαάκ ἔφθασε στὸ στόμα τοῦ λαοῦ
μας.

Μία φορά κι 'έναν καιρό ήτα
είχε πέντε γυι και κάμποσα
Σάν κατάλαβε πώς πρόκειται να τον καλέση ο θεός
κοιτά τον μάζεψε τους γιουούς του γύρω στο κρεβάτι
του και τους είπε: «Τώρα θα σάς πω πιά το μεγάλο
μυστικό. Σε κάθε άμπελί και χωράφι έχω θαμμένο από
και η φαμίλια σας εύτυχισμένοι!».

Ἐταί ἀρχισαν οἱ γιοιοὶ ἀπὸ ἀκάθου ἀπὸ τῆ μιᾶ ἄκρῃ ὡς τὴν ἄλλῃ καὶ πάλι ἀρχίζαν ἀπὸ τὴν ἀρχή! Ἡ ἀλήθεια εἶναι πὼς δὲν βρῆκαν οὐτε ἓνα σταμνὶ μὲ φλουριά, ὅμως ὅταν ἦρθε ὁ καιρὸς τοῦ θερισμοῦ γέμισαν οἱ ἀποθήκες τους ἀπὸ τὸ χρυσάφι τοῦ σταριοῦ. Τότε κατάλαβαν μόνο ποῖον θησαυρὸν ἐννοοῦσε ὁ γεροπατέρας τους «Θεὸς συγχράσει τὸν!» ὅπως τὸν εὐλογοῦσαν!

Ἔτσι καί μεῖς τώρα θά ξυμβαίνομε μέ τὰ χέρια μας καί τήν καρδιά μας ἀπό τήν ἐλληνική μας γῆ τοῦς θησαυροῦς πού κρύβονται στή σπλάγχχνα της. Ὁ λαός μας πρέπει νά ζήσῃ καί νά εὐμεριζήσῃ ἀπό τήν γῆ του. Γι' αὐτό σ' ὅλη καί τή σκέψι, τῇ δράσει καί τῇ ζωῇ ἄς κυριαρχή ἡ γραμμὴ τῆς ἐντολῆς τοῦ δικοῦ μας τώρα σοφοῦ Πατέρος καί Ἀρχηγοῦ.

Καίνα τὰ χέρια πού δουλεύουν τὴ γῆ μας ἔμμεσα ἢ
ἀμεσα ὡς μᾶς γεννοῦν τὴν ἀγάπη καὶ τὴν ἐκτίμησι πού
τοὺς ἀξίζει. Σ. Κρο.

Σ. Καρ.

...καὶ τὰ παιδιὰ της.

ΤΩΝ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ ΜΑΣ

Η ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ ΚΑΙ Η "ΝΕΟΛΑΙΑ,"

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΥΓΚΑΝΤΙΚΑ

ΗΜΕΡΑΛΗΣ
ΓΥΓΚΑΝΤΙΚΑ

Γίλαρα με τη ο
Γέλας.

και χωρίς ζάχαρη:

«Η» έπειδή βρήκα, στερ...
αυτά που μου είπε, τη φρονι...
της δικαιολογημένη, άπιαστο...
τα πω μερικά πράγματα για ό...
τις γυναίκες και όλα τα κορίτσια...
που έχουν τυχόν τις ίδιες φρονι...
δες σχετικά με τη ζάχαρη.

Ξέρετε, φυσικά, εάν γυναίκες...
που ζούμε στην εποχή μας, ότι...
για να φέρουμε ζάχαρη χρειαζό...
μαστε να στείλουμε τα λεπτά μας...
στο εξωτερικό. Όμως σήμερα...
κάθε λαός κυττάζει να βγάλει όσο...
το δυνατόν λιγότερο χρήμα έξω...
Αυτό οδηγεί και τους ετερι...
έξαγωγής συναλλαγμάτων νό...
μους.

Η "Ελλάδα δεν έχει ζάχαρο-...
κάλαμο και επομένως ούτε ζά...
χαρη. Πειράματα για την παρα...
γωγή της από γλυκοπατάτες, στα...
φίδες, γογγύλια κλπ. έγιναν, άλ...
λά δεν έφθασαν ακόμη σε βιομη...
χανική εφαρμογή. Όμως εμείς...
σάν εσθιάς πηγύδας, σάν εσθ...
γελού της οικογένειας και της...
κουζίνας, πρέπει χωρίς χημικά...
εργαστήρια και χωρίς πολυτε...
πειράματα να βρούμε το μέσο να...
βοηθήσουμε τον εαυτό μας και τα...
παιδιά μας στη δύσκολη αυτή πε...
ρίστασις. Άλλως τε δεν είμαστε...
και μοναχές μας. Σήμερα όλες οι

ρύ ζάχαρο
στάνει όμως μόνο ο

πό αίθρια Ελλάδα, που μας κα...
νουν το μέλι μοσχοδόλο και όρε...
κτικό.

Στο στομάχι της μέλισσας γί...
νεται ακόμη μία θαυμασία κατα...
ργασία για τη διατήρησι του γλυ...
κού προϊόντος της. Το μυρμηκικό...
όξύ και η απορροφήσις του νερού...
συντελούν το τυπορρευτικό μέλι...
του φροντιστικά άπαιτείται η καλή...
εργασία στα μικρά κελλάκια...
της μελότητας.

Πόσο ευχάριστα τρώνε τα παι...
διά μία φέτα ρωμιού με βούτυρο...
και μέλι ή μόνο με μέλι το ξε...
ρούμε όλες μας. Και γλυκίσματα...
γίνονται με μέλι και έν ανάγκη...
και το τσάι μας μπορούμε να το...
γλυκάνουμε με μία κουταλιά.

Αν μας είναι δύσκολο μπορού...
με και οι ίδιες να κάνουμε την...
παραγωγή μας.

Άλλη φορά θα μιλήσουμε για...
το πετιμέλι.

ΓΙΑ Ν' ΑΛΕΙΘΩΜΕ ΤΟ ΨΩΜΙ ΜΑΣ

Δεν είναι ανάγκη να φοβώμαστε να εισαγάγουμε στην κουζίνα...
μας μία συνταγή, που μας φαίνεται παραξινή. Μπορούμε να δοκι...
μασούμε. Φυσικά εμείς οι Έλληνες δεν μπορούμε να φάμε την αμε...
ρικανική σαλάτα ή τινά και μπαγιάνες με μαγιονέζα ή τις τοιγαρι...
σμένες κινέζικες αγκρίδες. Μπορούμε όμως σε πολλά άλλα πράγματα...
να εύρωμε την κουζίνα μας. Δοκιμασείτε. Παίρετε 50 - 100 δράμια...
φρέσκια μυζήθρα ή γιαούρτι της σακκούλας, που δεν είναι ξινό. Βά...
λετε ένα κομμάτι βούτυρο ή μαργαρίνη, κόκκινο πιπέρι, ελάχιστο...
μπαχάρι, κρεμμυδάκι φρέσκο και διαφορά πράσινα: σέλινο, μανιτανό...
δυόσμο, όλα από λίγο, ψιλοκομμένα, και αναμείξτε τα καλά σε μία...
μαζα. Όταν χτυφέ φούσκες σερβίρατέ το ωραία και όρεκτικά για...
το μάτι. Στο βραδινό τραπέζι με μία σουπα δεν είναι άσχημο. Τα...
παιδιά θα φάνε τη φέτα τους με πολλή ευχαρίστησι, άλειμμένη από...
την άρτισμένη σότη μυζήθρα ή γιαούρτι της σακκούλας όπως είπαμε...
"Άλλως τε είναι και μία τροφή που θα τα ωφέληση πολύ, όταν μά...
λιστα πρόκειται περί δύσκολων παιδιών.

ΛΕΥΚΑ ΔΟΝΤΙΑ

Πόσες φορές δεν μας τυχαίνει...
να δοξμε ένα πρόσωπο θελκτικό...
που να μας κάνει όμως να χά...
σουμε την πρώτη αυτή εοχάριστη...
έντυπωσι διαν άνοιξη το στόμα...
για να μιλήση!

Κι' έπειδή γενικά κάποιος που...
μιλεί συγκεντρώνει την π...
στο στόμα του, γι' αυτό είναι α...
νάγκη τα δόντια μας να μη προ...
καλούν την άηδία. Δεν τρέχει να...
είναι μόνο παστικά, αλλά προ...
παντός καθαρά.

Πολλοί άνδρες και γυναίκες ά...
κόμη καπνίζουν κι' αυτό είναι...
γραμμένο με μαύρα και κίτρινα...
σημάδια στα δόντια τους. "Α...
ο για να είναι άνδρα, αλλά φο...
βερό για μία γυναίκα. Η όδον...
τόσασια ο' αυτό το ζήτημα δεν...
είναι και μεγάλα άποτελέσματα...
Θα σας πω μία απλή και φθηνή...
συνταγή, με την οποία θα καθα...
ρίζετε κάθε δυό μήνες, χωρίς βέ...
βαια να διακόψετε την καθημερι...
νή χρήσι της όδοντόσασιας.

Πάρετε 10 γραμμάρια Acide...
Chlorhydrique και 10 γραμμάρια...
νερό. Αυτό είναι όλο.

Με ένα ξυλάκι ή σπέρτο τυλι...
γμένο στην άκρη με λίγο βαμβάκι...
και βρεμένο στην διάλυσι καθα...
ρίζετε τα δόντια σας ένα - ένα με...
προσοχή. Μη βρίζετε τα όδ...
σας. Σφουγγίζετε το δόντι μ' ένα...
καθαρό πανάκι μόλις άρχιση να...
άστρίζη. Πλύνετε με νερό καλά...
έπειτα το στόμα σας.

"Ετσι θα παρουσιασθήτε και...
σεξ έσθρικά στον κύκλο σας με...
ξύπνια... μαρμαρι...

ΣΕΜΝΟ ΚΑΙ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟ!

"Όποια κόρη, όποια γυναίκα...
μπορεί στο ντύσιμό της να ζευγα...
ρώνη τη σεμνότητα και τη χάρι...
της δυό τόσο πολύτιμες γι' αυτή...
ἀρετές, δείχνει ένα άνώτερο φυ...
χικό πολιτισμό, εκδηλώνει με την...
έξωτερική της έμφανισι τις ιδιό...
τητες μιας ίσορροπημένης φύξης...
κι' ενός πνεύματος που έχει νιώ...
σει να ταξιθετή και να τακτοποιή...
το περιβάλλον του σύμφωνα μ' έ...
ναν άρμονικό έσωτερικό του κό...
σμο.

"Αν ξέραμε ότι το ντύσιμό μας...
με όλα του τα έξαρτήματα, είναι...
ο καθρέπτης της φύξης και του...
πνεύματός μας, θ' άποφαιγίναμε...
πολλές φορές τη γελοιοποίησι...
μας ακολουθώντας τις άκρότητες...
της μόδας. Μπορεί ένας ψυχολό...
γος παρατηρητής από το ντύσιμό...
μας να καταλάβη την φύξη και...
το χαρακτήρα μας, άκόμη ίσως...
και τις άνότητες εκδημιές που...
κρύβονται μέσα μας.

Να σας πω μερικά παραδεί...

"Ένα κορίτσι που δουλεύει στη...
εστιατορία και θισαίξει 200 δρ...
για να πάρη πέτσινα γάντια, κό...
δοντάς τις από το φαγητό του...
φατερώνει την τρομερή και έπι...

κίνδυνη έπιπολαότητα του. Θέ...
τίση σε άτομα με τη μαυία του...
να μιμηθή τη μεγάλη κυρία.

Μία κυρία που φορεί ένα κα...
πέλο πολύ τολημρό και παρδαλό...
μάλλισα, που άφνει μέσα στο χει...
μώνα σχεδόν όλο το κεφάλι άκά...
λυτο, φατερώνει ότι της λείπει...
το πνεύμα της σκοπιμότητας, ότι...
είναι φανασμένη, ότι το μυαλό...
της είναι πάνω από το κεφάλι της...
δοι της λειτούν οι έσωτερικές...
γιήσεις άλλες και θέλει να δείξη...
μόνο με έξωτερικά έκκεντρικά κα...
πέλλα και φορέματα.

"Ας προσέχουμε λοιπόν κι' ός...
φυλογώμαστε από του να δίνουμε...
την κάρτα μας γραφοντας ο έ...
διες τα έλαττώματά μας πάνω της...
με την έμφανισι μας. ΕΤό άτιλο...
και χάριν έχεις λείει κι' ο λαός...
Σήμερα μάλιστα μας ύπαγορευει...
την άπλότητα ή έτοχη.

Το ντύσιμο αυτό και παρουσι...
σμο κοστούμι ένώνει τις δυό άρε...
τές που άνασείραμα παραπάνω...
Πρακτικό, με τσέτες σπόρ, μπο...
ρεί να φορεθή και το χειμώνα μ'
ένα έλασρό ραγκλάν έταιωφόρι, ό...
πως και την άνοιξη, χωρίς αυτό...
με ποικιλόχρωμο μαντήλι στο...
λαιμό.

ΜΕ ΤΟ ΝΙΚΗΦΟΡΟ ΦΩΚΑ

ὑμῶ : Μ. ΑΝ.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου)

Ὁ θάνατος τοῦ Κωνσταντίνου θά ση-
μάνῃ τὴν ἀρχὴ σ' ἓνα δράμα πού ἀπὸ
πρὶν δὲν μπορεῖ νὰ ξέρῃ οὔτε τίς πε-
ριπέτειες οὔτε τὸ τέλος του. Ἡ σκηνή
του θά περιορισθῇ στὸ βασιλικὸ πα-
λάτι, θά περιλάβῃ καὶ τὴ Βασιλεύου-
σα ἢ θά ξαπλωθῇ σ' ὁλόκληρη τὴν
Αὐτοκρατορία καὶ θά γεμίσῃ τὸν ἀέ-
ρα ἀπὸ ἀλαλαγμοὺς καὶ θρήνους πού
θ' ἀντιλαλήσουν ἀπὸ τὰ Μπαλκάνια
ὡς τίς κορφές τοῦ Καυκάσου καὶ τοῦ
Ἀμανοῦ; Κι' ἂν αὐτὸς ὁ Γρηγόρης
βρεθῇ δίπλα σ' ἓνα ἀπὸ τοὺς πρωτα-
γωνιστὲς ποῖο ρόλο τοῦ εἶναι ἔγραψ-
τὸ νὰ παίξῃ στὸ δράμα τοῦτο; Ἡ ἡσυχία
παιδιάστικη ζωὴ του μὲ μιὰς θ' ἀλλά-
ξῃ τόνο. Ἀπὸ εἰρηνικὸ ὄνειροπόλημα
στὸν κῆπο τοῦ Πρωτοσπαθάρη θά γίνῃ
αἰματηρὴ δρᾶσι καὶ δυνατὸ τίναγμα
πού ἢ θά τὸν ἀνεβάσῃ στὴν κορφή ἢ θά
τὸν ρίξῃ γιὰ πάντα στὴν πιδό σκοτεινὴ
κακομοιρία.

Γιὰ ὅλες αὐτὲς τίς ἀπορίες δὲν πε-
ρίμενε βέβαια γιὰ τώρα τοῦλάχιστον
νὰ πάρῃ καυμιὰ ἀπάντησι. Τὸ μόνον θε-
τικὸ συμπέρασμα ἦταν πῶς ὁ Νικη-
φόρος Φωκάς κρατοῦσε ὅλη τὴ δύναμη
στὰ χέρια του καὶ πῶς ἂν ἤθελε νὰ τὴ
μεταχειρισθῇ γιὰ δικό του ὄφελος θά
μποροῦσε εὐκόλα ν' ἀνεβῇ στὸ θρόνο.
Μήπως τὸ ἴδιο δὲν ἔκανε ὁ Ρωμανὸς
ὁ Λεκαπηνός; Κι' ὅχι μονάχα αὐτός,
ἀλλὰ καὶ οἱ γιοὶ του καὶ ὁ γαμπρός του
οὐδέποτε τὴν πορφύρα καὶ τὰ κόκκινα
τασάκια τοῦ αὐτοκράτορα. Εἶδε κι' ἔ-
παθε ὁ Κωνσταντῖνος ὁ Πορφυρογέν-
νητος νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὴ φιλόδοξη
τοῦτη φαμίλια. Νὰ λοιπὸν γιὰτὶ ὁ
καλόγερος εἶπε πῶς ὁ Σατανᾶς σιω-
νεῖ στὸ Νικηφόρο κρατώντας στὰ χέ-
ρια του τὸ στέμμα τῆς οἰκουμένης καὶ
πῶς ὅλοι οἱ φίλοι του πρέπει νὰ τὸν
βοηθήσουν, νὰ μὴ γονατίσῃ μπροστὰ
στὸν πειρασμό.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ ἔνα ΜΑ... ἓνα με-
γάλο ΜΑ σηκώνοταν στὴ σκέψη τοῦ
Γρηγόρη...

Εἶναι ἐποχὴ πού οἱ νόμοι στέκουν
πάνω ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους καὶ κανο-
νίζουν τὸ λογισμό καὶ τὴν πράξη τους
σὲ τρόπο πού ὅλα ἀκολουθοῦν μιὰ
τάξη καὶ τίποτα δὲ γίνεται πού νὰ
βγαίῃ ἔξω ἀπ' αὐτήν... Κι' εἶναι ἄλ-
λες ἐποχές πάλι τόσο ἀνακατεμένες
πού δὲν ξέρεις ποῖο εἶναι τὸ σωστὸ
καὶ ποῖο τὸ ἄδικο, τί νὰ κατηγορήσῃς
καὶ τί ν' ἀκολουθήσῃς γιὰ παράδει-
γμα. Οἱ λύκοι, λένε, χαίρονται τότε
στὴν ἀνεμοζάλῃ μέσα, μὰ οἱ «ἀννοὶ
τοῦ Θεοῦ» γυρίζουν ὁλοῦθε τὰ τρο-
μαγμένα τους μάτια καὶ γυρεύουν νὰ
βροῦντ' ἀπάνεμο τόπο νὰ σταθοῦν.

Γλυστράει, θαρρεῖς, τὸ τιμὸν ἀπὸ τὰ
χέρια τοῦ τιμονιέρη καὶ τὸ καράβι
πάει νὰ μπατάρῃ ἀκυβέρνητο... Ὡς
μακάρι σὲ μιὰ τέτοια περίσταση ἔνα τι-
μιό καὶ πιδέξιο χέρι, νὰ λόγου χάρι,
σάν τὸ χέρι τοῦ Νικηφόρου, νὰ προ-
φτάσῃ νὰ δώσῃ βοήθεια... Μὴ δὲ στέ-
κει ἡ Πατρίδα πάνω ἀπ' ὅλα; Ἡ Πα-
τριδα εἶναι αἰώνια, μὰ οἱ ἀνθρώποι
εἶναι περαστικοὶ κι' ὅποιος ἀπ' αὐτοὺς
ἔχει ἐξουσία μήπως τὴν ἔχει γιὰ κα-
νένα ἄλλο λόγο παρὰ γιὰ νὰ δου-
λεύῃ ὅσο καλύτερα μπορεῖ τὴν Πα-
τριδα καὶ τὸ Χριστό; Τότε λοιπόν;

Δίχως ἄλλο τὰ προβλήματα τοῦτα
ἔφεπταν δύσκολα στὸ ἀπραγμο μυαλό
τοῦ Γρηγόρη καὶ γι' αὐτὸ βασανίζο-
ταν χωρὶς νὰ δῇ καμμιὰ λύση... Ἐ-
πεσε σὲ βαθειὰ νερά... Μὰ γιὰ νὰ
ποῦμε τὴ μαῦρη ἀλήθεια στὰ ἴδια τοῦ-
τα νερά θαλασσοπνίγουνταν καὶ μεγά-
λοι καὶ σπουδαῖοι μάλιστα σύγχρονοί
του, καὶ πότε τοῦτο πιστεύανε, καὶ
πότε κείνο, κατὰ τὸ συμφέρον πού εἴ-
χαν' γιὰτὶ αὐτὸ τ' ἀφιλότιμο σὲ τρα-
βάει πάντα κατὰ τὴ μεριά του καὶ σοὺ
παρασταίνει τὰ πράγματα, ὅπως τοῦ ἀ-
ρέσει... καὶ πρέπει νάχῃς μεγάλο μυα-
λό, σάν τοῦ Σωκράτη, νὰ ποῦμε, γιὰ
νὰ μπορέσῃς νὰ ἰσορυγιαστῇς καὶ νὰ
κρίνῃς δίκαια στὴν κάθε περίσταση.

Ξαφνικὰ ὁ Γρηγόρης τινάχτηκε. Πί-
σω ἀπὸ τὸ βῆλο-ἀκούστηκαν βήματα...

«Θάρχονται νὰ μὲ ζητήσουν...» σκέ-
φτηκε... «Ἦρθε ἡ στιγμή καθὼς φαί-
νεται νὰ παρουσιασθῶ στὸ Δομέστικο».

Σηκώθηκε μὲ θάρρος... Ἐνοιωθε
τὴν καρδιά του ἀντρεωμένη ὑστερα
ἀπὸ τίς σκέψεις πού ἔκανε... Κι' ἀλή-
θεια ὁ ἀνθρώπος πού κρατιέται ἀπὸ
εὐγενική ράτσα, εἶτε φτωχὸς εἶναι, εἶ-
τε πλούσιος, εἶτε μικρός, εἶτε μεγά-
λος, βρίσκει μέσα του πάντα τὴ δύνα-
μιν ν' ἀντικρύσῃ κάθε περίσταση. Ἡ
ἀρετὴ του—τί παράξενο ἀλήθεια—
πολλές, φορές στοὺς εἰρηνικοὺς κι' ἀ-
πραγούς καιροὺς μένει κρυμμένη σὰ
σπίθα μέσα στὴν ἀθάλη καὶ ξαφνικὰ

Εἶδε ἓνα χαριτωμένο κεφάλι κοριτσιάτικο.

στὸν κίνδυνο πετιέται ὁλόγαν λαμπρὴ
καὶ περήφανη...

Ὡς τόσο μιὰ γωνιά ἀπὸ τὸ βαρὺ
ὑφασμα παραμέρισε καὶ φάνηκε ἴσα
ἴσα ἓνα χαριτωμένο κεφαλάκι κοριτσι-
άτικο... Δυὸ βελούδινα μαῦρα μάτια
τὸν κοίταξαν μὲ περιέργεια

Ἦταν ἡ Νανῶ.

— Γρηγόρη, ἔδω εἰσαι; ρώτησε.

— Καθὼς βλέπεις.

— Μοῦ ἀπάντησες ὅπως θά μ' ἀπαν-
τοῦσε ὁ Μιχαήλ, εἶπε ἡ Νανῶ καὶ πα-
ραμερίζοντας περισσότερο τὸ βῆλο
μπήκε πατώντας στὰ δάχτυλα καὶ κά-
θισε στὸν τιθάνι... Ἀλήθεια ἐσεῖς παίρ-
νετε ὁ ἓνας ἀπὸ τὸν ἄλλο τρόπους καὶ
κοντεύετε νὰ μοιάσετε ὁλότελα, προσ-
τεσε γελώντας...

Γέλασε κι' ὁ Γρηγόρης.

— Τότες λοιπὸν ἐγὼ θά βγῶ κε-
ρισμένος, εἶπε.

— Ἀ... αὐτὸ δὲν τὸ ξέρω, ἀπάντησε
κείνη καὶ ἔσκυψε τὸ κεφάλι...

Τὸ μελιχρὸ φῶς τοῦ πολυκάντηλου
ἀπλώθηκε στὰ μαλλιά της ἀπαλὰ καὶ
στρωτὸ σὰ σκέπη' κάτω τὸ πρόσωπό
της, σκιασμένο, εἶχε μιὰ σοδαρότητα
ἀσυνήθιστη, σὰ νάτανε μεγάλη κοπέ-
λα. Ἐξ ἄλλου ἀλήθεια τώρα τελευ-
ταῖα εἶχε ἀλλάξῃ ὁλότελα ἡ Νανῶ.
Μέστωσε τὸ κορμί της πού ἦταν λιγνὸ
καὶ σὰν ἄχαρο, πῆρε ἀλλοιώτικη ἔκ-
φραση τὸ πρόσωπό της... ἡ κίνησή της
ἀκόμα κι' οἱ τρόποι της... Τὴν ἔδλεπες
καὶ δὲν πίστευες τὰ μάτια σου, κι' ἀ-
ποροῦσες, τί τάχα νὰ συμβαίνει στὸ
ζωηρὸ καὶ ξένοιαστο τοῦτο πλάσμα
κι' ἔγινε ἔτσι ξαφνικὰ προσεχτικὴ καὶ
συλλογισμένη...

«Μὴν ἔχει τίποτα μαζί μου;» ἀ-
ναρωτήθηκε στὴν ἀρχὴ ὁ Γρηγόρης...
«Τὴν πρόσβαλα τάχα χωρὶς νὰ τὸ κα-
ταλάβω μ' ἀπρεπο λόγο ἢ φέροιο;»

Γιατὶ—ναί, ἦταν σίγουρος—ἔξωρα
γι' αὐτὸν ἔδειχνε πιδό κρύα, πιδό λιγύ-
λογη... «Ἄλλοτες δὲν τὸν ξεχώριζε ἀπὸ
τὸν ἀδερφό της καὶ τὸν Μιχαήλ, τώρα
σὰ νάθελε νὰ τὸν κρατήσῃ σὲ ἀπόστα-
ση... Ἐφαχνε τὴ θύμησή του καὶ δὲν
εὔρισκε νὰ τῆς εἶχε κάνει τίποτα. Τό-
τες λοιπὸν ἄλλαξε κι' αὐτὸς τρόπο κι'
ἔτσι οἱ δυὸ τοῦτοι πῆγαιναν πιδό σὰν
τὸ σκύλο μὲ τὴ γάτα.

— Τί πάθατε σεῖς; ρώτησε κάποτε
ὁ Δημήτρης.

Ἡ Νανῶ μισόκλεισε τὰ μάτια της,
σῆκωσε ψηλὰ τὴ μυτίτσα της καὶ ρώ-
τησε μὲ πολλὰ ἀξιοπρέπεια σὰν πα-
ραξευνημένη τάχα.

— Ἐγώ;... τίποτα!

Ἄμα μιλοῦσε ὁ Γρηγόρης καὶ βρι-
σκότανε μπροστὰ ἔκανε τάχα πῶς δὲν
πρόσεχε. Περνοῦσε ὁλόκληρη ἔβδο-
μάδα χωρὶς νὰ παρουσιασθῇ. Ἐνα με-
σημέρι ἡλιοπερίχυτο στὸ ἔμπα τοῦ
Ὀγτώβρη ὁ Γρηγόρης ἀναζητοῦσε
στὸν κῆπο τοῦ Πρωτοσπαθάρη τοὺς
φίλους του καὶ βρέθηκε ξαφνικὰ μπρο-
στὰ της. Τὸ φῶς περνώντας μέσα ἀπὸ
ἓνα ἀνοιγμα ἔφεπτε ἴσα ἀπάνω της.

ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΣΤΗ ΜΟΝΗ ΤΩΝ ΙΒΗΡΩΝ

Ἡ ἀναπάντεχη καλοκαιρινὴ βροχοῦ-
λα εἶχε δροσίσει τὶς χαρουπιές, τὰ
σκοῖνα, τὰ πευκάκια. Ὁ ἥλιος ποῦ ἔ-
πεφτε πίσω ἀπὸ τὶς καρυὲς ἐχρῶσιν
τοὺς θόλους καὶ τὰ ξεθωριασμένα κτί-
ρια τῆς ἱστορικῆς μονῆς τῶν Ἰβήρων.
Γαλήνια ἡ θάλασσα τοῦ Αἰγαίου ἄ-
στραφτε σάν καθρέφτης καὶ τὰ ἤρεμα
κύματά της εἰλεῖχαν τὴν κατάφυτη
γλῶσσα τῆς στεριάς, ὅπου βρίσκεται
τὸ ἱστορικὸ μοναστήρι. Οἱ σπῖνοι πῆ-
γαιναν νὰ κουρνιαξοῦν στὶς καρυ-
διές. Οἱ δὲ ξωμάχοι μοναχοὶ ἔφα-
ναν ἡλιοκαμένους ἀπ' τὶς δουλειές
καὶ τακτοποιοῦσαν γρήγορα - γρή-
γορα τὰ ζωντανὰ στοὺς σταύλους.
Τίποτα δὲν ἐτάρασσε τὴ γαλήνη τοῦ
μοναστηριοῦ. Μονάχα τὸ μουρουρί-
σμα τῆς κρήνης, ποῦ βρίσκεται στὴν
αὐλὴ, σκεπαζόταν ἀπὸ τὰ βαρεῖα βή-
ματα τῶν μοναχῶν ποῦ ἀντηχοῦσαν
πότε - πότε στὸ λιθόστρωτο. Ἦταν

ἓνα ποτάμι φῶς ποῦ ξεσποῦσε ὅλη τὴν
ὁρμὴ του ἐκεῖ, μιά καὶ ὁλοῦθε τ' ἀνι-
ποδοῦσαν οἱ φυλλωσιές νὰ φτάσῃ ὡς
τὸ χῶμα. Στὸ στενὸ ἐκείνου μονοπάτι
ποῦ ξετυλίγονταν ἀνάμεσα στὶς δυὸ
πυκνὲς δεντροσειρές μονάχα αὐτὴ ἔ-
λαμπε ὁλόκληρη, σάν αὐτόφωτο... Ὁ
Γρηγόρης εἶχε σκοπὸ νὰ χαιρετήσῃ
κρύα. Ἔτοι μιά ξερὴ καλημέρα, καὶ νὰ
περάσῃ, μὰ ἡ Νανὼ τὸν σταμάτησε...

— Τὸ ξέρεις ποῦ φεύγω; τοῦ εἶπε.
— Ὅχι, δὲν τόξερε καὶ παραξενεύτηκε
ἀλήθεια πολὺ... Ὡς τόσο τὴν κοίταξε
μονάχα βουβά κι' ἀδιάφορα... Ὑστε-
ρα μπορεῖ καὶ νὰ τὸν γελοῦσε...

— Βέβαια, ἐξακολούθησε ἐκείνη, θὰ
πάω στὴ θεία μου τὴ Χρυσοδέσποινα...
Ἔτσι ἀποφάσισε...

— Γιατί; ἀπόρησε ὁ Γρηγόρης...
— Νά, γιατί δὲν ἔχω μητέρα...
— Αὐτὸς δὲν εἶναι λόγος...

— Μὰ τί κοῦτὰ ποῦ εἶναι τ' ἀγόρια!
ἔκαμε αὐτὴ ἡ μεγάλη τάχα καὶ πολὺ-
ξερη καὶ κοίταξε ψηλά κατὰ τὸν οὐ-
ρανὸ σὰ νάλεγε «γιατί καλέ, Θεέ μου,
τ' ἀδίκησες ἔτσι;»

— Ἐνα κορίτσι βλέπεις, ἐξακολού-
θησε, ἔχει νὰ μάθῃ πολλὰ πράματα
ποῦ μονάχα ἡ μητέρα ἢ καμιά ποῦ νὰ
τ' ἀγαπᾷ πολὺ μπορεῖ νὰ τοῦ τὰ δι-
δάξῃ... Ἐξ ἄλλου ἡ θεία μου ἡ Χρυσο-
δέσποινα ἦτανε παλατιανή, καθὼς
ἔρεις, καί...

— Μπορεῖ νὰ γίνῃς καὶ σὺ συμπλή-
ρωσε ὁ Γρηγόρης μέσα του, μὰ δὲν
τὸ εἶπε...

Ἄκολούθησε μικρὴ σιωπὴ...
— Λοιπὸν... δὲ θὰ οἶς βλέπω πιά τό-
σο συχνά...

— Γιατί ἄραγε; σκέφτηκε ὁ Γρηγό-
ρης... «σάμπως δὲν πάμε ἐμεῖς στὸ σπι-
τι τοῦ Μιχαήλ... Σάμπως εἶναι μακριὰ
νάρχεται αὐτὴ ἐδῶ πέρα;...»

— Λοιπὸν... Ἐξάντρε ἡ Νανὼ, ποῦ εἶ-
χε πιασθῇ ἀπ' αὐτὸ τὸ ἔρριό τὸ ελπι-
στὴ στὴ στενοχώρια της, σάν ἀπὸ σα-
νίδα σωτηρίας... Λοιπὸν... γειά σου!...

(Ἄκολουθεῖ)

ἓνα μαγευτικὸ δειλινὸ, δυὸ μέρες ποῖν
ἀπ' τὸ τέλος τοῦ φετινοῦ Αὐγούστου,
ποῦ ἡ μονὴ τῶν Ἰβήρων, μὲ τὸ παλιν
ἡμερολόγιο, ἐώρταζε τὴν παραμονὴ
τῆς Κοιμήσεως.

Τὸ σούρουπο θ' ἀρχίζειν ἡ μεγάλη
ἀγρυπνία, ποῦ θὰ διαρκοῦσε δεκα-
εφτά ὥρες, ὡς τὸ μεσημέρι τὴν ἄλλη
μέρα. Ἐκατοντάδες ἔφταναν ἀπ' ὅλα
τὰ μοναστήρια τοῦ Ἁθῶ οἱ μοναχοὶ
προσκυνηταί. Οἱ λογιώτεροι, οἱ ἐπί-
τροποι τοῦ ἡγουμενείου, οἱ γραμμα-
τικοί, ὁ ἀρχοντάρης, ὁ βιβλιοθηκά-
ριος, ἡ ἐκλεκτή, νὰ ποῦμε, τάξεις τῆς

Ἡ μεγάλη Ρωσικὴ Μονὴ τοῦ Ἁγίου
Παντελεήμονος.

Μονῆς, ἐπέβλεπαν στὶς τελευταῖες ἐ-
τοιμασίες τοῦ μοναστηριοῦ, στὴν τα-
κτοποίησιν τῶν ἀμφίων, στὸ στέλλισμα
τῶν εἰκόνων, στὴν τοποθέτησιν τῶν ξέ-
νων στὰ κελλιά καὶ στὸ ἀρχονταλίκι.

Δυὸ εὐρωστοὶ καλόγεροι, οἱ καμ-
πανάρηδες, ἀνέδθηκαν ἀργὰ - ἀργὰ τὴ
σιδηρόσκαλα καὶ σὲ λίγο ἀρχισαν νὰ
ἀχολογῶν οἱ καμπάνες τοῦ μοναστη-
ριοῦ. Ὁ ἓνας τραβοῦσε τὴ γλῶσσα
τῆς μεγάλης καμπάνης καὶ ὁ ἄλλος
ἔσερνε μὲ τὰ χέρια δυὸ σειρὲς μικρές,
δεμένες μεταξύ τους μὲ ἀλυσίδες, κά-
που δεκαπέντε καμπάνες, καὶ χτυποῦ-
σαν ἡ μιά μετὰ τὴν ἄλλη μὲ ρυθμὸ,
ἔτσι ποῦ νὰ ξεγυvenται ἀπὸ τὸν σπαθω-
τὸ τροῦλλο τοῦ καμπαναριοῦ μιά ἁ-
φθαστὴ ἀρμονία. Ὅλη ἡ μεγαλοπρέ-
πεια τῆς βυζαντινῆς ἱεροτελεστίας τη-
ρεῖται καὶ στὸ σημεῖο αὐτό, μὲ τρόπο
ποῦ νὰ ἐξαναλῇ ἡ βυζαντινὴ ἐκκλησια-
στικὴ παράδοσις. Ὡρα πολλὴ χτυ-
ποῦσαν οἱ καμπάνες, ἐνῶ οἱ μελανεῖς
οἰκουέτες τῶν καλονήρων σηματοῖζαν
στοίχους στὴν αὐλὴ, καθὼς ἐπήγαιναν
νὰ πάρουν θέσι στὸ νάρθηκα καὶ στὰ
στασίδια.

Ἐκεῖ τὴν ὥρα αἰσθάνεται κατεῖς
ὅτι ἐπικοινωνεῖ ἀπὸ τὴν μετὰ τὸ Θεὸ!
Βλέπεις τοὺς μοναχοὺς μὲ τὶς γαλή-
νες μορφὲς τους, νὰ φέρῃς τὴν θαλά-
μω, κοιτάζεις γύρω τους καταπρα-
σινὸς λόφους, τὴν ἡρεμὴ θάλασσα,
τὴν σιωπὴ τοῦ τοπίου, ποῦ ταίριαζαν
μονάχα ἀπὸ τὴν ἀνάμνησιν τῶν σημαν-
τικῶν καὶ ἀφῆκε τὴν ψυχὴ σου ἐλευ-
θερὰ νὰ ζῇ τὴν κατανοητικὴν ἀτιμω-
σίαν τῆς προσευχῆς καὶ τοῦ θρη-
σκευτικοῦ μεγαλείου. Τὸ ἀπῆλπε τῆς
θάλασσας οὐκ εἶναι μὲ τὴν προσβολὴν
τῆς βλακεινῆς καὶ τῆς περτιᾶς καὶ
σ' ἀφῆκε ἀνάμεσα οὐρανοῦ καὶ γῆς
νὰ αἰσθάνῃς τὸ θαῦμα τοῦ Θεοῦ

Σκέπτεσαι πῶς ὁ παράδεισος, ποῦ μὲ
τόσους μαγικοὺς θρύλους τὸν ἔχει πε-
ριβάλλει ἡ παράδοσις καὶ ποῦ μὲ τόση
βυστία τὸν περιμένουν οἱ μοναχοί, δὲν
εἶναι ἀποκλειστικῶς οὐράνιο πρᾶγμα,
μὰ εἶναι μιά ἐπίγεια ἀνταμοιβὴ γιὰ
ὅσους θέλουν πραγματικὰ νὰ ζήσουν
τὴ ζωὴ τοῦ κόσμου τοῦτου, κοντὰ στὸ
Θεὸ καὶ σύμφωνα μὲ τὸ νόμο του.

Τὸ βυζαντινὸν τελετουργικόν, ὅπως
τηρεῖται στὶς λειτουργίες τοῦ Ἁγίου
Ὁρους, εἶναι κάτι ἀγνωστο στοὺς
πολλοὺς. Ὅταν ὁ ναὸς ἔχῃ πιά γεμί-
σει ἀπὸ τὶς ἑκατοντάδες τῶν μοναχῶν
καὶ πάσων ν' ἀχολογοῦν οἱ καμπάνες,
ὁ ἐπῶτος κανονάρχης προχωρεῖ ἐν-
πρὸς τὴν ὡραία πύλη καὶ ἐκφωνεῖ τὸ
ἐκελεύσατε! Ἀμέσως βγαίνει ὁ ἱε-
ρεὺς μὲ στολὴ χρυσοῦφανη καὶ μὲ
τὸ θυμιατήρι γεμίζει θυμίαμα τὴν
ἀτμόσφαιρα, ἐνῶ ἡ χορεία τῶν δαίων,
μὲ σκυμμένο τὸ κεφάλι ψιθυρίζει δεή-
σεις. Μόλις ὁ ἱερεὺς φθάσῃ στὸ μέ-
σον τοῦ ναοῦ ἐκφωνεῖ τὸ «Κύριε εὐλό-
γησον» καὶ μετὰ τὸ «ἀμήν», προχωρεῖ
στὸ ἱερὸ ἀπὸ τὴν ὡραία πύλη, ψάλ-
λοντας μεγαλόφωνά τὸ «Δόξα τῇ ἀγίᾳ
καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαι-
ρέτῳ Τριᾷδι...». Ὑστερα ἀρχίζουν τὰ
μεγίστα ἀνοξεντάρια, κατὰ τὴν
ὕμνογραφίαν τοῦ Ἁγίου Ὁρους, τὰ ὅ-
ποια διαρκοῦν δυὸ ὥρες περίπου. Ἀ-
κολουθοῦν τὰ εἰρηηνικά καὶ ὁ πρῶ-
τος κανονάρχης ἐκφωνεῖ τὸ ἐκέλευ-
σον δέσποτα ἅγιε». Τότε ἀρχίζουν οἱ
ψάλλται τὰ ἐκκραγάρια καὶ βγαίνει
ἀπὸ τὸ ἱερὸν βῆμα ὁ κληρὸς. Προη-
γούντι δυὸ διάκονοι ποῦ κρατοῦν τὸ
εὐαγγέλιο, ὅλο χρυσοῖ καὶ ἀργυρο.
στολισμένο μὲ βαρύτιμες πέτρες. Φο-
ρτίο βαρὺ ποῦ μὲ δυσκολία τὸ κρατοῦν.
Εἶναι, μᾶς πληροφοροῦν, ἀφιέρωμα
βυζαντινῆς ἐποχῆς. Πίσω ἀπὸ τοὺς δυὸ
διάκονους ποῦ κρατοῦν τὸ εὐαγγέλιο,
ἔρχονται εἴκοσι ἀκόμη διάκονοι καὶ με-
τὰ ἀπ' αὐτοὺς τρεῖς ἱερεῖς. Ὅλοι
φοροῦν τὰ χρυσὰ ἄμφια καὶ ψάλλουν
τὸ «Φῶς ἱλαρόν».

Ἔτσι περνᾷ ὅλη ἡ νύχτα μὲ τελετὴ
καὶ ψαλμούς, ποῦ τοὺς λείει στοὺς χο-
ροὺς τῶν ψαλτῶν ὁ κανονάρχης, ποῦ
μὲ τὸ βιβλίο στὸ χέρι κινεῖται ἀργὰ
καὶ ρυθμικὰ ἀνάμεσα στοὺς δυὸ χο-
ροὺς. Τὸ πρῶτ' αὐτὴ καμπαναριὰ τῆς οὐ-
νῆς χαιρετίζουν τὸν ἥλιο μὲ τὴν ἴδια
σύνθετὴ ἀρμονία καὶ οἱ πατέρες, χω-
ρὶς νὰ αἰσθάνωνται τὴν παραμικρὴ
κόπωση, λαθεῖναι μέρος στὴ μεγάλη
δοξολογία, ποῦ ἀρχίζει ὅπως καὶ ὁ
ἐσπερινός, μὲ τὴν ἴδια διάταξιν. Φθάνον-
τας στὰ πολυχρόνια, δοκιμάσαμε κά-
ποια δοκίμια μικρὴ ἐκπληξί, ἀκούγοντας
ἀντὶς τὰ συνηθισμένα τῆς ἐλληνικῆς
ἐκκλησίας, νὰ μνημονεύωνται ὁ οἰκου-
μενικὸς πατριάρχης Βενιαμὴν καὶ ὁ
τελευταῖος αὐτοκράτωρ τοῦ Βυζαν-
τίου Κωνσταντῖνος ὁ Παλαιολόγος.
Καὶ ἔτσι, καθὼς ἡ ψυχὴ μας εἶχεν ὀ-
δυνῆθ' ἀπὸ τὴν ἀτμόσφαιρα τῆς
θρησκευτικῆς μυσταγωγίας, κυττάξα-
με γύρω... Σάν νὰ ζητούσαμε νὰ δοῦ-
με μήπως ζοῦμε στὴν πραγματικότη-
τα τὸ θρόνο τῆς Ἁγίας Σοφίας...

Ι. Καζαντζάκης

ΤΙ ΦΟΡΟΥΣΑΝ ΟΙ ΚΛΕΦΤΕΣ

Τὰ ρούχα πού φορούσε ὁ Ἑλληνικός λαὸς στὴν ἐποχὴ τῆς Τουρκοκρατίας ἦσαν πολὺ ἀπλᾶ. Εἶχαν χρωματισμὸ ὁμοιόμορφο καὶ πρόστυχο. Ξεχώριζε ὁ δοῦλος ἀπ' τὸν ἀφέντη.

Και Σουλτανικό φερμάνι άκομα άπαγόρευε στους ραγιαδές τις πολυτελείς ένδυμασίες, τη λεβέντικη εμφάνιση και τo άρχοντικό παράστημα. Οι χρωματιστές φορεσιές είχαν καταργηθί κι ό νόμος ήταν αυστηρός για κείνον που θά σήκωνε κεφάλι.

Ἔτσι οἱ δυστυχισμένοι Γκιαούρηδες ζοῦσαν πάντα μὲ τὴν ἴδια φορεσιά, ἀπλοῖ, ταπεινοὶ ἐργάτες...

Οι Κλέφτες όμως, οι Σταυραπολοί των βουνών που ώρθωσαν το κορμί τους έναντι στις άπειρες μάζες του κατακτητού, φορούσαν στολές όνομαστές για την τέχνη και την ομορφιά τους...

Ἡ φουστανελλα ἦταν ἐκεῖνη τὴν ἐποχὴ κι' ἀργότερα, ἐπὶ Ὀθωνος, τὸ ἐθνικὸ ἐνδυμα.. Φουστανελλα πολὺπτωχη φοροῦσαν κι' οἱ Κλέφτες.

Σχεδόν όλοι οι άγωνιστές του Μω-
ρηά και της Ρούμελης φορούσαν την έ-
δια στολή, έκτός των θαλασσινών κα-
πεταναίων. Στο κεφάλι, όλες τις έπο-
χές, φορούσαν φέσι χωρίς φούντα. Και
τουτό για να μην τους έμποδίζει στις
μάχες...

Χωρίς φούντα επίσης ήταν και τα τσαρούχια τους. Ή φούντα μαδούσε πάνω στα βουνά και στα κατάβραχα που τρέχανε...

‘Αλλά στις γιορτές και στα πανηγύρια τους οι Κλέφτες διαγωνίζονταν μεταξύ τους ποιος άπ’ όλους θαχε την κροσσωτή και φουντωμένη θυσανωτή νούνα στο φέσι του και στα «τιλατί-νισα» τσαρούχια του...

Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ φέσι, οἱ Κλέφτες φοροῦσαν καὶ ἐπόσια... Αὐτὸ ἦταν εἶδος φροισιῦ μὲ κρόσια χρυσαῖ. Ξακουστά ἦταν τὰ «πόσια» τῶν Κολοκοτρωναίων.

... πού κεί περνάει η κλεφτορριά: οι Κο-
πάρχουν τὰ πόσια τὰ χρυσά, τις ασήμο-
[πιστόλες...

Πολλοί Κλέφτες φοροῦσαν γύρω
στο μέτωπο μαντήλι.

“Άλλα ενδύματα ήτανε ένα ολόλευκο πουκάμισο που φορούσαν κατά-σαρκα, ξετραχηλιασμένο. Πάνω απ’ το πουκάμισο ήταν ή φέρμελη, παληή κλέφτικο ένδυμα. Αυτή ήταν ένα είδος γελεκιού σημερινού, άσημοκέντητο.

Ἡ φέρμελη στο στήθος ἔφερνε πέντε σειρές μικρά μαλαματένια κουμπιά, πολλές φορές καὶ περισσότερες καὶ τὰ μάνικια τῆς ῥέχνονταν πρὸς τὰ πίσω κ' ἔμενε τὸ χέρι δολόγυμο, ἐλεύθερο νὰ κινῆται σφικτοκρατῶντας τὸ σπαθί.

Ἀκόμα στο στήθος ὁ Κλέφτης ἔφε-
ρε τὰ τσαπράζια, ἀλυσίδες ποὺ δια-
σταυρώνονταν κι' ἦταν ὅλες χρυσές ἢ
ασπρηνιές. Κρέμονταν ἀπ' τοὺς δυὸ ὤ-
μου.

Τὰ τσαπράζια πάλι ἦσαν μικροὶ δι-
κέφαλοι ἄετοί, νομίσματα, ἀσημικά,
κι' ἄλλα πολύτιμα πετράδια...

Αὐτὰ ἐδείχναν πῶς ὁ Κλέφτης κα-
τάγονταν ἀπὸ ἀρχοντικό σπίτι καὶ ἡ-
ρωϊκὴ οἰκογένεια. Τσαπράζια δὲν φο-
ροῦσαν ὅλοι οἱ Κλέφτες...

Ἐκτός ἀπ' αὐτά ἀπό κάθε Κλέφτη δὲν ἔλειπαν τὰ χαίμαλιά. Ἐτοί δὲν μάζαν τὰ σημερινὰ φυλαχτά... Κρέμονταν μὲ ἀλυσιδωτά ἀπ' τὸ δεξιὸ ὤμο κι ἔπειταν στὸ στῆθος, πρὸς τὸ μέρος τῆς καρδιάς του... Τὰ χαίμαλιά τὰ δινε στὸν Κλέφτη καὶ τὰ περνοῦσε στὸ λαιμὸ του ἢ ἴδια ἢ μόνον του...

Ἐπίσης ἀπαραίτητο ἔνδυμα σὲ κάθε Κλέφτης ἦταν ἡ φλοκάτα. Αὐτὴ ἦταν σὰν τὶς σημερινὲς κάπες ποὺ φοροῦν οἱ τοσπονδόλαχοι. Ἡ φλοκάτα πάλι ἦταν ὀλόμαλλη κι' ἔπεφτε κάτω ἀπ' τὸ γόνα, γιὰ νὰ προφυλάσῃ τὸν Κλέφτη ἀπ' τὸ τσουχερὸ κρῦο ποὺ κάνει πάνω στὰ βουνά...

Καὶ βρόντηξαν τὰ χαιμαλιά, κι' ἀνέμισε
[ἡ φλοκάτα
Ἐλαψ' ὁ Μῆτρος μιά σπιγυή κι' ἐσέῳ.
[στηκε σὰν ὄστρου

П. В.

== Ο ΜΥΘΟΣ ==
ΤΟΥ ΟΙΔΙΠΟΔΟΣ

Είναι γνωστόν πώς οι αρχαίοι μύθοι συμβολίζουν διάφορα φυσικά φαινόμενα. Και ο μύθος του Οιδίποδος δέν μπορεί παρά νά είναι ένας συμβολισμός. Οι μελετηταί της αρχαίας μας μυθολογίας ἐπρόσεξαν τόν ὥραϊο αὐτό μῦθο πού τοῦ ἔδωσαν πολλές καί διαφορές ἐρμηνείας. Ἡ ἐπικρατέστερη ὅμως εἶναι ἡ ἀκόλουθη:

‘Ο Οιδίπους, πού ἐκτίθεται στὸν Κι-
θαῖρῳνα, δὲν εἶναι παρὰ ὁ ἥλιος, πού
ἀνητέλλει ἀπ’ αὐτόν. Ἡ ‘Ιοκάστη εἶναι
τὴ ἰσχύουσα σύγῃ, πού φέρει στούς ἀν-
θρώπους τὸ φωτοβόλο ἀστέρι. Ἡ
Σφιγξ ἀντιπροσωπεύει τὴ μελαγχολι-
κὴ πικρία πού διασπάται μοιάχα ἀπό
τὴς φωτεινῆς ἀχτίδος τοῦ ἡλίου καὶ ἀ-
ναλύεται σὲ βροχή. Τέλος οἱ βροντεῖς
δὲν εἶναι παρὰ ὁ γδοῦπος ἀπὸ τὸ
γκρέμισμα τοῦ φοβεροῦ τέρατος. Ἡ
τύφλωσις τοῦ Οἰδίπουδος συμβολίζει
καὶ αὐτὴ τὸ σκοτάδι τῆς νύκτας.

Αυτή την έρμηνεία δίνουν οι περισσότεροι στο μύθο του Οιδίποδος. Μά εκτός από αυτά, ο πρωτότυπος αυτός μύθος περιέχει και κάποιο άλλο, βαθύτερο, συμβολισμό. Είς τον μύθον αυτόν οι αρχαίοι "Έλληνες, που πίστευαν βαθεία ότι τα άνθρωπινα πράγματα ρυθμίζονται από υπερφυσικές δυνάμεις, έναντιον των οποίων ο άνθρωπος δεν μπορεί ν' αντιδράσῃ, θέλησαν να δώσουν μιὰ έντονη εικόνα τῆς ἀνθρωπίνης ἀδυναμίας καὶ τῆς ἀνθρωπίνης μικρότητος. Ἡ εἰκόνα αὕτη δὲ τὴν ὅποιαν ἤθελαν νὰ συμβολίσουν οἱ ἀρχαῖοι "Έλληνες μὲ τὸν μῦθον τοῦ Οἰδίποδος, ὁ ἀρχαῖος αὐτοῦς συμβολισμὸς τοῦ μύθου, ὠχριᾷ, μπροστὰ στὸν πλατύτερον συμβολισμὸ τῆς ἀνθρωπίνης ἀδυναμίας, τὸν ὅποιον ἔλαβε κατὰ τὶς διάφορες μεταλλαγὰς καὶ διασκευὰς του.

Ὁ Λάϊος καὶ ὁ Οἰδίπους, ὅπως καὶ ὅλα τὰ ἄλλα πρόσωπα τοῦ θηδοαῖκου μύθου, δέν εἶναι παρά χαρακτηριστικὲς μορφές τῆς δι-θρωπίνης κοινωνίας. Ἵσως ὥς ἱστορικὰ πρόσωπα νὰ μὴν ὑπῆρξαν ποτέ. Ὁμως ἡ σκέψις τους, αἱ πράξεις τους ὄχι μόνον ὑπάρχουν καὶ ὑπῆρξαν, ἀλλὰ εἶναι καὶ πάρα πολὺ ἀνθρώπινοι. Ἡ πάλη τοῦ Οἰδίπο-δος, ὅπως ἀποφύγη τὸ πεπρωμένον του, δέν εἶναι παρά ὁ βαθύτερος συμ-βολισμὸς τῆς πάλης τῆς ἀνθρωπότη-τος, νὰ ὑψωθῇ πᾶνω ἀπὸ τοὺς φυσι-κοὺς νόμους. Καὶ οἱ τραγωδίες ποὺ οἱ ἀρχαῖοι τραγικοὶ ἔπλεξαν πᾶνω στὸ μῦθo αὐτό, συνεκίνησαν, συγκινοῦν καὶ θὰ συγκινοῦν γιὰ πάντα τὴν ἀν-θρωπότητα.

I. B.

J. B.

Ἀστρονομικά

* Η ΤΑΧΥΤΗΣ ΤΟΥ ΦΩΤΟΣ *

*Ισως νομίζουν πολλοι οτι το φως μεταδίδεται τόσο γρηγορα οσο ο ήχος, οτι αν ο ήχος δέν ημπορει κανείς να τον ακούσει, το φως το βλέπει. Αλλά το φως ταξιδεύει πολύ πιο γρηγορα από τον ήχο.

[illegible]

Πράγματι, ο αστρονόμος Rømer έιχε τοὺς χρόνους τῆς ἐλαστικῆς καὶ ἐλαστικῆς μερι-
αῖας δορυφόρου τοῦ Διὸς ὁποῖον αὐτοῦ τοῦτου
τοῦ πλανήτη τοῦ εἶρε
εἰς αὐτῶν. Καὶ ἐπεὶ
ἡ μῆκος καὶ εἶρεν διὰ τὸ χρόνος τῆς ἐκλείψεως
ἦτο διάφορος ἀπὸ ἐκείνου ποὺ ἐλαμῖται τῆς
πρώτης φορᾶς. Ἡ διάφορα αὕτη ὀφείλετο εἰ
τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ ἀκτὶς φωτὸς κατὰ τὴν δευτε-
ραν παρατήρησιν εἶχε νὰ διατρέξῃ τὴν ἀπόστα-
σιν Γῆς - Διὸς ἠὲ μῆκυν κατὰ τὴν διὰμετρον
τοῦ πλανήτη. Ὁ πλανήτης Δίας ἀπὸ τὴν ἡμετέραν
περὶ τὸν ἥλιον. Ἡ διάμετρος αὕτη εἶναι γνω-
στὴ (σημ. πρὸς 299.000.000 χιλ.) καὶ διὰ τὴν

μή την παρατηρηθεῖσαν διαφορὰν χρόνου, ἐκ τῆς διαιρέσεως δὲ εὐρέθη ἡ ταχύτης τοῦ φωτός. Τὸ πείραμα ἐπαινετήθη καὶ ἀλλοτε καὶ εὐρέθησαν παραπλήσια τιμαί, ἀλλὰ χάρις

θεῖαν ὑπερονομιᾶν ὀργάνων καὶ με-
σσημάτων τοῦ ἐπιδέλλοντο ἀπὸ σωτηρίου
ὁρισκομένης ἐκείσε τῆς Γῆς, δὲν ἐκτα-
ται ἀπὸ τῆς ἀλλοτρίου ἀποστολῆς τοῦ Θεοῦ.

τίτλοιο, "Ενα τέτοιο συνδυασμό έκαμε
αίκοι φίλοι και
τητα του εωτός.
την είχαν ελπία, και ο Ρέμερ. Η ουσική του
φίλοι είναι πολύτιμοι και δι' αυτό δεν θα την
περιγράψωμεν λεπτοδ. Πρέπει όμως να τον-
ωμεν δι' από τότε του την έκδοσαν ο Ρέ-

μικρὰ καὶ φιλῶ ἐπινοήθησαν πλείους δοαὶ συ-
κιναι καὶ μέθοδοι ὑπολογισμοῦ, ἀλλὰ τὸ
σπουδαῖον εἶναι ὅτι ὅλαι αὗται ἔδωσαν περίπου
τὰ αὐτὰ ἔλεγχοντα.

Ἐπίσης κρεταί να τοποθετή δι κάθε άλλη ταχύτης εν τη φύσει, ὡλοῦ σωματιδίου, εἵναι μικροτέρα τῆς ταχύτητος τοῦ φωτός, κατὰ τὴν ἰσῶσαν δὲ τῆς σχετικότητος τοῦ Ἀϊνστάιν δὲν δύναται να ὑπερβῇ εν τῷ κόσμῳ ταχύτης τοῦ φωτός.

Σελίος

Ο ΦΡΑΝΚ ΑΒΝΕΪ ΑΣΤΙΓΕ

Ο κυβερνήτης της «Καρτερίας».

Ο Άστιγξ γεννήθηκε στην Άγγλία το 1791 και ήταν γυιός του βαρωνέτου στρατηγού σέρ Καρόλου Άστιγξ.

Πολύ μικρός κατατάχτηκε στο ναυτικό της πατρίδας του, έλαβε δε και μέρος, σε ηλικία μόλις 11 1/2 χρονών, στην περίφημη ναυμαχία του Τραφαλγάρ.

Στό βρετανικό ναυτικό έμεινε ως τα 1820 ύστερα παραιτήθηκε και πήγε στη Γαλλία, όπου έξακολούθησε τις μελέτες που έκανε πάνω στην πυρκαγιά.

Όταν άναψε η ελληνική επανάσταση ο Άστιγξ το έμαθε φυσικά και συγκινήθηκε δια τα κατορθώματα των αγωνιστών της. Από αγάπη απ' την μία μεριά για την Ελλάδα και από πόθο απ' την άλλη να εφαρμόσει τις νέες του ανακαλύψεις στην πυροβολική κατά το έγχρονο της χώρας που αγαπούσε, κατέβηκε στον τόπο μας. Στις 3 Απριλίου του 1822 έφθασε στην Ύδρα και έμεινε στο σπίτι των αδελφών Μανώλη Τομπάζη και Γιακουμάκη.

Οι Γιακουμάκηδες τον βοήθησαν πολύ και κατάρθωσε σε λίγο διάστημα να λάβει μέρος στην Επανάσταση. Στην αρχή κατατάχτηκε στον ελληνικό στόλο, ο οποίος ήταν υπό την αρχηγία του Μιαούλη, και ύστερα πήγε στο στρατό με το βαθμό του χιλιάρχου, διότι δεν συμφωνούσε με τον αρχηγό του στόλου πάνω σε διάφορα πολεμικά ζητήματα.

Στο Μπούρτζι, το φρούριο του Ναυπλίου, που κινδύνευε να καταληφθεί από τον Δράμαλη, ο Φράνκ Άστιγξ έδειξε όλη του την Ικανότητα με το να διώξει τον έχθρο κι έτσι να εύκολυν την κατάληψη του Παλαμηδιού, τον Νοέμβριο του 1822. Ύστερα από λίγον καιρό κατέβηκε στην Κρήτη μαζί με το Μανώλη Τομπάζη, που είχε διορισθεί αρμοστής του νησιού. Αφού διακρίθηκε στις επιχειρήσεις της Μεγαλονήσου ξαναγύρισε στην Ελλάδα και με τις ενέργειές του κατάρθωσε να αγορασθεί από την Άγγλία το πρώτο ατμοκίνητο σκάφος του στόλου μας. Έτσι στις 3 Σεπτεμβρίου του 1826 ήλθε η «Καρτερία», το βαπόρι εκείνο που έσπευρε, άργότερα, το φόβο στον έχθρο. Μεγάλη εντύπωση έκανε στο λαό το πλοίο αυτό, και όπως γράφει ο Μένδελσον: «Ο λαός ήρξατο διηγούμενος θαυμάσια περί των μαγικών δυνάμεων του ατμού, όστις έμελλε νυν να μεταβάλλη πάσαν την πολεμικήν και να παραγκωνίση ως πάντη άχρηστα τα πυρπολικά, έφημολογείτο δε ότι ο Άστιγξ είχαν άναβη μετά του πλοίου του εις την κορυφήν των άποτόμων βράχων του Παλαμηδιού».

Ο Άστιγξ ως κυβερνήτης της «Καρτερίας» είχε μεγάλη δι' αίσ.

Τόν Ιανουάριο του 1827 ύποστηριξε την απόφαση του ελληνικού στρα-

τού στο Φάληρο και κατόπιν έβομβάρδισε τους Τούρκους στο Μοναστήρι του Αγίου Σπυριδώνος. Έπαιξε σπουδαίο ρόλο το Φεβρουάριο του ίδιου χρόνου στον αποκλεισμό του Εύβοϊκού και Μαλιακού κόλπου και όλης της Εύβοιας.

Όταν έγινε άρχηγός της μοίρας που άπαρτιζόταν από τόν «Άρη» του Κριεζή, τόν «Θεμιστοκλή» του Ραφαλιά και τρείς γολέτες, έκαψε τρία πλοία έχθρικά, από τα όποια το ένα, που κατάρρεψε το Τρίκερι, ήταν διακάταρτο πολεμικό, έπιασε πέντε και ένα άνάγκασε να πέση στις ξέρες. Ακόμη στα νερά της Κύμης έπιασε ένα έμπορικό με φορτίο σταριού.

Από το Μάιο του 1827 ως τις 13 Δεκεμβρίου του ίδιου χρόνου δέν ση-

Ο Φ. Α. Άστιγξ

μειώθηκε καμμία αξιόλογη δράσι του Άστιγξ με την «Καρτερία», γιατί αυτός τραυματίστηκε στο πόδι σε μία μονομαχία με τόν πλοίαρχο Γουίτιγκοπ και το βαπόρι δέν μπορούσε να δράση, έπειδή έπαθε η μηχανή του.

Στις 14 Σεπτεμβρίου όμως ο Άστιγξ νίκησε, ύστερα από μία πολύωρη ναυμαχία μπροστά στο λιμάνι των Σαλώνων, μοίρα τουρκικού στόλου, αποτελούμενη από 7 πολεμικά και κατόπιν βοήθησε πολύ στη κατάληψη του Βασιλαδίου.

Όταν πιά έρχόταν το τέλος του Άγώνος, ο τότε Κυβερνήτης της Ελλάδος Καποδίστριας έστρεψε τις φροντίδες του εις το πώς να καταλάβη περισσότερα μέρη, ώστε όταν οι σύμμαχοι θάπαιριαν τις αποφάσεις των, που θ' άφωρούσαν την χάραξη των σιδηρών της Χώρας μας, να υπάρχει δέμενο ελληνικής κατοχής. Γι' αυτό ο Άστιγξ έλαβε διαταγή να έντεινι τις ένέργειές του συντεργάδμενος με τόν άρχιστράτηγο Τζώρτζ.

Το Μάιο του 1828 ανέλαβε την άλωση του Αιτωλικού βοηθούμενος από το στρατό. Στην αρχή ο Άστιγξ χειρίστηκε το σύστημα των πυραύλων, αλλά είχε άποτυχία και γι' αυτό απέφασε με τόν Τζώρτζ να μεταχειριστούν το πυροβολικό και να επιχειρήσουν κατόπιν την άλωση με έφοδο. Ο Τζώρτζ διηύθυνε από το άπέναντι του Αιτωλικού όχρύμα, ο δε Άστιγξ με την «Καρτερία», με τη βοήθεια 15 κανονιοφόρων άρχισε τόν βομβαρδισμό, που βάστηξε 5 ώρες. Την ώρα όμως του βομβαρδισμού πολλοί άτακτοι, χωρίς να λάβουν κανένα σημείο επίθεσης, μήκαν μέσα στα πλοίαρια, που ήταν για την έφοδο, και άρχισαν την έπιθεση. Ο κυβερνήτης της «Καρτερίας» ύστερα απ' αυτά έκρινε σωστό να διατάξη γενική έπιθεση, κατά τη διάρκεια της όποιας σκοτώνεται ο διοικητής των κανονιοφόρων Ανδρέας Παπαπάνου για τη μεγάλη του τόλμη και πληγώνεται ο Άστιγξ στο άριστερό χέρι. Ύστερα από αυτά έγκαταλείπεται το έπιχείρημα.

Ο τραυματισμός αυτός ήταν η αίτία του θανάτου του. Έτσι τα μεσάνυχτα της 20ης Μαΐου 1828 και ένψ η «Καρτερία» έπλεε προς τη Ζάκυνθο, ο Φράνκ Άβνεϋ Άστιγξ, ο μεγάλος αυτός φιλέλλην, άπέθανε από τέτανο, που προήλθε από το τραύμα του.

Το θάνατό του έθρήνησε όλος ο ελληνικός λαός. Ο Καποδίστριας προς τους Μαυροκορδάτο, Φίνλεϋ και Καλλέγρη γράφει: «Ο πλοίαρχος Άστιγξ δέν ύπάρχει πλέον! Η θανατηφόρα πληγή την όποιαν έλαβεν, ένψ διδε νέα δείγματα του ύπέρ της Ελλάδος ζήλου του, από του Αιτωλικού τά τείχη, μάς τόν άφήρεσε κατά την 20 Μαΐου».

Και πραγματικά, με τόν θάνατό του η Ελλάς έχασε ένα φίλο της πού, όπως όμολόγησε ο Τζώρτζ, «είχε κάμει σημαντικές θυσίες έν τη ύπηρεσία εις την όποιαν τελικώς έθυσίασε και την ζωήν του».

Κάθε άληθινή γυναίκα είναι μητέρα. Γι' αυτό οι Έλληνίδες, που είναι άληθινές γυναίκες, δέν μπορεί παρά να την πάρουν ως μητέρες την ύπόθεσι των μαθητικών συσσιτίων. Να την βοηθήσουν μ' όλη τη θαυματουργή δύναμι της μητρικής τους στοργής.

Τά 200.000 άπορα Έλληνόπουλα θά έχουν το συσσίτιό τους. Θά τους το εξασφάλιση η στοργή των μητέρων όλης της Ελλάδος.

Εὐλογία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρ-
χιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης
Ἑλλάδος κ. Χρυσάνθου πρὸς
τὴν ἀπανταχοῦ τοῦ Κράτους
Ἐθνικὴν Ὁργανώσιν Νεολαίας.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,
Μὲ χαρὰν καὶ ἀγάπην πολλὴν
χαιρετίζομεν τὰ ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλ-
λάδος Τάγματα τῆς «Ἐθνικῆς Ὁρ-
γανώσεως Νεολαίας Ἑλλάδος καὶ

πλουσίαν ἐπιδαφιλεύομεν τὴν εὐλογίαν τῆς Ἐκκλησίας. Ἐλπίζομεν ὅτι μὲ τὴν αὐτοδοκιμασίαν καὶ τὴν αὐτοπεποίθησιν θὰ ἀναδειχθῆτε ἀξιοὶ τῶν προσδοκιῶν τῆς Πολιτείας καὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν λαοῦ. ἑδραῖοι ἐν τῇ πίστει, ἀκλόνητοι εἰς τὰς θρησκευτικὰς, ἠθικὰς καὶ ἔθνικὰς ἡμῶν παραδόσεις, ὑψηλοὶ τὸ φρόνημα, γενναῖοι τὴν ψυχὴν. Ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι διὰ τῆς ὅλης ὑμῶν πολιτείας καὶ συμπεριφορᾶς θὰ τιμῇσθε τὴν στολὴν τὴν ὁποίαν περιεβληθῆτε, διότι ἔχετε συναισθησιν τῶν εὐθυνῶν ἔναντι τοῦ σώματος, εἰς τὸ ὁποῖον καταταχέειτε ἀνήκετε. Καὶ ἐπὶ τῇ συναισθήσει ταύτῃ εὐπρεπῶς θὰ συμπεριφέρεσθε καὶ θὰ περιπατῆτε. Καὶ ὅπως κατὰ τὴν Ἀγίαν Γραφὴν «καὶ γέλως ὁδόντων καὶ βῆμα ποδὸς ἀγγελλεῖ τὰ περὶ τοῦ ἀνθρώπου», οὕτω καὶ γέλως ὁδόντων καὶ βῆμα ποδός, καὶ πᾶς λόγος καὶ κίνησις καὶ πράξις ὑμῶν ἀγγελλεῖ οὐ μόνον τὰ περὶ ἐνὸς ἐκάστου ἐξ ὑμῶν, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ ὅλου σώματος τῆς «Ἐθνικῆς Ὁργανώσεως Νεολαίας Ἑλλάδος».

Κρατήσατε λοιπὸν ἐν παντί ὑψηλὰ τὴν Σημαίαν καὶ τὴν τιμὴν τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας, ἥ δὲ χάρις τοῦ Θεοῦ εἴθε νὰ φωτίζῃ καὶ καθοδηγῇ τὰ διαβήματα ὑμῶν πρὸς ὅ,τι εἶναι ἀγαθὸν καὶ συμφέρον εἰς τὴν Πατρίδα.

+ ὁ Ἀθηνῶν Χρυσάνθος

Διάπρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης.

- 1) 'Ο 'Αρχηγός κατά
τικών ταινιών εἰς
- 2) 'Η 'Επιθεώρησις ὑπὲρ
λέως τῶν νέων ναυ-
κωμοσιαν τῶν
- 3) 'Ο στρατευθεὶς Κ.
πούλος δοκιμάζων
γιτῶν
- 4) Φαλαγγίτισσαί Τρι-
5) 'Εναρξίς τῆς καλῆς
Ε. Ο. Ν. 'Αλεξάνδρ
- 6) 'Ανώτεροι βαθμοὶ
Λευκάδος
- 7) Φαλαγγίται Συρου
- 8) Τετραρχία Ε. Ο. Ν.

τήν προβολήν έργα-
 τόν «Κρόνον»,
 τῆς Α.Μ. τοῦ Βασι-
 λεύων μετὰ τὴν ὁρ-
 γάνην.
 Ε. κ. Ἀλ. Κανελλό-
 γου, τοῦ συστατοῦ Φαλαγ-
 γίου.
 ἀκάλων
 λειργείας ὑπὸ τῆς
 διοικήσεως
 τοῦ Θηλέων Ε. Ο. Ν.
 Αστακού

"Ανώ: Βαθμωφόροι των ό-
 ποδω κήσεων Παγγαίου
 - Καδινάας. Άνωτατα
 βαθμωχοί της Π.Δ.Ο.
 Πρωτεύσεως κατά την
 όλοογία της Μητρο-
 πόλεως.

Ειστό Μεσον Όμα
 άθλητών της Π.Δ.Ο.
 Δο κήσεως Αφού.
 Κατω: Έπερτίον Πα-
 ρ.φ. Δο κήσεως Θη-
 ών Δράμας

ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

ΚΡΗΤΗ

Πόσο άπλά τα κύματα γαϊδεύουν τις άκτες σου, και σε δροσίζει ανάλαφρα της θαλάσσης τ' άνεμοί.
Αριθμητά τα κάλλη σου, άμειβες οι άμορσιές σου,
μαργαριτάρι του γαλαθού, διαμάντι, μάγο ά-
[στήρι.

Μάνα μου, είναι τα σπλάχνα σου ήρώων δια-
[θήκη,
κλείνοντας μέσα της τιμή κι' ανδρώπινες θυσίες,
μεινώντας πάντα σύμβολα στην 'Ιστορία: κι' ή
[θήκη
παντοτεινή συντροφίσσα στις Τιτανομαχίες

Τά δοξασιμένα σου βουνά, του γέρω Ψηλορείτη
κάθε ραχούλα και κορφή περιφάνια μιλάνε
για δόξες και για τρόπαια, ώ μαγεμένη Κρήτη,
και τά τρανόκρια δλόγυρα, στους λόγγους,

Κρήτη, στο μεγαλείο σου μπροστά ταπεινω-
[μένος
σούφτω, φιλώ το χύμα σου: βασιλιά συγκινη-
[μένος

ΚΩΣΤΗΣ ΤΑΣΙΔΙΩΤΗΣ—
ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

ΣΤΗ ΝΕΟΛΑΙΑ

Πες καρδιάς μας άντεκρυστη μιά χαρά πλημ-
[ωρίζει
σάν περιθός λεβεντόκορη Νεολαία χροστή.
'Η γαλάζια Σημαία μας άπλά κυματίζει
και σε σφίγγει στους κόλπους της με στοργή
[ταρικόση.

Στό περήφανο διάθω σου ό καθείς μας λυγίζει
κι' απ' τα βλεφαρα όλων μας θείο δάκρυ κυλή.
'Η ψυχή της Πατρίδος μας χωρτά στροφυλίζει,
και τό θείο σου μέτωπο με λαχτάρα φιλή.

Είσαι σό τό καμάρι της κι' ή χρυσή της έλπίδα,
ζωντανήσαν οι πόθοι της στή γλυκειά σου
[μυρσά,
Τό νιοχάραχτο δρόμο της μιά φωτόλουστη
[άχτιδα

— ή θωριά σου ή άτίμητη — πάντα έμπροσ-
[δύηται.

Τρέχει ή δόξα δόλολαμπρη με στέφανο στα χέ-
[ρια.

— Πόσες δάφνες φυτρώσανε στήν τρισέλοδο
[ή.

Πάντα Σ' ένα στολίζουν τών θρησάδων τάστερια,
Νεολαία, άσείρευτη τών όνείρων πηγή

Τράβα πάντα άκλόνητη στή Μεγάλη 'Ιδέα,
στό βουή της θυσίας κάποιους π

Κι' ή Πατρίδα περήφανη με γυνή τη ρουαία
θα σού στέψη τό μέτωπο με παλμούς μουσι-
[κούς.

ΤΟΥΛΑ ΤΡΥΦΩΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΑ ΚΥΚΛΑΜΙΝΑ

Τα κυκλάμινα είναι τ' άνθη του φθινοπώ-
ρου. Ούτε οι νεάρες, ούτε οι τρελές τους
νύμφες και ποικιλόχρωμα λουλουδιά, που ή
έκλεκτή κολλιέργεια έχει τελειοποιήσει, μπο-
ρούν ν' αντικαταστήσουν τά φτωχά αυτά ά-
γριολούλουδα που φυτρώνουν στις ρίζες τών
βράχων. Είναι χλωμά σάν τό πρόσωπο ποιε-
μικής μητέρας και τό πρωτοδρόχι τινάζει
στείρα τάνή τους, στείρα σάν τις νοσταλ-
γικές της έλπίδες.

Πέρα έκει, στό βουνό, στήν άπανεμιά ένός
βράχου ή σε κάποιο δένδρου τήν ρίζα στήν
παύση σήης έπαρθεσάντων άνοιξη σου άνοι-
ξούλες, σάν κυνηγημένο ποσειδάειον. Κι' ως
βλέπεις τών φαινομένων έξω ν' άντιστα-
σάν με τήν έρωτά στή πείρα τους και
βαρύνει πως λένε σάν από φύλο μην-
κοσμής σόηση και άπομνησύν μόνι των γυ-
μώνα

Κανείς δέν τά προσέχει τά φτωχικά κυ-
κλάμινα. Άνέμοι άποκοσμο σάν προσέχεις
άρνητακλαμους ήρωιστούς.

Τό ληπτό, ληπτοπύλο τους μύρο έχει κάτι
άπο τών διαισθησών της ζωής και κάτι άπο
τό θάνατο της ζωής. Ζουν τόσο λίγο
τα κυκλάμινα. Άλλο, ποτέ λίγο, σάν πο-
ταχίες, σάν άνδραστη κερταί, σάν άνδρα-
[στήρι.
Είναι σάν παρακλησιές της ζωής που μαρτυ-
ρονται στήν παγωσιά, που μ' άνοιξη θάνα-
[στήρι.
Τα κυκλάμινα είναι σκέψεις που φο-

ΔΙΗΓΗΜΑ Καὺμοὶ στὰ ζένη...

«...Σείσε κουνέ το γέν σου
να παίξ το κουδούν...»

“Αχ και νάτανε και τώρα τούτη τη στιγμή
ό Πέτρος άντεσμένος σ' έκείνη τήν ψηλή ρα-
χούλα και να τραγουδά!... “Αχ και νάδινε
και τά τάνω απ' τό ραχοδομή τόν ήλιο κα-
θώς βουτάει δλοκέκινος στή δύση του και
σκορπάζει στάματα τούς μεντελίδες και τά χρυ-
σοειδή του!

Νάδινε πάλι τόν εκουρμό του, τό τετρά-
χροιο κριάρι με τήν βαρεία του κουδούν, που
έδινε κάθε σούρουπο τό σύνθημα για τήν βρα-
δυ, σ' ουαυλία της στήσης...

...ά μάτια του Πέτρου έχουν στηλωθή ασά-
λευτα στο ταβάνι του ύπόγειου που είναι τό
σπιτι του.

Τρεις μέρες τώρα τόν τρώει ό πυρετός! Το
άνοιξο τά μάγουλα,
του στέγνωσε τό λαι-
μό και του έξοικισε τά
στηθήτα!

Νά σε ζώνουν τέσ-
σερις τοίχοι, να
έκείνη τόν ούρανό ένα
βρώμικο και καπνομέ-
νο ταβάνι και να μη
βρίσκεται κανείς, να
καίσει που να βρέξη
με λίγο νερό τό μέτω-
πό σου που καίει!

Δέν είναι πόν τρεις
[στήρι.

...ροιστητές, για να
τους φέρη στή φεγγ-
[στήρι.

...έξω πιά όμορφα
οι άνδρες! Εκεί, τούς
είχε πιά τό Τάχης! Δέν
δουλεύουν, τρώνε και
του πουλιού τό γάλα,
που λέει ό λόγος, και
τί όμορφα ρούχα και
γυαλάτες που θα βά-
[στήρι.

Τι όμορφα λόγια!
Μέσα στο μυαλό του
Πέτρου και τών άλλων του φάνταζε πανόρη-
ή απολείπει με τις διηγήσεις του Τάχη!

...Τά ήλεκτρικά επού κάνουν τη νύχτα μέ-
ρα, σ' ατύχητη, τά σπίνια με τά έξη πα-
τώματα (άνους καλέ μου έξη πατώματα!) που
έχουν σκάλες που τέτραπατουν και σ' άνελά-
ζουν ως τά τάνω...

Κι' ούτε τά δάκρυα της μνάς τους και το
πατέρα τους έστασαν να τους κρατήσουν εκεί
που έζησαν και πέναν, ηουχοι κι' άτυχε-
σμένοι κι' ό παττούς των κι' ό ερωταπύους των.

“Ο Πέτρος κι' ή παρία του έμειναν βέβαια
μ' άνοιξο στόμα μπροστά στα μεγαλεία της
πολιτείας... “Ολα καλά κι' όραιο!

Μά οι άνδρες! Πώς πό!
Ποτέ τους δέν άκουσαν μιά καλημέρα! “Ο-
λοι τους τρέχουν άδιάφοροι και φυρφοί σάν

έκείνοι να γυμνών άνω ή κάτω το γυαλί-
μνο καπέλο τους, σάν οι της ζωής. Άπό-
μια στή... κι' απ' τήν τζωιά τούτο, που
μοιάζει με άπολιωμένο ετραγουδι χωρίς λό-
για» του Μινιέλου. Τά βλέπεις και βαρύνει
πως άποτραβήχτηκε ποινμένη μανούλα, να
σπρώξ το μύρο μανηλι της για να σκου-
πιση ένα δάκρυ.

ΣΟΥΛΑ ΣΑΜΒΕΡΟΥ

ΛΥΓΟΥΣΤΙΑΤΙΚΟ ΣΥΝΗΗΜΑ

“Η νύχτα έγειρε άπαλά κι' άτασσε τά φτε-
ρα της για ν' άνοσηνη κάτω απ' αυτά της
γυαλιάς μας “Ελλάδα, φτωχή μας μανούλα:
Μονη παρηγορία σ' άπόμειν ή νύχτα!... Μόνο
τή νύχτα μπορούσες πιά να ξεκουράσθης, στήν
Γαλάζια άκαλιή σου τά φτωχά σου πλάσμα-
τα: Τότε, έκλαιγες πικρά τήν εκλόη σου δό-
ξα και παρακαλούσες κρυφά για ένα ξεμύ-
ρωμα!...

Ετσι, ένα βράδυ, τήν ώρα της προσευχής

καρδισμένες κουκλές, σάν μηχανές που δου-
λεύουν κι' άγκαμαχούν για τόν άγώνα της
ζωής...

Ν' άγοράζουν, που λέει ό λόγος, τό νερό!

Για φαντάσου να πουλιέται τό νερό!

“Ο Πέτρος κι' ή παρία του άρρίζουν να κα-
ταλαβαίνουν σιγά-σιγά:

Πληρώνουν για να κοιμούνται σ' ένα ύπόγειο
γεμάτο μούχλες και νερά.

Πού είναι τά μέγαρα με τά έξη τους πατώ-
ματα που κεντούν τόν ούρανό;

Κι' έρωσαν ένα κομμάτι φουγι μ' έλπες
και ντομάτες ή άποράγια που τούς έδινε τ'
άρετικώς σ' ένα ξενοδοχείο, όπου έμεισαν
δουλεύα στο μαγειρείο.

Πάει και το πουλιού τό γάλα τό λοιπόν!

Και δουλεύουν από τόν ήλιο ως τά μεσά
νύχτα. Χριστέ μου!

“Ο Πέτρος μετάνιω-
σε κι' έλας που ήρθε

...Μά τι...
“Ο Τάχης του λέει

πως έτσι θα κείνη λε-
στά, θα γίνη άρετι-
κό, με καβόνες και ρο-
λόγια.

...κάνει κουρά-
για. Χάνει τά πόδα ά-
πό τά μάγουλα και
τήν κυταριοσύνη τήν
κορυστασιά. Χάνει

...και τήν
...και τήν

...και τήν

...και τήν

...και τήν

...και τήν

...και τήν

...και τήν

...και τήν

...και τήν

...και τήν

...και τήν

...και τήν

...και τήν

...και τήν

...και τήν

...και τήν

...και τήν

...και τήν

...και τήν

...και τήν

...και τήν

...και τήν

...και τήν

...και τήν

...και τήν

...και τήν

...και τήν

...και τήν

...και τήν

...και τήν

...και τήν

...και τήν

...και τήν

...και τήν

...και τήν

...και τήν

ΤΟ ΑΡΙΣΤΕΥΜΑ ΤΟΥ ΗΕΚΤΟΡ ΜΑΙΟΤ

Χειρίς Οικογένεια

Σκέψαι έκ του προηγουμένου)

...σι τώρα χρόνια ο μεταλλευτής
...ε με πάθος διτι περίεργο εύρι-
...πεδὴ τὰ μεταλλεία του Διού-
...και πλούσια σὲ ἀπολ.θ. ...
...παλῆα φυτὰ πάνω στὴν πέτρα—εἶχε
πραγματικῶς σπάνια δείγματα, πού θά ἀποτελοῦσαν τὴν
εὐτυχία ἐνὸς γεωλόγου καὶ ορυκτολόγου.

Ἀμα τελειώσαμε τὴν μπιρουλάδα μας, ὁ Δάσκαλος
ἀνυπόμονος νὰ μιλήσῃ, ὅσο κι' ἐγὼ ν' ἀκούσω, ἄρχισε
νὰ μοῦ δείχνῃ καὶ νὰ μοῦ ...

—Ἀκούσε λοιπὸν ἀφοῦ θέλεις νὰ μάθῃς τί εἶναι ὁ
γαϊάνθραξ. Θά σοῦ τὸ ἐξηγήσω μὲ λίγα λόγια, ὅπως
μπορῶ, μὰ θά τὸ καταλάβῃς καλύτερα βλέποντας τὴ συλ-
λογή μου. Ἡ γῆ πού κατοικοῦμε δὲν ἦταν πάντα ὅπως
τὴ βλέπουμε σήμερα. Μιά φορά, παραδείγματος χάριν, ἡ
χώρα μας ἦταν σκεπασμένη μὲ φυτὰ πού σήμερα δὲν φυ-
τρώνουν, παρὰ μόνο στὰ πολὺ θερμὰ κλίματα. Ἐπειτα
ἦλθε μιὰ ἀλλαγὴ, μιὰ ἀναστάτῳσι κι' ἡ βλάστησι ἐκείνη
ἀντικατεστάθη ἀπὸ ἄλλη διαφορετικὴ, κι' αὐτὴ πάλι
ἀπὸ ἄλλη καὶ πάει λέγοντας σ' ἕνα διάστημα ἀπὸ χιλιά-
δες, ἀπὸ ἑκατομύρια ἔως χρόνια. Ὅλα αὐτὰ τὰ παλῆα
φυτὰ καὶ τὰ δένδρα καταχωσμένα τὸνα πάνω στ' ἄλλο
ἐσχημάτισαν τὰ στρώματα τοῦ γαιάνθρακος. Ἄν δὲν πι-
στεύῃς θά σοῦ δείξω ἀρκετὰ κομμάτια ἀπὸ κάρβουνο καὶ
προπάντων ἀπὸ πέτρα, πού διατηροῦν ἀπάνω τοὺς ἀπο-
τυπώματα διαφόρων φυτῶν, ὅπως στὸ λεύκωμα ἐνὸς βο-
τανολόγου.

Μοῦ ἔδειξε μερικά τέτοια καὶ ἐξακολούθησε:

—Τώρα θά μὲ ρωτήσῃς πῶς ἔγινε αὐτὴ ἡ αὐτοσώρευ-
σις τῶν φυτῶν καὶ τῶν δένδρων, ὥστε νὰ σχηματισθοῦν
στρώματα γαιάνθρακος μέσα στὰ σπλάγχνα τῆς γῆς. Ἐδῶ
διτι κι' ἂν σοῦ πῶ θά σὲ γελᾶσω, γιατί κι' οἱ σοφοὶ δὲν
τὸ ἔχουν ἐξηγήσει ἀκόμα. Ἄλλοι λένε πῶς κάποτε τὰ
πῆρε ἡ θάλασσα κι' ὅλα μαζί τᾶςγαλε σ' ἕνα μέρος πού
καταχώθηκαν. Ἄλλοι λένε πῶς κατακάθησαν ἐπὶ τόπου,
...
...ὁ βέβαιον εἶναι πῶς ὁ σημερινὸς γαιάνθραξ ἔγινε ἀπ' τὴν
παλῆα ἐκείνη βλάστησι. Καὶ ξέρεις πόσα χρόνια χρειάστη-
καν γιὰ νὰ σχηματισθῇ ἕνα στῶμα τέτοιο τριάντα μέτρων
παχύ; Οἱ σοφοὶ τὸ λογάρισαν κι' αὐτό. Πεντακόσιες χι-
λιάδες τὸ λιγώτερο. Ἐλα τώρα ἀρκετὰ σοῦ εἶπα γιὰ
νὰ χῆρξῃς μιὰν ἰδέα. Πρέπει νὰ ἰδῇς καὶ τὴ
συλλογὴ μου.

Ἡ ἐπίσκεψις βάσταξε ὥς τὸ βράδυ,
γιατὶ σὲ κάθε κομμάτι πέτρα, σὲ κάθε
ἀποτύπωμα φυτοῦ, ὁ Δάσκαλος ξανάρ-
χιζε τίς ἐξηγήσεις του. Κι' ἔτσι μόρε-
σα νὰ καταλάβω καλὰ διτι στὴν ἀρχὴ
μοῦ φάνηκε τόσο ἀκαταλόγητο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ'.

Ἡ πλημμύρα.

Τὴν ἄλλη μέρα ξανανταμωθήκαμε
στὸ ἀνθρακωρυχεῖο.

—Λοιπὸν, ρώτησε ὁ θεῖος Γάσπαρης,
εὐχαριστήθηκες Δάσκαλε ἀπὸ τὸ παιδί;
—Ναί, ναί! ἔχει αὐτιά καὶ φαίνεται
πῶς σὲ λίγο θάχῃ καὶ μάτια.

—Γιὰ τὴν ὥρα ἂς ἔχῃ μόνο χέρια,
καὶ βλέπουμε! ἀπήντησε ὁ θεῖος Γά-
σπαρης.

Καὶ μοῦ ἔδωσε ἕνα λουστὸ, γιὰ νὰ τὸν
βοηθῶ νὰ ξεκολλήσῃ ἕνα κομμάτι
κάρβουνο, πού τὸ εἶχε κόψει ἀπὸ κάτω
καὶ κρατιῶτανε μόνο ἀπὸ πάνω.

Ὑστερα ἄρχισα νὰ κυλῶ τὸ βαγο-

νάκι μου ὡς τὸ πηγάδι τῆς Ἀγίας Ἀλφονσίνας. Εἶχα
κάμει αὐτὸ τὸν δρόμο τρεῖς φορές, ὅταν ἀπὸ τὸ μέρος
τοῦ πηγαδιοῦ ἀκούσα ἕνα κρότο τρομακτικόν, πού δὲν
εἶχα ξανακούσει τέτοιο. ὅσον καιρὸ ἐργαζόμουν στὸ ἀν-
θρακωρυχεῖο.

Ἦταν κατάρρευσι, βούλιασμα, καταστροφή! Ἀκροά-
σθηκα, ὁ κρότος ἐξακολουθοῦσε ἀδιάκοπος. Μὰ τί ἦταν
τὸ πρῶτό μου αἶσθημα; Ἦταν τρόμος καὶ συλλογίσθηκα
νὰ τρέξω στὴ σκάλα νὰ βγῶ νὰ γλυτώσω.... Μὰ μὲ κο-
ρόῦδευαν τόσο συχνὰ γιὰ τοὺς φόβους μου, πού ἡ ντροπὴ
μ' ἔκανε νὰ μείνω. Μποροῦσε νὰ μὴν ἦταν καὶ τίποτε ἐπι-
κίνδυνο. Ἀξαφνα, ἕνα τάγμα ποντικῶν πέρασε ἀνάμεσ'
ἀπ' τὰ πόδια μου τρέχοντας σὺν τῇ ἱππικῇ, πού τὸ βά-
ζει στὴ φευγάλα.

Ἐπειτα μοῦ φάνηκε σὰ νὰκούσα νὰ χύνεται νερό,
πολὺ νερό, μ' ἕναν κρότο πού σὰ νὰδύαινε ἀπ' τὰ τοιχώ-
ματα τῆς στοᾶς. Κι' ἐπειδὴ τὸ μέρος, ὅπου βρισκόμουν,
...
...πῆρα τὴ λυχνία μου νὰ ἰδῶ καὶ τὴ χαμήλωσα ὡς τὸ
ἔδαφος.

Ναί, ἦταν νερό. Ἐρχότανε ἀπ' τὸ μέρος τοῦ πηγαδιοῦ
κι' ἔτρεχε μέσα στὴ στοᾶ. Τὸν φοβερό λοιπὸν ἐκείνον κρό-
τον τὸν ἔκανε κάποιος καταρράκτης πού χύνονταν στὸ ἀν-
θρακωρυχεῖο!...

Ἀφῆσα τὸ βαγονάκι μου στὶς γραμμὲς κι' ἔτρεξα
οὐτὸν παραφέντη μου, φωνάζοντας:

—Θεῖε Γάσπαρη, νερό, πλημμύρα!...

—Τί!... Μὴ λὲς ἀνοησίες!...

—Θάνοιξε κάποια τρύπα κάτω ἀπ' τὸν Διόννα. Νὰ
φύγουμε!...

—Ἄσε με ἡσυχαν, παιδί μου.

—Μ' ἀκούστε!

Ἡ συγκίνησί μου ἔκαμε τὸν θεῖο Γάσπαρο νὰ διακόψῃ
...
...ἦταν ἀμφισβολία. Νερό ἔπεφτε μέσα στὸ ἀνθρακωρυ-
χεῖο.

—Ναί, εἶπε, ἔχεις δίκην... Τρέχα γρήγορα.

Καὶ φωνάζοντας ὁλοένα: «Πλημμύρα!» ἄρπαξε τὴ λυ-
χνία του, —εἶναι πάντα τὸ πρῶτο πού κάνει ὁ μεταλλευ-
τῆς—, καὶ κατέβηκε ἀπ' τὴ σκαλωσιά του στὴ στοᾶ.

Δὲν εἶχα κάμει δέκα βήματα, ὅταν εἶδα τὸ Δάσκαλο
πού κατέβαινε κι' αὐτὸς γιὰ νὰ ἰδῇ τί
ἦταν ἐκεῖνος ὁ κρότος.

—Πλημμύρα! τοῦ φώναξε ὁ θεῖος
Γάσπαρης.

—Τρέπησε ὁ Διόννας, εἶπα ἐγώ.

—Πάψε, ἀνόητε!

—Φεύγα, φεύγα νὰ γλυτώσῃς! μοῦ
φώναξε ὁ Δάσκαλος.

Τὸ ἐπίπεδο τοῦ νεροῦ εἶχε ὑψωθῇ
γρήγορα μέσα στὴ στοᾶ. Ἐφτανε τώρα
ὡς τὰ γόνατά μας κι' αὐτὸ μᾶς ἐμπό-
διζε νὰ τρέχουμε πολὺ.

Ὁ Δάσκαλος ἔτρεχε μαζί μας, καὶ
καθὼς περνούσαμε ἀπ' τίς σκαλωσιές,
πού ἦταν ἀνεδασμένοι οἱ ἐργάτες, τοὺς
φωνάζαμε:

—Φευγάτε! Πλημμύρα!

Τὸ νερὸ ἀνέβαινε ὁλοένα. Εὐτυχῶς
πού δὲν ἦμασταν μακριὰ ἀπ' τίς σκάλες,
εἰδμενὴ δὲν θά τις φθάναμε ποτέ. Ὁ Δά-
σκαλος ἔφθασε πρῶτος, ἀλλ' ἐκεῖ στα-
μάτησε.

—Ἀνεβήτε πρῶτα σεῖς, εἶπε· ἐγὼ εἶ-
μαι ὁ πῶς γέρος· κι' ἔπειτα ἔχω ἡσυχὴ
τὴ συνείδησί μου.

(Ἀκολουθεῖ)

La Vie Biblique

Νίκου Τσεκούρα • Απριλίου 1939.

Ο ΛΕΩΝ ΤΗΣ ΧΑΙΡΩΝΕΙΑΣ

Η συμβολική του σημασία

Δυο ώρες περίπου έξω από τη Λειβαδιά βρίσκεται το μικρό χωριό Κάπραινα, που στην αρχαιότητα ονομαζόταν Χαίρωνεια. Η ένδοξος αυτή πόλις, που είχε την τιμή να είναι γενέτειρα του Πλουτάρχου, υπήρξε τρεις φορές θέατρον πολυθρυλήτων μαχών. Εκ τούτων η πλέον γνωστή και επίσημος εις την Ιστορίαν είναι η μάχη που έγινε το 338 π. Χ. και κατά την οποία οι Αθηναίοι συνηνωμένοι με τους αγωνιστάς των Θηβών παρετάχθησαν, χάριν της κοινής ελευθερίας των Ελλήνων, κατά του βασιλέως της Μακεδονίας Φιλίππου.

Η μάχη εκείνη ήτο το έπιφανέστατον κατόρθωμα του Δημοσθένους, ο οποίος είχε κατορθώσει μετά μακρόν αγώνα να ξεγείρη κατά του Φιλίππου τας τελευταίας δυνάμεις των Αθηνών και να συμμαχήση με τους Θηβαίους, οι οποίοι υπήρξαν επί αιώνας δλοκλήρους αντίπαλοι προς την Αθηναϊκήν Πολιτείαν.

«Τύχη αγαθή» είχε επιγράψει ο Δημοσθένης επί της πολεμικής άσπίδος του διά γραμμάτων χρυσών, σπεύδων να αγωνισθῇ ὑπὲρ τῆς ελευθερίας, ἀλλ' ἡ τύχη που ἐπεκαλέσθη δὲν ἦταν ἀγαθή καὶ εὐνοϊκή γιὰ τὸν μεγάλο ρήτορα καὶ τοὺς συναγωνιστάς του.

Ο κολοσσός της ἐν αἰᾷς Μακεδονικῆς δυνάμεως ὑπὸ τὸν Φίλιππον, μέγαλον στρατηγὸν καὶ ἔξοχον διπλωμάτην, καὶ ὑπὸ τὸν ξανθὸν αὐτοῦ γόνον, τὸν Ἀλέξανδρον, πού ἀργότερα θά δοξάσῃ καὶ θά ἐπεκτείνῃ σ' ὅλη τῇ γῇ τὰ σύνορα τῆς πατρίδος του καὶ θά δημιουργήσῃ τὸν μεγαλειώδη Ἑλληνικὸ πολιτισμό, ἔμελλε νὰ συγκρουσθῇ καὶ νὰ συντρίψῃ τὸ ἄνθος τῆς Νεολαίας τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῶν Θηβῶν, πού ἐστεροῦντο πολεμικῆς ἐνότητος καὶ ἐνιαίου τρόπου στρατιωτικῆς ἐνεργείας.

Οἱ ἀποτελοῦντες τὸν ἱερὸν λόχον τῶν Θηβῶν ἔπρσαν μέχρις ἐνὸς προσφέροντες τῇ ζωῇ τους θυσία γιὰ τὴν ελευθερίαν τῆς πατρίδος των. Ἀλλὰ αἱ θυσίαι καὶ οἱ ἡρωισμοὶ τοῦ ἄνθους τῆς Νεολαίας τῶν συμμάχων ἀπέβησαν μάταιαι. Ἡ Ἑλληνικὴ στρατιὰ ἐνίκηθη καὶ ὁ νεαρὸς Ἀλέξανδρος προχωρεῖ, πρῶτος αὐτὸς νικητῆς, ἀνάμεσα ἀπὸ τοὺς σωροὺς τῶν πτωμάτων. Ἡ Ἑλληνικὴ ελευθερία ἐσθηνε, κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῶν ἀρχαίων, διὰ τῆς ἐν Χαίρωνείᾳ νίκης τοῦ Φιλίππου καὶ ὁ Βασιλεὺς τῶν Μακεδόνων ἀνηγορεύετο σὲ λίγον καιρὸ στὴν Κόρινθο στρατηγὸς Ἀυτοκράτωρ τῶν Ἑλλήνων.

Ἡ παράδοσις ἀναφέρει ὅτι ὁ Φίλιππος, ἔξαλλος ἀπὸ χαρὰ μετὰ τὴν νίκη του, καὶ μεθυμένος ἐν μέσῳ τῶν νεκρῶν ἀντιπάλων του, θυμήθηκε ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον εἶχε φοβηθῇ, ἐπὶ τόσα

ἔτη, περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλον, καὶ τοῦ ὁποῖου ἡ καυστικὴ εὐφράδεια τῆς γλώσσης τὸν εἶχε πλήξῃ ἐπανειλημμένως.

... Καὶ ὁ ἐπικίνδυνος αὐτὸς ἀντίπαλος δὲν ἦταν κανένας ἀπὸ τοὺς ἐπιδειξίους στρατηγοὺς τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν Θηβαίων, ἀλλὰ εἰς ἀδέξιος καὶ ἀπλοὺς στρατιώτης, ὁ ρήτωρ Δημοσθένης.

Ἀργότερα οἱ Ἀθηναῖοι, 40 χρόνια μετὰ τὸν πικρὸ θάνατο τοῦ σθεναροῦ ρήτορος στὴ νῆσο Καλαυρία, τοῦ ἀνήγειραν χαλκοῦν ἀνδριάντα καὶ ἐχάραξαν ἐπάνω τὸ ἐξῆς ἐπίγραμμα:

Εἴπερ ἴσῃν ῥώμην γνῶμῃ, Δημοσθένης, εἶχες ὅσ' ἂν Ἑλλήνων ἤρξεν Ἀρης Μακεδῶν

Ἡ πόλις τῶν Θηβῶν, φέρουσα βαρέως τὴν ὁδύνην καὶ τὸ ἄλγος τῶν

Ὁ Λέων τῆς Χαίρωνείας

κατοίκων της γιὰ τὸ χαμὸ τοῦ ἄνθους τῆς Θηβαϊκῆς νεότητος, τοῦ ἱεροῦ λόχου, ἀπεφάσισε νὰ ἰδρύσῃ μνημεῖον περιφανές ἐπὶ τοῦ τάφου τῶν ἡρωϊκῶς πεσόντων τέκνων της.

Ὁ Πausanias, ἐπισκεφθεὶς τὴν Χαίρωνειαν περὶ τὰ τέλη τοῦ 2ου μετὰ Χριστὸν αἰῶνος, περιγράφει τὸ μνημεῖον τοῦτο διὰ τῶν ἐξῆς: «Προσιόντων δὲ τῇ πόλει πολυάνδριον Θηβαίων ἐστὶν ἐν τῷ πρὸς Φίλιππον ἀγῶνι ἀποθανόντων» ἐπιγέγραπται μὲν δὲ ἐπίγραμμα οὐδὲν, ἐπίθημα δὲ ἔπρεστιν αὐτῷ λέων· φέροι δ' ἂν ἐς τῶν ἀνδρῶν μάλιστα τὸν θυμὸν. Ἐπίγραμμα δὲ ἄπρεστιν, ἐμοὶ δοκεῖν, ὅτι οὐδὲ εἰκότα τῇ τόλμῃ σφίσι τὰ ἐκ τοῦ δαίμονος ἠκολούθησε».

Στὶς ὀλίγες αὐτὲς λέξεις ὁ Pausanias ἀνεγνώρισε τὴν ἠθικὴν σημασίαν τοῦ καλλιτεχνήματος καὶ τὰ αἰσθηματὰ τὰ κατέχοντα τὴν ψυχὴν τῶν Θη-

βαίων δταν ἔστησαν τὸ μνημεῖον. Ἐπὶ τοῦ τάφου τῶν πεσόντων ἀνήγειραν λέοντα, διὰ νὰ δείξουν ὅτι τὸ χαρακτηριστικὸν τῶν πεσόντων ἦταν τὸ θάρρος καὶ ἡ γενναϊότης, σὲ τέτοιο βαθμὸ, πού ἐμοιαζαν μὲ τὴν ὁρμὴ τοῦ λέοντος. Ἀλλὰ τοὺς λεοντοθύμους ἐκείνους ἥρωας ἐσκέφθησαν νὰ ἀφήσουν ἀνώνυμους, ἀφοῦ ὁ Θεὸς δὲν ἠθέλησε νὰ ἀναδείξῃ καὶ τὴν τύχην αὐτῶν ἴσῃν πρὸς τὴν τόλμην. Γι' αὐτὸ καὶ δὲν ἐτέθη ἐπίγραμμα ἐπὶ τοῦ μνημείου.

Ἡ σιγὴ, τὴν ὁποίαν ἐπέβαλεν εἰς τὸν ψυχρὸν λίθον, τὸν κολοσσιῶν ἐκείνον μαρμαρίνον φύλακα τῶν ὁσίων τῶν ἡρώων, ἡ πόλις τῶν Θηβῶν, εἶναι σιγὴ μεγαλοπρεπῆς, πού ἐκφράζει μὲ τὸ μυστήριον καὶ τὴν ὑποβλητικότητά της, ἀνάμεσα στοὺς αἰῶνες, τὴν ἀφαστῇ δόξᾳ τῆς Θηβαϊκῆς Νεολαίας, πού ἐγινε ὀλοκαύτωμα καὶ θυσία γιὰ τὴν ελευθερίαν τῆς πατρίδος της... Μαζὶ μὲ τοὺς νεκροὺς ἐτάφη καὶ ἡ πατρίς, καὶ οἱ Θηβαῖοι ἐσκέφθησαν γιὰ τοὺς νεκροὺς τῶν τό: non ragionam di lor, ma guarda e passa, ὅπως θά εἶπε ὁ Δάντης.

Ἡ πόλις τῶν Θηβαίων δὲν ἔδωσε στὸν λιθοξόον κατὰλόγον τῶν νεκρῶν αὐτῆς..

Ἡ πόλις δὲν ἤθελε νὰ ἀντισταθῇ πρὸς τὴν ἀγνωστον Νέμεσιν, πού κατεδίκασε τὰ τέκνα της σὲ ἀγῶνα ἄγονο καὶ τόλμῃ ἀτολμο... μὰ ἡ σμίλη καὶ τὸ δαιμόνιο τοῦ Ἑλληνος καλλιτέχνου δὲν μπόρεσε νὰ μὴ διαμαρτυρηθῇ κατὰ τοῦ «δαίμονος» καὶ νὰ μὴ λαξεύσῃ τὴν τόλμῃ τῶν ἀνδρῶν καταπιεζομένην ὑπὸ τοῦ πεπρωμένου.

Καὶ τὸ ἀθάνατο Ἑλληνικὸ δαιμόνιο παρέσθησε τὸν λέοντα μεγαλοπρεπῇ καὶ βρυχώμενῳ, ἀλλὰ καταστέλλοντα τὴν ὀργή του ἐνεκα ὑπερτέρας βίας...

... Νομίζει κανεὶς ὅτι ὁ γλύπτης, ἄλλος Αἰσχύλος τῆς σμίλης, θέλησε νὰ βάλῃ εἰς τὸ στόμα τοῦ βρυχώμενου λέοντος μυχίαν κραυγὴν ὁδύνης, ὁμοίαν πρὸς τὸ τοῦ «Δεσμώτου Προμηθέως» ἐκεῖνο, τὸ «Ἰδεσθὲ με οἷα πρὸς θεῶν πάσχω θεός», καὶ νὰ δειχθῇ στὸν κόσμον ὀλόκληρον ὄχι μόνον τὸ περιφανές ἔργον τῆς ἀρχαίας τέχνης, ἀλλὰ καὶ τὸ σύμβολο πού στάθηκε τὸ μεταίχιμιον μεταξὺ δύο μεγάλων περιόδων τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας καὶ πού συνδυάζει τὴν Ἑλλάδα τὴν διὰ τῶν ἰδίων της πταισμάτων πίπτουσαν πρὸς τὴν Ἑλλάδα τὴν διὰ τῆς Μακεδονικῆς ἡγεμονίας ἀνορθομένην καὶ κατακτῶσαν τὸν κόσμον ὀλόκληρον διὰ τῆς δυναμικῆς ἐνότητός της.

Κ. Βέρριοις

ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΕΡΑ

Πόσοι εἴμεθα :

Πόσοι ἀκρι-
βῶς ἀνθρώποι
κατοικοῦν στὴ
γῆ μας;

Κατά την έ-
πισημη στατι-
στική της Κοι-
νωνίας τῶ
Ἑθνῶν, ποῦ
διωτέρα νά
μάς πληροφο-
ρηση, στόν πλανήτη μας
ζοῦν 2.134.000.000 ἀνθρώ-
ποι. Ἐν συγκρίσει μέ τάς
ἄλλας ἡπείρους, ἡ Ἀσία εἶ-
ναι ἐξαιρετικά πολυάνθρω-
πος, ἐνῶ ἡ Εὐρώπη, ποῦ
κυβερεῖ ὅλο τὸν κόσμο,
κατοικεῖται μόνον ἀπὸ
397.000.000. Ἡ Εὐρώπη εἶ-
ναι ὡστόσο ἡ περισσότερο
πυκνοκατοικημένη ἡπείρος.

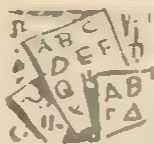
Από τα 397 αυτά έκα-
τομμύρια, 79.000.000 ζού-
σπην Γερμανία (χωρίς να
υπολογισθούν οι τελευταί-
ες της προσαρτήσεως), 47.
000.000 σπην Άγγλία, 43.
000.000 σπην Ίταλία, 42.
000.000 σπην Γαλλία. Η Έλ-
λάς υπολογίζεται έχουσα
8.000.000 κατοίκους.

Ἐκείνο ὅμως πού προκα-
λεῖ κατάπληξιν εἶναι ὁ πλη-
θυσμὸς τῶν μεγάλων πόλε-
ων. Ἡ Νέα Ὑόρκη ἔχει
7.470.000 κατοίκους (8
αῖς δηλαδὴ ἡ Ἑλλάς!...) καὶ
μέτ' ἀπέχοντες 11.800.000
Εἶναι ἡ μεγαλύτερα
πόλις τοῦ κόσμου. Στὴν Ἰ-
δία σχεδὸν μοῖσα τὸ Λον-
δῖνον (8.475.000 κάτοικοι)
καὶ ἀκολουθοῦν τὸ Παρίσι
(6.160.000), τὸ Τόκιο
(6.086.000), τὸ Βερολῖνον
(4.535.000), τὸ Σικάγον
(4.510.000), ἡ Μόσχα
(3.535.000), ἡ Σαγκάη
(3.350.000), τὸ Μπουένος
Ἀϊρες (3.280.000), ἡ Ὁ-
σάκα (3.102.000), ἡ Φλα-
δέλφα (2.925.000), ἡ Πε-
τρούπολις (2.740.000), τὸ
Λὸς Ἀντζελες (2.390.000),
ἡ Βοστώνη (2.350.000) καὶ
τὸ Πίτσμπουργκ (2.000.
000).

Οι βάρσχοι
πού πετούν !

Στή νήσο Βόρνεο άνεχα-
λύφθηκε τελευταία ένα έ-
ξαιρετικά περίεργο ζώο.
Είναι ένα είδος βατράχου,
που μπορεί να πετά ως τις
κορυφές των δένδρων. Στήν
πραγματικότητα πρόκειται
περί τεραστίων πηδημάτων
που έκτελει χωρίς στα ίσχυ-
ρά και έξαιρετικά μακριά
πόδια του.

Πόσα αλφάβητα
υπάρχουν

 ἦ ἡ ὕπαρξις
 400 ἀλφασή-
 των, ποῦ ἀνή-
 κουν σὲ λοά-
 ρθμες γλῶσσες. Πολλὰ ἀ-
 πό τὰ ἀλφασήντα αὐτὰ δὲν
 χρησιμοποιοῦνται ἀπὸ κα-
 νένα λαὸ σήμερα.

Τὰ ἀλφάβητα τῆς ἑλληνικῆς, ἰταλικῆς, γαλλικῆς, δανικῆς, σουηδικῆς, σαρδικῆς καὶ πορτογαλικῆς γλώσσης περιλαμβάνουν 24 γράμματα. Τὸ ὀλλανδικὸ καὶ γερμανικὸ 26. τὸ ἰσπα-

νικό 27, τὸ ἀραβικὸ καὶ
οὐγγρικό 28, τὸ περσικὸ
31, τὸ κοπτικὸ 32, τὸ τούρ-
κικὸ 33, τὸ πολωνικὸ 34, τὸ
ρωσικὸ 35, τὸ ἀρμενικὸ 38,
τὸ σλαβικὸ καὶ σανσκριτι-
κὸ 50, τὸ αἰθιοπικὸ 202 καὶ
τὸ ἰαπωνικὸ 3.000!

Ἀγαποῦν καὶ μισοῦν
καὶ τὰ λουλούδια!

 *Ένας Γερμα-
νός φυσικός,
που από πολ-
λά χρόνια με-
λειτά τη ζωή
του, αρέσει
να περπατά
στον κήπο του
και να βλέπει
τη φύση να
αλλάζει.

χονται από... πάθη. Ἀγα-
ποῦν, μισοῦν, ὀρνίζονται,
θυμωθῶν! Ὁ Γερμανὸς ἐ-
πιστήμων ἀναφέρει πολλά
παροξενήματα γιὰ τὰ ἐν-
σχύον τὸς ἰσχυρισμοὺς
του. Ἔτσι λέγει διὰ τὰ
ρόδα καὶ οἱ ντάλιες μισοῦ-
ται τρομερά.

Ἄν τοποθετήσετε εἰς ῥόδο καὶ μὴ ντάλια σὸ ἱεὺς ἀνθρώποι, τὰ θεοὶ λουλούδια θὰ μαρτυροῦν πολλὴ γρήγορα ἀπὸ τὸ κακὸν τους. Λυώνουν ἀπὸ τὸ μῖσος ποὺ αἰσθάνεται τὸ εἶς ἐναντίον τοῦ ἄλλου. Ἀντι-θετα τὸ ἡλιότροπιον ἀνα-παύει πολλὰ τὰ ὅλα ἀνέ-...

ΑΙ ΔΥΪΔΕΣ

Αἱ ἀγῆδες, αἱ
ὁποῖαι στήνον-
ται καὶ σήμε-
ρον εἰς τὸν
τόπον μας εἰς
ἐνδεικν. θρη-
σκίου, σημει-
ώουσι τὴν
πρώτην των
ἐμφάνισιν εἰς
τοὺς χρόνους τῆς Ῥωμα-
κῆς αὐτοκρατορίας.

Ἡ πρωταρχικὴ τῶν μορ-
φῶ εἶναι ὁ διάκοσμος τῆς
«θριομθευτικῆς πύλης» τῶν
τειγῶν τῆς Ρώμης.

Μία πύλη δηλαδή από τὰ
τείχη τῆς Ρώμης, ἡ ὁποία
ἔτο γνωστὴ μετὶ τῶ ἀνω
δομοῦ, ἔκοσμοιτο κατά τὴν
νικηφόρον ἐπιστροφὴν τῶν
αὐτοκρατόρων ἀπὸ τὴν ἐκ-
στρατείαν μετὰ τρόπαια καὶ
ἄλλα εἶδη τοῦ πολέμου, καὶ
διὰ τῆς πύλης αὐτῆς εἰσήρ-
χετο ὁ αὐτοκράτωρ ἐπὶ κε-
φαλῇ τῶν στρατευμάτων
του.

Σὺν τῷ χρόνῳ καὶ ἄλλαι πόλεις, ποὺ δὲν εἶχαν τείχη, ὑποδεχόμενα νικητὰς θύψαντα ἀπείδασεν μετ' ἐρώτησιν τῆς νίκης, αἱ ὁποῖαι ἐξελεγχθῇσαν μετέπειτα εἰς ἔργα ἀρχιτεκτονικῆς καὶ πολλὰ ἔργα τέχνης, χωρὶς ὧστες κήν τους μορφὴν, ἠλασθῇ τῶν δύο κίονων ποὺ ἐνώ- νοιται. Ἐπὶ τοῦ μὲν πάλαι

[illegible]

Οι Ἀθηναῖοι πύτυψαν
τοιαύτας ἀφίδας κατὰ τὴν
τελευταίαν ἐπέτειον τῆς 4ης
Αὐγούστου εἰς τὴν ὁδὸν
Σταβίου.

ΖΩΩΝ ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ

Ἄν οἱ ἄνθρωποι ἤξεραν νὰ παρατηροῦν τὰ ζῶα, καὶ ἰδίως τὰ έντομα, συχνότατα δὲν θὰ εἶχαν παρὰ ν' ἀντιγράψουν, διότι νὰ γράφουν πολὺτιμο κοινὸ στους δαυτοὺς τῶν λειτουργιῶν...

«Όταν ένας άνθρωπος βαλ-
φεται σε μία φωνή οσητάω-
στασερώνει ένα έργοτασιο
χαρτοποίηας. Όταν συντρίβη
πυρφοποίηας ένα πετρώει έντο-
νο, συντρίβει ένα μικρό, ένα
τέλειο άερωτάνο. Κι όταν πο-
δοπατηί μία μυρμηκοφωληή άνα-
τρέψει μία θαυμασία κοινωνική
φρονήσει.

Την ποχή των οί άπώτατοι
πρόγονοι μας δέν άποτειλοσαν
αδμήμη παρά άπιθάρχητη σιγή
μέσα οί σκοτεινή άόση, οί μέ-
λισσις, τά μυρ-
μήγκια και οί
τερμίτες ήσαν
πρό πολλού ώρ-
γανισμένοι οί
αρχιτεκτονικοί
μας πρόγονοι
οί και έτσι
κόρησαν
μον ατόν, το

χείρ ἀγρόγονοι
 μας ἀγωνίζον-
 ταν ἡρώδια με-
 τὰ τὸν αὐτὸν
 ἀγριμῶν, ἀπὸ
 τὰ ὅποια διεκδι-
 κοῦσαν τὸ σπη-
 λαίον πού ἐφοικετο νὰ χρησιμο-
 ποιήσουν ὡς κατοικία τους, πολ-
 λά ἐντομα κατεκρινάσαν τέλει-
 κατοικίες. Ἐνθὺ δὲ ὁ ἄνθρωπος,
 μόλις ὁ ἥλιος ἔδυε, παρέμεινε σὲ
 ἀπὸλυτο σκοτέδι, στὰ βάθη τῶν
 ὕδατων ῥοῦσαν φάρια πρὸ εὐ-
 χαν θυμασίους ἡλεκτρικοῦ ὄ-
 γου. Ὁ δὲ πρῶτος ἀπὸ τῶν
 ῥιπῶν ἀναλογίων μεταξὺ τῶν
 φρυγῶν τῶν ἐντόμων καὶ τῶν ἐ-
 φηρύσεων τῶν ἀνθρώπων. Πρό-
 κειται ἐπὶ τῆς ἰδίας ἀρχῆς, ἐπὶ
 ὁμοιοτήτος πρὸς ἀνάγει, ἐπὶ
 ἀπόσει. Τὸ παρακάτω, ἄλλως τε,
 παραδείγμα μὲς τὸ ἀποδιαικνύ.

Επειδή όμως το έργο του με-
λέτη της ομάδας καθόλου α-
νεξάρτητο από το έργο της
ομάδας διδασκαλίας, η ομάδα
μελέτης διδάσκει στην ομάδα
μελέτης, τα πράγματα είναι α-
νεξάρτητα διδάσκονται στην ομάδα

τὸν ποταμὸν. Ὁ σκώδων κατα-
βύθεται στὸ σημεῖο που ἔστι
ταὶ τὰ καθευδὸν θεμέλια. Ὅταν
ἡ ἄκρη τοῦ στηριχτῆ ὀπισθὴ
τοῦ ρευματος τοῦ δυνάμεως
καταβύθεται καὶ ὁ ποταμὸς
ὅποτε μποροῦν νὰ καθευδὸν οἱ
ὄχλατις.

[illegible]

ΟΙ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΟΙ
 ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ
 ΤΗΣ ΚΑΡΟΛΙΝΗΣ
 ΤΗΣ ΝΕΥ-ΥΟρκ
 ΤΗΣ ΠΑΡΑΡΤΗ-
 ΣΕΩΣ ΤΗΣ
 ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ
 ΝΕΥ-ΥΟΡΚ
 ΤΗΣ ΠΑΡΑΡΤΗ-
 ΣΕΩΣ ΤΗΣ
 ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ
 ΝΕΥ-ΥΟΡΚ

[illegible][illegible]

Ο Κήπος

ΕΙΣΑΙ ΚΑΙ ΣΚΑΠΑΝΕΑΣ!..

Ο Βασιλάκης Π. είχε πολλά έλαττώματα κι' ήταν τρομερά άτακτος. Οί συμβουλές των γονέων του στο σπίτι και του δασκάλου του στο σχολείο πήγαιναν στο βρόντο!... Μιά δυο μέρες ήταν φρόνιμος ο Βασιλάκης, κι' ύστερα πάλι τὰ ίδια!... 'Η μητέρα του είχε πιά απελπισθῆ κι' ἔλεγε: «Τόχει στο αίμα του τὸ παιδί μου νά εἶναι άτακτο κι' άνυπάκουο».

Κι' ο Βασιλάκης, πού λέτε, άγαπητοί συναγωνιστές, ἔγινε ἑφέτος Σκαπανέας. Τούρραψαν στολή και πληήκιο, τὸ άγόρασαν γκέτες και ζώνη.

Τις προάλλες—τὴν περασμένη Κυριακή γιά τὴν άκρίβεια—ἑφόρεσε τὴ στολή του γιά νά πάη στήν ἑκκλησία, και σάν ἑγύρισε στο σπίτι του άρχισε πάλι τις συνηθισμένες μεγάλες του άταξίες.

'Η μητέρα του τὸν ἑμάλωσε ὅπως πάντα, μ' αὐτὴ τὴ φορὰ τοῦ εἶπε άκόμη:

—Ντροπή σου!... Εἶσαι και Σκαπανέας!...

'Εἰ αὐτὸ ἦταν, συνάδελφοι. 'Ο Βασιλάκης μαζεῦτηκε σάν τὴ βρεγμένη κόττα, ντράπηκε στ' ἄληθινά κι' ἦταν ἑτοιμος νά κλάψη, μὰ σκέφθηκε πὼς δὲν ταιριάζουν δάκρυα στὰ μάτια τῶν Σκαπανέων. Τί εἶχε λοιπὸν συμβῆ; Εἶναι τόσο άπλό! 'Εκεῖνο τὸ «εἶσαι και Σκαπανέας» τὸν ἑφερε στο φιλότιμο. 'Ο Βασιλάκης, νά' τὸ ἑέρετε, δὲν θά κάμῃ εἰς τὸ ἑξῆς άταξίες.

'Η στολή πὸν φόρεσε θά τοῦ ἀλλάξῃ τὸν χαρακτήρα.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΣΚΑΠΑΝΕΑΣ

Ο Σκαπανέας Νικ. Ε. Φαρμάκης τῆς ἱστορικῆς οἰκογενείας.

Τὸ παραμυθάκι μας

ΟΙ ΔΥΟ ΒΑΤΡΑΧΟΙ

Μιά άράχνη κατέθηκε σ' ἑνα ποτάμι γιά νά κάμῃ τὸ λουτρό της. Κάπου ἐκεῖ ἦταν ἑνας βάτραχος, κι' ὅταν εἶδε τὴν άράχνη ἑτοιμάσθηκε νά τὴ φάῃ. Καθὼς ὅμως άνοιγε τὸ στόμα

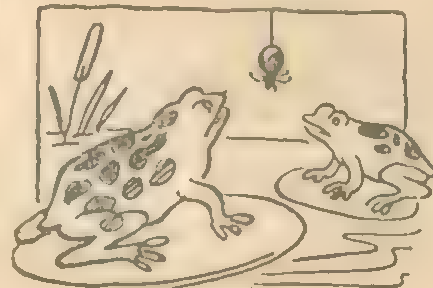
του, νά σου κι' ἄλλος ἑνας βάτραχος ξεπροβάλλει ἀπὸ τὴν καλαμιά.

—Πρώτης τάξεως μεζές! φῶναι και πῆδησε στο νερό.

—Σέ γέλασαν!... Εἶναι γιά μένα ἡ άράχνη... 'Εγὼ τὴν πρωτοεἶδα κι' ἑγὼ θά τὴν φάω άπάντησε ὁ πρῶτος βάτραχος.

—Τί σχέσι ἑχει ποῖς τὴν πρωτοεἶδε; 'Εμένα μ' άρέσουν οἱ άράχνες και θά τὴν φάω ἑγὼ, εἶπε ὁ δεύτερος βάτραχος κι' ἑκανε ν' άρπάξῃ τὴν άράχνη, πὸν κρεμόταν ἀπὸ τὸ δίχτυ της.

Μὰ ὁ πρῶτος βάτραχος τοῦ

Τί σχέσι ἑχει ποῖς τὴν πρωτοεἶδε;

Κόζα θαδῆματα

(Συνέχεια)

Τὰ παιδιὰ άνησούχησαν! 'Η φουρτούνα βλέπετε και πρὸ παντός τὸ σκοτάδι δὲν άρεσαν καθόλου στοὺς καπετανέους μας. 'Όταν δὲ σὲ λίγο άρχισε μιά καλοκαιριάτικη μπόρα, τὰ παιδιὰ μετάνοιωσαν κι' άρχισαν τῖς... προσευχές!

—Παναγία μου!

—Χριστέ μου!

Κανένas ὅμως δὲν ἦταν νά τοὺς βοηθήσῃ. Καὶ ἡ βάρκα κινδύνευε, ἔτριζε άγρια και βούτοσε μὲ τὴν πλώρη και σηκώνονταν ψηλά σάν καρυδότσουφλο...

—Βοήθεια α α! φώναζαν τὰ παιδιὰ.

'Αλλὰ ἡ φωνή τους σῆστηκε σὲ τρελλά ξεφώνητά.

—Μαμά μου!

'Η βάρκα εἶχε βουλιαχῆ και τὰ παιδιὰ χάθηκαν μέσα στὰ νερά....

Παῖ, λοιπὸν, πνίγηκαν τὰ παιδιὰ;

—'Ησυχάστε μικροί μου φίλοι! 'Ο καλὸς Θεὸς λυπήθηκε, φαίνεται, τὰ άμυαλά παιδιὰ κα!... ἔστειλε τὴν ὠ-

ρα πὸν βουλιαξῇ ἡ βάρκα και πάλι τὸν μυστηριώδη Γίγα!

'Ο άνθρωπος αὐτὸς βούτηξε στὰ νερά και κατάφερε νά βγάλῃ λιποθυμημένα τὰ δυὸ παιδιὰ στήν ὄχθη...

Τὰ πῆρε ἑπειτα σηκωτά... σάν τσουδάλια και τὰ ὠδήγησε σ' ἑναν κοντινὸ άλευρόμυλο.

Παράδωσε τὰ παιδιὰ, σιγοκουβέντιασε λίγο μὲ τὸν μύλωνά κι' ἑξαφανίστηκε ἀφου τοῦ εἶπε:

—Ὅπως εἶπαμε λοιπὸν, προσοχή!

'Ενδιαφερόταν λοιπὸν γιά τὰ παιδιὰ αὐτὰ αὐτὸς ὁ Γίγας; Οὔτε κι' ἑγὼ δὲν ἑέρω. ...

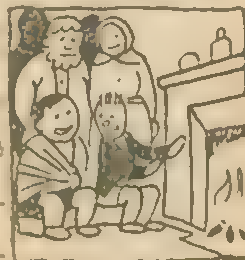
'Όταν τὰ δυὸ παιδιὰ συνήλθαν, βρῆθηκαν ντυμένα μὲ στεγνὰ ρούχα πλαι σ' ἑνα τζακι και μπροστα σὲ δυὸ καλόκαρδους γωριάτες πὸν τοὺς χαμογελοῦσαν.

Γαῖη δὲ πεθάνανε; ρώτησε ψιθυριστὸ ὁ Γιαννάκης.

—'Όχι, άπάντησε ὁ Τάκης.

—Ποῦ τὸ ἑέρεις;

—Γιατί... πεινώ και οἱ... πεθαμένοι δὲν πεινᾶνε!

Βρῆθηκαν μπρος σὲ δυὸ γωριάτες.

των Οκταδανέων

ρίχτηκε κι' ήρθανε στὰ χέρια!
Κι' άρχισε έτσι ένας μεγάλος
καυγάς.

— Βρέ κεκέξ... βρέ κεκέξ... έ-
φώναζε ό ένας.

— Κοάξ... κοάξ... άπαντούσε ό
άλλος.

Και δόστου δαγκωματιές!
"Ωσπου στο τέλος άποφασίσανε
νά μοιρασθούν την άράχνη! Μά
ήταν πιά πολύ άργά, έπειδή ή
άράχνη βρήκε καιρό κι' έφυγε
μακριά.

Τότε μιá άλεποϋ, πού είδε όλο
τόν καυγά, πλησίασε τούς δυό
βατράχους και τούς είπε τρα-
γουδιστά:

Νά σάς πώ μιá παροιμία,
πού κανέννας δέν την ξέρει:
«Ό καυγάς κι' ή φλυαρία
στο στομάχι δέ συμφέρει».

Μιά άλεποϋ είδε τόν καυγά.

Μόλις τ' άκουσε ή κυρά μιλωνοϋ
έτρεξε στην κουζίνα κι' έφερε στα
δυό παιδιά από ένα βαθό πιάτο χυ-
λοπηττες με κρέας, ψωμί και τυρί...

Τό φαί μωσχομύριζε γαργαλιστι-
κά και τά παιδιά ρίχτηκαν στα πιά-
τα τους και τ' άδειασαν έτσι πού
σίγουρα δέν θέλανε... πλύσιμο!

Σάν τελείωσαν τό φαί τους, ό μυ-
λωνάς τά πήρε ιδιαιτέρως και τούς
μίλησε:

— Παιδιά μου, τούς είπε, έδω σάς
έφερε ένας άγνωστος άνθρωπος πού
σάς έβγαλε από τό ποτάμι. Έγώ εί-
μαι ένος φτωχός μιλωνάς, πού βέ-
βαια δέν μπορώ νά σάς τρέφω, με
τέτοια κιόλας... δρεξι πού έχετε. Πή-
τε μου λοιπόν ποιός είναι ό πατέρας
σας γιά νά σάς στείλω.

Τά δυό παιδιά κιτρίνισαν άπ' τό
φόβο τους.

— Μά δέν έχουμε πατέρα, είπαν
μαζί...

— Τότε παιδιά μου, άφου και σάς
άρέσουν όπως κατάλαβα οι χυλοπητ-
τες με τό γουρουιάκι, μπορώ νά
σάς κρατήσω έδω γιά βοηθούς μου,
άλλά θά δουλεύετε. Θά τρώτε χυλο-
πηττες, θά δουλεύετε και θάχετε και
την Κυριακή τό χαρτζιλίκι σας. Δέ-
χεσθε;

Τά παιδιά σκέφτηκαν λίγο. Ή δου-
λειά βέβαια δέν τούς άρεσε, αλλά τί
νά κάνουν;

Ό μικρός θάνος Τολγκας
της Υποδιοικήσεως Νότου 'Αθηνών.

Ξυλωναί και Κουτά

Είναι όκτώ και ό 'Αιτωνάκης δέν
χει σηκωθεί άκόμη.

— Κοιμάσαι άκόμη, τεμπέλη; Έλα,
σήκω! Ό ήλιος βγήκε έδω και δυό
ώρες, του λέει ό πατέρας του.

— Καί φταίω έγώ, μπαμπά, άν βγαί-
νη ό ήλιος πριν ξημερώση; άπαντά
ό 'Αιτωνάκης.

— Δεχόμαστε είπαν.

Και σέ μιá ώρα τά παιδιά είχαν
πίασει δουλειά: "Ανοιγαν τό φράγ-
μά του μύλου, τόκλειναν, δίπλωναν
τά σακκιά, τά έρραβαν, ανέβαζαν
με την τροχαλία τά σακκιά στο πα-
τάρι και έκαναν και πολλές άλλες
δουλειές.

Την πρώτη και τη δεύτερη μέρα
τά παιδιά την πέρασαν καλά. Κου-
ράστηκαν, δέν σάς λέω, αλλά... οι
χυλοπηττες και τό τυρί τούς ξεκού-
ραζαν.

Την τρίτη όμως ημέρα ή δουλειά
γίνηκε πιό βαρεία.

Ό μιλωνάς, σαν νά ήταν βάλτος,
τούς άνθισι να την φανταστεί
σταθεί και τ' δυό παιδιά έπαι-
να τερ τοιούνται τον Ψαρή το γαι-
ραρο και την γυνάικη τη Σαραφά, να
τα πάνουν και να τα ζυτρίσουν.

Έπαιρτε νά περιποιηθώ-
ται και τό γάϊδαρο!

Πρώτος βρή-
κε ή Γιαννά-
κης.

Δε νο έπε-
Τακη, τον την
ταπεινά ημια,
καη ηται
κατ' ναι, να
αυτο το ποιοι

φταίς
με τα τούτα σου.
του είπε ό Τά-
κης.

— Και δέν φεύγουμε; έξακολού-
θησε ό Γιαννάκης.

— Ζήτω ή... έλευθερία, άπάντησε
ό Τάκης.

Άμέσως καταστρώθηκε και τό
σχέδιο γιά νά φύγουν.

Θά έφευγαν την άλλη μέρα τό
πρωί και θά τραβούσαν προς τά
κάτω...

...

Τά δυό παιδιά δ' άκουσαν τ' άκου-
ματα. Μά τ' άκουσαν τ' άκουσαν
του μ' άκουσαν τ' άκουσαν.

Δεν είχαν κάμει όμως πεινήντα βή-
ματα και άκουσαν ένα κλαρινέτο πού
στριγγαλιζε... τό τούτο στή
σκέψη τ' άκουσαν μια νύκτα...
που βγαίει... άκουσαν...
... να νά... και τ' άκουσαν
των κήπων.

Ήταν ό θάσος των άκροδατών
και των ζώων του γνωστού μας πα-
νηγυριού...

Οι άνθρωποι πού έπαιζαν τό κλα-
ρίνο και την γκράν - κάσα ήσαν θε-
ατρίνοι πού γύριζαν από χωριό σέ
χωριό και έδιναν παραστάσεις... Εί-
χαν μαζί τους σκυλιά, πιθήκους, άρ-
κούδες, φίδια και διάφορα θηρία
της ζούγκλας πού έπαιρναν και αύ-
τά μέρος στις παραστάσεις. Τά παι-
διά είχαν ξετρελλαθή άπ' τη χαρά
τους...

(Ή συνέχεια στο προσεχές)

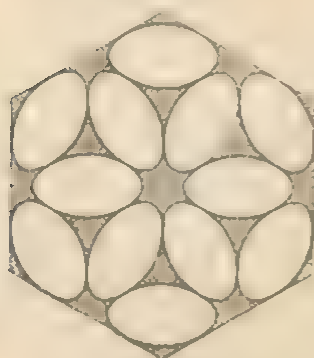
Δυσκολες του Νταλ

Απορίες

Γιατί λέμε ούρατος και όχι κεφαλήνους;
Γιατί λιμήν και όχι λιχρόνος;
Γιατί λέμε Κλεομένης και όχι Γελοφεύγης;
Γιατί κουραμένα και όχι κουραθεία;

Με ευθείες γραμμές

Τα δώδεκα κανονικά ωοειδή σχήματα που φαίνονται στην εικόνα, ενοχλήθηκαν χωρίς να τραβηχθούν ούτε μία καμπύλη γραμμή. Έγιναν όλες με ευθείες γραμμές, που σταματούν στα κατάλληλα σημεία. Αν έχετε υπομονή, δεν είναι δύσκολο να τα φτιάξετε και σεις.

ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ

Δεν είναι δύσκολο να φτιάξετε μία χαριτωμένη γλαστροθήκη (είκ. 1).

Κόβετε τις έξη πλευρές στη φόρμα της εικόνας 2. Σχεδιάζετε σε κάθε πλευρά μία απεικόνιση — ή πολλές — και φτιάχνετε τρυπίτσες στις δύο άκρες. Έπειτα ενώνετε τις πλευρές με κλωστή, χρησιμοποιώντας βελόνη (είκ. 3) και τοποθετείτε μέσα στη θήκη τη γλάστρα. Αν θέλετε βάζετε και πάτο (είκ. 4). Το μέγεθος της θήκης θα γίνει ανάλογο με τη γλάστρα.

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΝΙΚΗΤΗΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ ;

Οι Φαλαγγίται που έλάβαιναν μέρος στον αγώνα του δρόμου 100 μέτρων ήταν όλοι σχεδόν της αυτής αξίας και είχαν τις ίδιες πιθανότητες νίκης.

Πραγματικά, με την έκπυρσοκρότηση του πιστολιού του αφέτη, ρίχθηκαν όλοι με ταχύτητα στον αγώνα και τρέχοντας στο ίδιο περίπου ύψος, τερμάτισαν σχεδόν όλοι μαζί με ελάχιστες διαφορές.

Ο Κώστας πέρασε τον Πέτρο κατά ένα στήθος. Ο Νίκος τερμάτισε μισό μόλις στήθος πίσω από τον Πέτρο. Ο Γιώργος πέρασε κατά ένα στήθος τον Παύλο, ο οποίος ήταν στο ίδιο ύψος με τον Πέτρο και τον Γιάννη.

Οι κριτές του αγώνος δεν έδυσκολεύθησαν βέβαια να ανακηρύξουν τον πρώτο νικητή, αφού ξεχώρισαν τις μικρές διαφορές που αναφέραμε. Μπορείτε όμως και σεις, έχοντας υπόψη σας τα στοιχεία αυτά, να συμπεράνετε σε ποιους άπενεμήθη ή πρώτη νίκη;

Κρυπτογραφικών

12345678 = Νησιωτική πόλις.
678 = Συντροφία.
456 = Νήσος.
428 = Νήσος.
1278 = Λάφυρα.
127 = Νόμισμα Ρουμασίας.
123485 = Μία των Ιονίων.

Τρίγωνον

Μή θέλων.
Ζώσα υπαρξίς.
Σύμφωνον.

Και καθέτως τά Ιβια.
Θ. Σ. ΛΑΤΖΗΝΑΚΟΣ

Διπλή άκροστιχίς

Τα πρώτα γράμματα των κάτωθι ζητούμενων λέξεων και τα δεύτερα των ίδιων λέξεων αποτελούν δύο λέξεις γνωστές εις όλους.

1) Αυτοκράτωρ της Ρώμης, 2) Έιδοξον Έθνος, 3) Αρχαία πόλις της Μακεδονίας, 4) Πόλις της Θεσσαλίας, 5) Πολύτιμον μέταλλον, 6) Έλληνικόν πέλαγος, 7) Μία των Ήπειρων.

Ι. ΚΑΤΣΙΒΑΝΗΣ

ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΟΥ 8ου ΦΥΛΛΟΥ

1. α. 3. 6. 9. 12. 15. 18. 21. 24. 27. 30. 33. 36. 39. 42. 45. 48. 51. 54. 57. 60. 63. 66. 69. 72. 75. 78. 81. 84. 87. 90. 93. 96. 99. 102. 105. 108. 111. 114. 117. 120. 123. 126. 129. 132. 135. 138. 141. 144. 147. 150. 153. 156. 159. 162. 165. 168. 171. 174. 177. 180. 183. 186. 189. 192. 195. 198. 201. 204. 207. 210. 213. 216. 219. 222. 225. 228. 231. 234. 237. 240. 243. 246. 249. 252. 255. 258. 261. 264. 267. 270. 273. 276. 279. 282. 285. 288. 291. 294. 297. 300. 303. 306. 309. 312. 315. 318. 321. 324. 327. 330. 333. 336. 339. 342. 345. 348. 351. 354. 357. 360. 363. 366. 369. 372. 375. 378. 381. 384. 387. 390. 393. 396. 399. 402. 405. 408. 411. 414. 417. 420. 423. 426. 429. 432. 435. 438. 441. 444. 447. 450. 453. 456. 459. 462. 465. 468. 471. 474. 477. 480. 483. 486. 489. 492. 495. 498. 501. 504. 507. 510. 513. 516. 519. 522. 525. 528. 531. 534. 537. 540. 543. 546. 549. 552. 555. 558. 561. 564. 567. 570. 573. 576. 579. 582. 585. 588. 591. 594. 597. 600. 603. 606. 609. 612. 615. 618. 621. 624. 627. 630. 633. 636. 639. 642. 645. 648. 651. 654. 657. 660. 663. 666. 669. 672. 675. 678. 681. 684. 687. 690. 693. 696. 699. 702. 705. 708. 711. 714. 717. 720. 723. 726. 729. 732. 735. 738. 741. 744. 747. 750. 753. 756. 759. 762. 765. 768. 771. 774. 777. 780. 783. 786. 789. 792. 795. 798. 801. 804. 807. 810. 813. 816. 819. 822. 825. 828. 831. 834. 837. 840. 843. 846. 849. 852. 855. 858. 861. 864. 867. 870. 873. 876. 879. 882. 885. 888. 891. 894. 897. 900. 903. 906. 909. 912. 915. 918. 921. 924. 927. 930. 933. 936. 939. 942. 945. 948. 951. 954. 957. 960. 963. 966. 969. 972. 975. 978. 981. 984. 987. 990. 993. 996. 999. 1002. 1005. 1008. 1011. 1014. 1017. 1020. 1023. 1026. 1029. 1032. 1035. 1038. 1041. 1044. 1047. 1050. 1053. 1056. 1059. 1062. 1065. 1068. 1071. 1074. 1077. 1080. 1083. 1086. 1089. 1092. 1095. 1098. 1101. 1104. 1107. 1110. 1113. 1116. 1119. 1122. 1125. 1128. 1131. 1134. 1137. 1140. 1143. 1146. 1149. 1152. 1155. 1158. 1161. 1164. 1167. 1170. 1173. 1176. 1179. 1182. 1185. 1188. 1191. 1194. 1197. 1200. 1203. 1206. 1209. 1212. 1215. 1218. 1221. 1224. 1227. 1230. 1233. 1236. 1239. 1242. 1245. 1248. 1251. 1254. 1257. 1260. 1263. 1266. 1269. 1272. 1275. 1278. 1281. 1284. 1287. 1290. 1293. 1296. 1299. 1302. 1305. 1308. 1311. 1314. 1317. 1320. 1323. 1326. 1329. 1332. 1335. 1338. 1341. 1344. 1347. 1350. 1353. 1356. 1359. 1362. 1365. 1368. 1371. 1374. 1377. 1380. 1383. 1386. 1389. 1392. 1395. 1398. 1401. 1404. 1407. 1410. 1413. 1416. 1419. 1422. 1425. 1428. 1431. 1434. 1437. 1440. 1443. 1446. 1449. 1452. 1455. 1458. 1461. 1464. 1467. 1470. 1473. 1476. 1479. 1482. 1485. 1488. 1491. 1494. 1497. 1500. 1503. 1506. 1509. 1512. 1515. 1518. 1521. 1524. 1527. 1530. 1533. 1536. 1539. 1542. 1545. 1548. 1551. 1554. 1557. 1560. 1563. 1566. 1569. 1572. 1575. 1578. 1581. 1584. 1587. 1590. 1593. 1596. 1599. 1602. 1605. 1608. 1611. 1614. 1617. 1620. 1623. 1626. 1629. 1632. 1635. 1638. 1641. 1644. 1647. 1650. 1653. 1656. 1659. 1662. 1665. 1668. 1671. 1674. 1677. 1680. 1683. 1686. 1689. 1692. 1695. 1698. 1701. 1704. 1707. 1710. 1713. 1716. 1719. 1722. 1725. 1728. 1731. 1734. 1737. 1740. 1743. 1746. 1749. 1752. 1755. 1758. 1761. 1764. 1767. 1770. 1773. 1776. 1779. 1782. 1785. 1788. 1791. 1794. 1797. 1800. 1803. 1806. 1809. 1812. 1815. 1818. 1821. 1824. 1827. 1830. 1833. 1836. 1839. 1842. 1845. 1848. 1851. 1854. 1857. 1860. 1863. 1866. 1869. 1872. 1875. 1878. 1881. 1884. 1887. 1890. 1893. 1896. 1899. 1902. 1905. 1908. 1911. 1914. 1917. 1920. 1923. 1926. 1929. 1932. 1935. 1938. 1941. 1944. 1947. 1950. 1953. 1956. 1959. 1962. 1965. 1968. 1971. 1974. 1977. 1980. 1983. 1986. 1989. 1992. 1995. 1998. 2001. 2004. 2007. 2010. 2013. 2016. 2019. 2022. 2025. 2028. 2031. 2034. 2037. 2040. 2043. 2046. 2049. 2052. 2055. 2058. 2061. 2064. 2067. 2070. 2073. 2076. 2079. 2082. 2085. 2088. 2091. 2094. 2097. 2100. 2103. 2106. 2109. 2112. 2115. 2118. 2121. 2124. 2127. 2130. 2133. 2136. 2139. 2142. 2145. 2148. 2151. 2154. 2157. 2160. 2163. 2166. 2169. 2172. 2175. 2178. 2181. 2184. 2187. 2190. 2193. 2196. 2199. 2202. 2205. 2208. 2211. 2214. 2217. 2220. 2223. 2226. 2229. 2232. 2235. 2238. 2241. 2244. 2247. 2250. 2253. 2256. 2259. 2262. 2265. 2268. 2271. 2274. 2277. 2280. 2283. 2286. 2289. 2292. 2295. 2298. 2301. 2304. 2307. 2310. 2313. 2316. 2319. 2322. 2325. 2328. 2331. 2334. 2337. 2340. 2343. 2346. 2349. 2352. 2355. 2358. 2361. 2364. 2367. 2370. 2373. 2376. 2379. 2382. 2385. 2388. 2391. 2394. 2397. 2400. 2403. 2406. 2409. 2412. 2415. 2418. 2421. 2424. 2427. 2430. 2433. 2436. 2439. 2442. 2445. 2448. 2451. 2454. 2457. 2460. 2463. 2466. 2469. 2472. 2475. 2478. 2481. 2484. 2487. 2490. 2493. 2496. 2499. 2502. 2505. 2508. 2511. 2514. 2517. 2520. 2523. 2526. 2529. 2532. 2535. 2538. 2541. 2544. 2547. 2550. 2553. 2556. 2559. 2562. 2565. 2568. 2571. 2574. 2577. 2580. 2583. 2586. 2589. 2592. 2595. 2598. 2601. 2604. 2607. 2610. 2613. 2616. 2619. 2622. 2625. 2628. 2631. 2634. 2637. 2640. 2643. 2646. 2649. 2652. 2655. 2658. 2661. 2664. 2667. 2670. 2673. 2676. 2679. 2682. 2685. 2688. 2691. 2694. 2697. 2700. 2703. 2706. 2709. 2712. 2715. 2718. 2721. 2724. 2727. 2730. 2733. 2736. 2739. 2742. 2745. 2748. 2751. 2754. 2757. 2760. 2763. 2766. 2769. 2772. 2775. 2778. 2781. 2784. 2787. 2790. 2793. 2796. 2799. 2802. 2805. 2808. 2811. 2814. 2817. 2820. 2823. 2826. 2829. 2832. 2835. 2838. 2841. 2844. 2847. 2850. 2853. 2856. 2859. 2862. 2865. 2868. 2871. 2874. 2877. 2880. 2883. 2886. 2889. 2892. 2895. 2898. 2901. 2904. 2907. 2910. 2913. 2916. 2919. 2922. 2925. 2928. 2931. 2934. 2937. 2940. 2943. 2946. 2949. 2952. 2955. 2958. 2961. 2964. 2967. 2970. 2973. 2976. 2979. 2982. 2985. 2988. 2991. 2994. 2997. 3000. 3003. 3006. 3009. 3012. 3015. 3018. 3021. 3024. 3027. 3030. 3033. 3036. 3039. 3042. 3045. 3048. 3051. 3054. 3057. 3060. 3063. 3066. 3069. 3072. 3075. 3078. 3081. 3084. 3087. 3090. 3093. 3096. 3099. 3102. 3105. 3108. 3111. 3114. 3117. 3120. 3123. 3126. 3129. 3132. 3135. 3138. 3141. 3144. 3147. 3150. 3153. 3156. 3159. 3162. 3165. 3168. 3171. 3174. 3177. 3180. 3183. 3186. 3189. 3192. 3195. 3198. 3201. 3204. 3207. 3210. 3213. 3216. 3219. 3222. 3225. 3228. 3231. 3234. 3237. 3240. 3243. 3246. 3249. 3252. 3255. 3258. 3261. 3264. 3267. 3270. 3273. 3276. 3279. 3282. 3285. 3288. 3291. 3294. 3297. 3300. 3303. 3306. 3309. 3312. 3315. 3318. 3321. 3324. 3327. 3330. 3333. 3336. 3339. 3342. 3345. 3348. 3351. 3354. 3357. 3360. 3363. 3366. 3369. 3372. 3375. 3378. 3381. 3384. 3387. 3390. 3393. 3396. 3399. 3402. 3405. 3408. 3411. 3414. 3417. 3420. 3423. 3426. 3429. 3432. 3435. 3438. 3441. 3444. 3447. 3450. 3453. 3456. 3459. 3462. 3465. 3468. 3471. 3474. 3477. 3480. 3483. 3486. 3489. 3492. 3495. 3498. 3501. 3504. 3507. 3510. 3513. 3516. 3519. 3522. 3525. 3528. 3531. 3534. 3537. 3540. 3543. 3546. 3549. 3552. 3555. 3558. 3561. 3564. 3567. 3570. 3573. 3576. 3579. 3582. 3585. 3588. 3591. 3594. 3597. 3600. 3603. 3606. 3609. 3612. 3615. 3618. 3621. 3624. 3627. 3630. 3633. 3636. 3639. 3642. 3645. 3648. 3651. 3654. 3657. 3660. 3663. 3666. 3669. 3672. 3675. 3678. 3681. 3684. 3687. 3690. 3693. 3696. 3699. 3702. 3705. 3708. 3711. 3714. 3717. 3720. 3723. 3726. 3729. 3732. 3735. 3738. 3741. 3744. 3747. 3750. 3753. 3756. 3759. 3762. 3765. 3768. 3771. 3774. 3777. 3780. 3783. 3786. 3789. 3792. 3795. 3798. 3801. 3804. 3807. 3810. 3813. 3816. 3819. 3822. 3825. 3828. 3831. 3834. 3837. 3840. 3843. 3846. 3849. 3852. 3855. 3858. 3861. 3864. 3867. 3870. 3873. 3876. 3879. 3882. 3885. 3888. 3891. 3894. 3897. 3900. 3903. 3906. 3909. 3912. 3915. 3918. 3921. 3924. 3927. 3930. 3933. 3936. 3939. 3942. 3945. 3948. 3951. 3954. 3957. 3960. 3963. 3966. 3969. 3972. 3975. 3978. 3981. 3984. 3987. 3990. 3993. 3996. 4000. 4003. 4006. 4009. 4012. 4015. 4018. 4021. 4024. 4027. 4030. 4033. 4036. 4039. 4042. 4045. 4048. 4051. 4054. 4057. 4060. 4063. 4066. 4069. 4072. 4075. 4078. 4081. 4084. 4087. 4090. 4093. 4096. 4099. 4102. 4105. 4108. 4111. 4114. 4117. 4120. 4123. 4126. 4129. 4132. 4135. 4138. 4141. 4144. 4147. 4150. 4153. 4156. 4159. 4162. 4165. 4168. 4171. 4174. 4177. 4180. 4183. 4186. 4189. 4192. 4195. 4198. 4201. 4204. 4207. 4210. 4213. 4216. 4219. 4222. 4225. 4228. 4231. 4234. 4237. 4240. 4243. 4246. 4249. 4252. 4255. 4258. 4261. 4264. 4267. 4270. 4273. 4276. 4279. 4282. 4285. 4288. 4291. 4294. 4297. 4300. 4303. 4306. 4309. 4312. 4315. 4318. 4321. 4324. 4327. 4330. 4333. 4336. 4339. 4342. 4345. 4348. 4351. 4354. 4357. 4360. 4363. 4366. 4369. 4372. 4375. 4378. 4381. 4384. 4387. 4390. 4393. 4396. 4399. 4402. 4405. 4408. 4411. 4414. 4417. 4420. 4423. 4426. 4429. 4432. 4435. 4438. 4441. 4444. 4447. 4450. 4453. 4456. 4459. 4462. 4465. 4468. 4471. 4474. 4477. 4480. 4483. 4486. 4489. 4492. 4495. 4498. 4501. 4504. 4507. 4510. 4513. 4516. 4519. 4522. 4525. 4528. 4531. 4534. 4537. 4540. 4543. 4546. 4549. 4552. 4555. 4558. 4561. 4564. 4567. 4570. 4573. 4576. 4579. 4582. 4585. 4588. 4591. 4594. 4597. 4600. 4603. 4606. 4609. 4612. 4615. 4618. 4621. 4624. 4627. 4630. 4633. 4636. 4639. 4642. 4645. 4648. 4651. 4654. 4657. 4660. 4663. 4666. 4669. 4672. 4675. 4678. 4681. 4684. 4687. 4690. 4693. 4696. 4699. 4702. 4705. 4708. 4711. 4714. 4717. 4720. 4723. 4726. 4729. 4732. 4735. 4738. 4741. 4744. 4747. 4750. 4753. 4756. 4759. 4762. 4765. 4768. 4771. 4774. 4777. 4780. 4783. 4786. 4789. 4792. 4795. 4798. 4801. 4804. 4807. 4810. 4813. 4816. 4819. 4822. 4825. 4828. 4831. 4834. 4837. 4840. 4843. 4846. 4849. 4852. 4855. 4858. 4861. 4864. 4867. 4870. 4873. 4876. 4879. 4882. 4885. 4888. 4891. 4894. 4897. 4900. 4903. 4906. 4909. 4912. 4915. 4918. 4921. 4924. 4927. 4930. 4933. 4936. 4939. 4942. 4945. 4948. 4951. 4954. 4957. 4960. 4963. 4966. 4969. 4972. 4975. 4978. 4981. 4984. 4987. 4990. 4993. 4996. 5000. 5003. 5006. 5009. 5012. 5015. 5018. 5021. 5024. 5027. 5030. 5033. 5036. 5039. 5042. 5045. 5048. 5051. 5054. 5057. 5060. 5063. 5066. 5069. 5072. 5075. 5078. 5081. 5084. 5087. 5090. 5093. 5096. 5099. 5102. 5105. 5108. 5111. 5114. 5117. 5120. 5123. 5126. 5129. 5132. 5135. 5138. 5141. 5144. 5147. 5150. 5153. 5156. 5159. 5162. 5165. 5168. 5171. 5174. 5177. 5180. 5183. 5186. 5189. 5192. 5195. 5198. 5201. 5204. 5207. 5210. 5213. 5216. 5219. 5222. 5225. 5228. 5231. 5234. 5237. 5240. 5243. 5246. 5249. 5252. 5255. 5258. 5261. 5264. 5267. 5270. 5273. 5276. 5279. 5282. 5285. 5288. 5291. 5294. 5297. 5300. 5303. 5306. 5309. 5312. 5315. 5318. 5321. 5324. 5327. 5330. 5333. 5336. 5339. 5342. 5345. 5348. 5351. 5354. 5357. 5360. 5363. 5366. 5369. 5372. 5375

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

ΟΙ ΑΘΛΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Τό απόγευμα της ημέρας του εορτασμού της Β' επέτειου από της ίδρύσεως της Ε.Ο.Ν. έγινε το εξαιρετική αθλητική εορτή.

Τό στάδιον του 'Ηρακλέους όπου ετελέσθησαν αι επιδείξεις ήτο κατάμεστον κόσμον, προσήλθον δέ ο 'Υπουργός - Γενικός Διοικητής Μακεδονίας κ. Κυρίμης μετά της κυρίας του, ο Διοικητής του Γ' Σώματος Στρατού κ. Τσολακογλου, ως και απασαι αι λοιπαί στρατιωτικαί και πολιτικαί αρχαί του τόπου.

Είς τους αγώνας ελαβον μέρος περί τούς χιλίους αθληταί. Μετά την παρέλασιν των αθλητών και την έπαρσιν της Σημαίας, ο Περιφερειακός Διοικητής εκήρυξε την έναρξιν των αγώνων.

Τα τεχνικά αποτελέσματα των αγώνων έχουν ως εξής:

Δρόμος 100 μ. 1) Λαζάρου, 2) 'Ιωαννίδης, 3) Γερωνυμάκης.

'Ελευθέρα Δισκοβολία: 1) Καραζήσης, 2) Βαλαγεώργος, 3) Κωνσταντινίδης.

'Αλμα εις ύψος: 1) Βλάχος, 2) Μόσχος, 3) Χαϊδόπουλος.

'Ομάς έξ ογδόντα Φαλαγγιτών εξέτελεσε θαυματικώτατα ασκήσεις.

Δρόμος 60 μ. Φαλαγγιτών: 1) Βόζου, 2) 'Αγγελουπούλου, 3) Νικολαΐδου.

Δρόμος 400 μ. Φαλαγγιτών: 1) Μαβίδης, 2) Μπόσκος, 3) Τσεμπερλής.

'Ακοντισμός Φαλαγγιτών: 1) Καζαντζής, 2) Σπυρίδου, 3) Βόζου.

Θεαματική επίδειξις σμυστοδοσίας και οπτικής τηλεγραφίας.

'Επικολούθησε ενδιαφέρων αγών ποδοσφαίρου μεταξύ των Φαλαγγων 135 πρωταθλητρίας Ε.Ο.Ν. 'Ελλάδος και 133 με αποτέλεσμα 1-0 υπέρ της πρώτης.

'Επίσης εθδς αμέσως έγινοντο επιδείξεις 'Ελληνορωμαϊκής πάλης.

Δρόμος 1500 μ. Φαλαγγιτών: 1) Λιδανός, 2) Τσεμπερλής, 3) Σμυρνόγλου.

Σφαιροβολία: 1) Μαντόπουλος, 2) Καραζήσης, 3) Κωνσταντινίδης.

Είτα επικολούθησεν αγών ποδηλατιστών.

'Η ώραία αθλητική εορτή έληξε με θαυματικώτατην κατάθεσιν πυρκαϊάς υπό ομάδος Ναυτοφαλαγγιτών.

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΑΝΩΜΑΛΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

'Εντατικώς εξακολουθοῦν εις δλας σχεδόν τας Περιφερειακάς Διοικήσεις αι προετοιμασίαι διά την διοργάνωσιν των προκηρυχθέντων αγώνων ανώμαλου δρόμου.

'Ως γνωστόν οι αγώνες οδοι, εις μέν τας Περιφερειακάς Διοικήσεις θα διεξαχθοῦν κατά τό πρώτον δεκαήμερον του Δεκεμβρίου εις δέ τας Περιφερειακήν Δοίκσιν 'Αθηνών Πρωτεύουσας κατά των 'Ιανουαρίον του 1940.

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ Π. Δ. ΛΕΣΒΟΥ

Είς την Μυτιλήνην την προαρχελοῦσαν Κυριακήν εις τό γήπεδον του 'Επαλληστιακού έγινοντο αθλητικοί αγώνες, διοργανωθέντες υπό της Περιφερειακής Διοικήσεως Ε.Ο.Ν. Λέσβου. Πρό των αγώνων έγινοντο λίαν επιτυχής παρελάσεις των Φαλαγγιτών και Φαλαγγιστών, ως και τάγματος ποδηλατιστών, οίτινες ελαβον μέρος εις αγώνας ποδηλατοδρομίας. 'Επικολούθησεν έπαρσις της σημαίας και εθδς κατοπιν ο κ. Νομαρχης και Γενικός 'Επόπτης της Ε.Ο.Ν. εκήρυξε την έναρξιν των αγώνων, οι οποίοι διεξήχθησαν επιτυχώς.

Τα τεχνικά αποτελέσματα έχουν ως εξής:

Δρόμος 60 μ. Φαλαγγιστών.— α) 'Ηρώ Τρουμπουνη, β) Χρύσα Σαμαριδου, γ) Νίτσα Ράλλη.

Δρόμος 100 μ. Φαλαγγιτών.— α) Στέφανος Χιωτέλλης 12.6, β) Γεώργιος Ταλιαύης, γ) Περικλ. Μαθιέλλης.

'Αλμα εις ύψος Φαλαγγιστών.— α) 'Ηρώ Τρουμπουνη 1.30, β) 'Αναστ. Καραμύση 1.25, γ) Αίτσα Καραμύση 1.20.

'Αλμα εις μήκος Φαλαγγιτών.— α) Στ. Χιωτέλλης 5.98, β) Θ. Χιωτέλλης 5.62, γ) Ε. Ψωμάς 5.46.

Δρόμος 400 μ. Φαλαγγιτών.— α) 'Ιω. 'Αμπαζιδέλλης, β) Γεώργ. Καραδής.

Σκυταλοδρομία 4x60.— Πρώτη η όμας Γυμνασίου Θηλέων.

'Ακοντισμός Φαλαγγιστών.— α) Ρηνιούλα Χ' Γιαννιού 25 μ., β) 'Αρ. Μυτιληναίου 17.50, γ) Κρίτσα Στεφανίδου 16 μ.

'Ακοντισμός Φαλαγγιτών.— α) Γεώργ. 'Αντιστολάου 40.90, β) 'Αλκης Χαδαραής 40.62.

Δρόμος ποδηλατιστών 11 χιλιομέτρων.

'Η πρωταθλήτρια του άλματος εις μίαν ώραϊν προστάθειάν της.

— α) Πλ. Ναούπουλος, β) Μιλε. Τρουμπούνης, γ) Γεώργ. Σάμιος.

Μετά τόν πέρας των αγώνων ο κ. Νομαρχης και Γεν. 'Επόπτης της Ε.Ο.Ν. απέειμε τα έπαθλα εις τους νικητάς

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Είς τό έν λόγω πρωτάθλημα συμμετέχουν 16 σόλλογοι των 'Αθηνών και του Πειραιώς, οι οποίοι έχουν χωρισθί εις δύο όμλους. 'Η όμας του Πολυτεχνείου κατηρίσθη ως αλοούσας:

— α) Πλ. Ναούπουλος, β) Μιλε. Τρουμπούνης, γ) Γεώργ. Σάμιος.

— 'Ανιχώρησε πρό ήμερών διά Θεσσαλονίκην ή αντιπροσωπευτική όμας του Πολυτεχνείου:

— α) Πλ. Ναούπουλος, β) Μιλε. Τρουμπούνης, γ) Γεώργ. Σάμιος.

— 'Η 'Εθνική Ποδοσφαιρική 'Ομάς...

ΤΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΟΝ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ ΤΗΣ Δ.Α.Σ.

Τήν 10 π.μ. της 18ης τρέχοντος μηνός έγινοντο εις τό γήπεδον του Πανελληνίου Γ.Σ. ή τελετή της έναρξεως του Β' ποδοσφαιρικού πρωταθλήματος της Διοικήσεως 'Ανωτάτων Σχολών και ή πρώτη συνάντησις δι' αυτό.

Παρέστησαν οι πρυτάνεις και Διευθυνταί των 'Ανωτάτων Σχολών και πολλοί κεκλημένοι.

'Επίσης παρέστη ο άναπληρών τόν Κυβερνητικόν 'Επίτροπον 'Επιτελάρχης της Περιφερειακής Διοικήσεως.

Τήν 10 και 15' ακριβώς ήρχισεν ή παρέλασις των ομάδων με επί κεφαλής τμήμα της μουσικής της Διοικήσεως Πρωτευούσης.

Μετά την παρέλασιν πρό των επισήμων και την παράταξιν των ομάδων έ-

'Ο 'Εφορος 'Αθλοπαιδιών Ε.Ο.Ν. Πανιτωών έν μέσω αθλητριών.

δόθη ο όρκος του αθλητού υπό Φαλαγγίτου ποδοσφαιριστού της 'Υποδιοικήσεως Πανεπιστημίου.

'Ακολουθως ο Διευθυντής της Σωματικής 'Αγωγής της Διοικήσεως παρέκάλεσε τόν 'Αναπληρωτήν του Κυβερνητικού 'Επιτρόπου όπως κηρύξη την έναρξιν των αγώνων, αφού έτόνισε την σημασίαν των αγώνων και της αθλήσεως γενικώτερον, και υπεργραμμισε την αξίαν ήν έχει ή αναληφθείσα προσπάθεια της Δ.Α.Σ. όπως φέρη τό σύνολον των Φαλαγγιτών και Σπουδαστών εις τούς αγωνιστικούς οτίθους.

Κηρυχθείσης της έναρξεως των αγώνων, έγινοντο ή πρώτη συνάντησις σύμφωνα με τό πρόγραμμα, μεταξύ των 'Υποδιοικήσεων Πανεπιστημίου και 'Ανωτέρων Σχολών. Νικήτρια ανέδειχθη ή δεύτερα με τέρματα 4 έναντι 1. 'Ο αγών όπήρξεν ενδιαφέρων και οι 'Αθληταί επέδειξαν πνεύμα ήρωϊκόν και εύγενές.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κεντρική Διοίκησης

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ Ε.Ο.Ν.

Ἡ Α.Β.Υ. ὁ Διάδοχος Παῦλος, Γενικός Ἀρχηγὸς τῆς Ε.Ο.Ν., ἀπέστειλε πρὸς τὸν Ἀναπληρωτὴν τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου Λοχαγὸν Θεοχαρόπουλον τὸ κάτωθι τηλεγράφημα ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπετείου μας καὶ εἰς ἀπάντησιν τῶν διδιδασθεισῶν Αὐτῷ εὐχῶν:

«Υμᾶς, Φαλαγγίτας, Φαλαγγιτίσας, Σκαπανεῖς καὶ Σκαπανίσσας, εὐχαριστῶ θερμῶς δι' ἐγκάρδια αἰσθήματα».

ΠΑΥΛΟΣ Διάδοχος

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Πρὸς τὰς Διοικήσεις Ἀνωτάτων Σχολῶν καὶ Ἀπάσας τὰς Περιφερειακὰς Διοικήσεις Ἀρρένων καὶ Θηλέων.

Κοινοποιούμεν ὑμῖν κατωτέρω ἀπόφασιν τῆς Α.Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως καὶ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Ε.Ο.Ν. περὶ ἐνωματώσεως τῆς Ὄργανώσεως Ταγμάτων Ἐργασίας εἰς τὴν Ε.Ο.Ν. ἀπὸ 7ης Νοεμβρίου 1939.

Ὁ Ἀναπληρωτὴς Κυβερν. Ἐπιτρόπος Ἐπιτελάρχης, Λοχ. Πεζικυδὸς Γ. ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸν Ὄργανισμὸν Ἑσωτερικῆς Ὑπηρεσίας Ἐθνικῆς Ὄργανώσεως Νεολαίας (ἄρθρον 9ον) καὶ τὸν τοιοῦτον τῆς Ὄργανώσεως Ταγμάτων Ἐργασίας,

Ἀποφασίζομεν:

1ον) Ἡ Ὄργάνωσις Ταγμάτων Ἐργασίας ἐνωματοῦται ἀπὸ 7ην Νοεμβρίου 1939 Δ' εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ὄργάνωσιν Νεολαίας, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐθνικὴ Ὄργάνωσις Νεολαίας-Διοικήσεις Ταγμάτων Ἐργασίας» (Ε.Ο.Ν. Δ.Τ.Ε.).

2ον) Τὰ μέλη τῆς Ὄργανώσεως Ταγμάτων Ἐργασίας ἀποτελοῦσιν ἰδίαν Διοίκησιν καλουμένην «Διοικήσεις Ταγμάτων Ἐργασίας». Ἐδρα τῆς Διοικήσεως Ταγμάτων Ἐργασίας ὀρίζονται αἱ Ἀθῆναι.

3ον) Ἡ Διοικήσις Ταγμάτων Ἐργασίας θὰ ἀσκήται ὑπὸ ἐντεταλμένου ὁργάνου ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ.

4ον) Οἱ Φαλαγγίται τῆς Δ.Τ.Ε. θὰ φέρωσι τὴν ἥδη κεκαנוνισμένην διὰ τὴν Ὄργάνωσιν Ταγμάτων Ἐργασίας στολήν, ἀντικαθισταμένου μόνον τοῦ ἥδη παρ' αὐτῶν φερομένου ἐμβλήματος, διὰ τοῦ ἐμβλήματος τῆς Ε.Ο.Ν. προστιθεμένου εἰς αὐτὸ τοῦ ἥδη ὑπὸ τῶν Ταγμάτων Ἐργασίας φερομένου σήματος.

5ον) Ἡ ὀργανωτικὴ σύνθεσις τῶν Ταγμάτων Ἐργασίας διατηρηθῆσεται ὡς ἔχει, προσαρμοζομένη εἰς τὸ μέλλον πρὸς τὰς ἰσχυοῦσας διὰ τὴν Ὄργάνωσιν τῆς Ἐθνικῆς Ὄργανώσεως

Νεολαίας διατάξεις, διὰ σχετικῶν διαταγῶν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ. (6ον) Ἡ Δ.Τ.Ε. θὰ συντηρῆται οἰκονομικῶς κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὡς καὶ μέχρι τοῦδε.

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως καὶ Γεν. Ἐπιθεωρητὴς τῆς Ε.Ο.Ν.
ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΤΑΞΑΣ

ΜΙΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΣΚΑΠΑΝΕΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΡΧΗΓΟΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Κυβερνήσεως κ. Ι. Μεταξᾶν ἀπεστάλη ἡ κάτωθι χαρακτηριστικὴ ἐπιστολὴ ἀπὸ τὸν Σχηματισμὸν τῶν Σκαπανέων Δημοτικοῦ Σχολείου Παρνασσῶ Γορτυνίας.

Ἐν Παρνασσῷ τῇ 28ῃ Ὀκτωβρίου 1939.

Σεβαστέ μας Ἀρχηγέ καὶ πατέρα μας χρυσέ,

Μὲ τὴν ἀρχὴν τοῦ Σχολικοῦ ἔτους σὲ χαιρετοῦμε μὲ σεβασμὸ καὶ ἀγάπην

Εἰς τὸν σχολικὸν κήπον Παρνασσῶ

καὶ εὐχόμεθα στὸ Θεὸ νὰ σοῦ δώσῃ ὑγείαν καὶ ζωὴν, γιὰ νὰ σὲ ἔχωμε πάντοτε προστάτη, διότι σὺ μόνον μᾶς ἐπρόσεξες καὶ ἔσωσες τὴν καλὴν μας πατρίδα.

Τὰ πατριωτικὰ σου λόγια γιὰ τὴν οἰκονομίαν καὶ καλλιέργειαν τῆς γῆς μᾶς τὰ εἶδμεν στὸ περιοδικό, μᾶς τὰ εἶπε ὁ δασκαλὸς μας καὶ μᾶς δώσανε θάρρος καὶ μεγαλύτερη δύναμιν.

Ἐφέτος ἐμεῖς ἀρχίσαμε τὴν καλλιέργειαν στὸν σχολικὸ μᾶς κήπον μὲ θέλησιν, τὸν ἐμεγαλώσαμε 30 τ.μ., οὔτε σπιθαμὴ δὲν ἀφήσαμε, ὅπως μᾶς τὸ τὸν νίζεις.

Ἐργαζόμεστε πολὺ γιὰ τὴν πρόδόν μας καὶ τὴν πρόδοσιν τῆς καλῆς μας πατρίδος. Ὁ κήπος ἀπὸ τὸ 1936 ποὺ τὸν ἐκάμαμε μᾶς ἐδίδασκε πολλὰ, ξέρουμε ὅλες τὰς γεωργικὰς καὶ δειροκομικὰς ἐργασίας, ἐστείλαμε σὲ 10 σχολεῖα σπόρους λαχανικῶν, ἐδίδαγμα μυδαλιῆς, ροδακινίης.

Τὶς γιορτὲς μᾶς γιορτάσαμε μὲ ἐνθουσιασμό.

Σοῦ στέλνουμε μερικὰς φωτογραφίας νὰ μᾶς δῇς τὴν ἐργασία καὶ στίς γιορτὰς μᾶς, βλέπουμε πολλὰς ἄλλες στὸ περιοδικό καὶ μᾶς ἀρέσουν.

Μὲ σεβασμὸ σοῦ φιλοῦμε τὸ χέρι Ἡ Ε.Ο.Ν. Δημοτικοῦ Σχολείου Παρνασσῶ Γορτυνίας Ἀρκαδίας

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως ἀπήντησε ὡς ἑξῆς:

Ἀγαπητὰ μου παιδιὰ,

Σήμερα μοῦ ἔφεραν ἀπὸ τὴν Ε.Ο.Ν. τὸ γράμμα σας τῆς 28ης Ὀκτωβρίου καὶ γι' αὐτὸ ἀργησα νὰ σας ἀπαντήσω. Σὰς εὐχαριστῶ γιὰ τὰ χαιρετισμὰτά σας καὶ τὶς εὐχὰς σας καὶ σὰς εὐχαριστῶ γιὰτὶ μὲ τόση προθυμία ἐκτελεῖτε τὴν ἐντολήν μου γιὰ τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς μας. Πολὺ ἐχάρηκα ποὺ ἐμεγαλώσατε τὸν σχολικὸν σας κήπον, καὶ ποὺ τόσα πράγματα μαθαίνετε σχετικά μὲ τὴν γεωπονίαν καὶ τόσο χρήσιμοι φαίνεσθε καὶ στὰ ἄλλα σχολεῖα.

Βέβαια οἱ διδασκαλοὶ σας θὰ εἶναι πολὺ καλοὶ.

Εὐχαριστήθηκα πολὺ μὲ τὶς φωτογραφίας ποὺ μοῦ ἐστεῖλατε, καθὼς καὶ ποὺ τόσο τακτικὰ διαβάσετε τὸ περιοδικό. Σὰς εὐχομαι κάθε καλὸν καὶ κάθε εὐτυχία.

Χαιρετῶ τὸν Ὁμαδάρχην σας Ἀλεξανδρόπουλον καὶ τὸν παρακαλῶ νὰ διαβάσῃ τὸ γράμμα μου αὐτὸ σὲ ὅλα τὰ παιδιὰ τῆς Ε.Ο.Ν.

Ἰδικὸς σας

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΤΑΞΑΣ

ΔΩΡΕΑΙ

Ὁ κ. Ἰωάννης Παπαδημητρίου, καθηγητὴς τοῦ 6ου Γυμνασίου Ἀρρέων Ἀθηνῶν, ἐξώρυσεν ὑπὲρ τῆς στολῆς τοῦ Φαλαγγίτου δραχ. δύο χιλιάδας.

Ὁ κ. Σπ. Στεργίου, ἐξ Ἀγίου προσέφερεν ὑπὲρ τῆς Ε.Ο.Ν. δραχ. πέντε χιλιάδας.

Ὁ κ. Σωτήριος Σιδάνης, λοχαγὸς, προσέφερε δραχ. διακοσίας.

Ἡ διδασκάλισσα Κατίνα Μαλατάνη δραχ. πεντακοσίας.

Ἡ Ἐπίσημη ἡ Μαράσλειος Παιδαγωγικὴ Ἀκαδημία δραχ. τρεῖς χιλιάδας.

Ἡ Ἐθνικὴ Κτηματικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος προσέφερεν ὑπὲρ τῆς Ε.Ο.Ν. δραχμας ἑκατομμύριον πέντε (250000).

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΓΩΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΩΝ Ε.Ο.Ν. ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΦΑΝΕΛΛΑΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ

Ἡ Ὑποδιοίκησις Θηλέων Αἰγύπτου ἐδήλωσεν εἰς τὴν προέβραν κ. Καρὰλὴν ὅτι, αἰθανομένη μὲ μεγαλὸν ἐνθουσιασμόν, τὴν καθέκασαν τὴν ἐνταλμένην τὴν ἑαυτῶν καὶ ὁ φρουρὸς τῆς στρατιωτικῆς, ἀναλαμβάνει νὰ πλῆξῃ διακοσίας φαύλλας διὰ τοὺς γενναίους φρουροὺς τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἀκεραιότητος τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος τῶν.

ΔΙΑ ΤΑ ΟΡΦΑΝΑ ΤΗΣ «ΜΑΝΝΑΣ»

Ἡ Ὑποδιοίκησις Θηλέων Ἀλεξανδρείας ἀνέλαβεν νὰ κατασκευάσῃ καὶ σπῆματα διὰ τὰ ὀρφανὰ τῆς «Μάννας», ἐπισημὴν διὰ τὰ ὀρφανὰ Ἑλληνίστουλα.

ΟΜΙΛΙΑΙ

Ὑπὸ τῆς Π.ρ.φ. Διοικήσεως Ε.Ο.Ν. Αἰγύπτου, ἐπὶ τῇ 28ῃ Ὀκτωβρίου 1939, ἐγένετο ἐκδήλωση ἐν τῇ ἐκτετατῇ αὐτῆς ἐκκλησίᾳ, ὅπου ἐγένετο ἀποφασιστικὴ ἐκδήλωση, ὅπου ἐγένετο ἀποφασιστικὴ ἐκδήλωση, ὅπου ἐγένετο ἀποφασιστικὴ ἐκδήλωση.

ΕΟΡΤΑΙ

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἐπετείου τῆς Ἐθνικῆς Ὄργανώσεως Νεολαίας τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Κεντρικῆς Δι-

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κίνησις Περιφερειακῶν Διοικήσεων

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ὁ Γενικός Ἐπίσκοπος, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Περιφ. Διοικητοῦ, ἐπισκέφθη τὸ χωρίον Γραμμενίτσα, παραστάς εἰς τὴν ἐνταῖς τῆς ἐντατικῆς καλλιέργειας τῆς γῆς.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ὁ Γενικός Ἐπίσκοπος ὡμίλησε πρὸς τοὺς παρισταμένους διὰ τὸ συντελούμενον ἔργον.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ.—Ἡ ἐπέτειος τῆς ἰωρῆος τῆς Ε.Ο.Ν. ἐορτάσθη μεγαλοπρεπῶς καὶ εἰς Θεσσαλονίκην. Ἀπὸ τῆς πρώτης διὰ τὰς δόδας τῆς Θεσσαλονίκης, ἡ ὁποία ἦτο σημασιολόγος, ἐκαινίζον αἱ μουσικαὶ τῆς Ε.Ο.Ν., τοῦ δήμου καὶ τοῦ Ὁργανοποιείου, ἐνὶ ταυτοχρόνως αἱ φάλαγγες τῆς Ε.Ο.Ν. Ἀρρένων καὶ ὁμιλῶν μὲ τὰς σημαίας των κατηύθυντο εἰς τὸ Γυμναστήριον τοῦ Γ' Σώματος Στρατοῦ, ὅπου τὰς ἐπεσημίας τοῦ πλήθους.

Τὴν 10ην πρωΐνην χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης Γενναίου ἐβόλῃ δοξολογία, εἰς τὴν ὁποίαν παρέστησαν ὁ Ὑπουργὸς Γεν. Διοικήσεως Μακεδονίας κ. Κυρίμης, ἅπαντες αἱ πολιτικαί, στρατιωτικαί, εκπαιδευτικαί, θρησκευτικαὶ καὶ δικαστικαὶ ἀρχαί. Εἰς τὸ προσάκιον τοῦ ναοῦ εἶχον παραταχθῆ λόχοι τῆς Ε.Ο.Ν. πρὸς ἀπόδοσιν τιμῶν. Ὅλοι δὲ αἱ λοιπαὶ φάλαγγες τῆς Ε.Ο.Ν. εἶχον παραταχθῆ κατὰ μῆκος τῶν ὁδῶν τῆς 4ης Λογούσου καὶ Τοιμοσκῆ.

Μετά τὸ πέρασ τῆς δοξολογίας οἱ ἐπίσημοι κατηύθυντο πρὸς τὸ Γυμναστήριον τοῦ Γ' Σώματος Στρατοῦ, ὅπου εἶχον ἦδη περατωθῇ ἡ παρατάξις τῶν θαλαγγιτῶν καὶ θαλαγγιτιστῶν ὅλης τῆς δυνάμεως τῆς Π.Δ. Θεσσαλονίκης.

Μετά τὴν ἀνάκρουσιν τοῦ βινοῦ τῆς Ε.Ο.Ν. ὡμίλησαν ὁ λοχίτης Βαρτολάς καὶ ἡ θαλαγγιτάρχης Δ. Στεφάνου, ἀναπτύξαντες τοὺς σκοπούς τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ παρακαλοῦντες τὸν Ὑπουργὸν κ. Κυρίμην νὰ διαδίδῃ εἰς τὸν Ἀρχηγὸν ὅτι οἱ νέοι τῆς Βορείου Ἑλλάδος εἶναι ἱκανοὶ εἰς ἐν νεῖρα τὰ νὰ δώσουν καὶ τὴν τελευταίαν ραβδίαν τοῦ αἰματικῶν τῶν διὰ τὸ μεγαλοῦς τῆς Πατρίδος. Ἀκολούθως ἀπηγγέθησαν ποιήματα καὶ ἐν τέλει ὡμίλησαν ὁ Ὑπουργὸς κ. Κυρίμης, εἰπὼν μετὰ τῶν ἄλλων ὅτι ἡ Ἑθνικὴ Ὁργάνωσις Νεολαίας φέρει ἐπὶ τῶν ὤμων τῆς τοῦ βαρὸ φορτίου τῶν Ἑθνικῶν προσδοκίων καὶ ὅτι ὅταν ἡ Ε.Ο.Ν. φέρῃ εἰς πέρας τὸν γιγάντειον ὄθλον τῆς, τότε ὁ κόσμος θὰ διαβάσῃ τὸ λακωνικὸν τοῦτο ἐπίγραμμα: «Τὸ ἔργον αὐτὸ τὸ ἐπὶ ὁδοῦν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς, τὸ λοχεύσαν ὁ δυνατὸς τὸν Κυβερνήτην, ἀλλὰ τὸ ἐξετέλεσεν ἡ Ἑθνικὴ Ὁργάνωσις Νεολαίας τῆς Ἑλλάδος».

Τὸ τέλος τοῦ λόγου τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἐκάλυψαν μυριότομοι ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως, τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ τῆς Ε.Ο.Ν.

ΕΔΕΣΣΑ.—Ἡ πόλις τῆς Ἑδέσσης τὴν ἡμέραν τῆς ἐπετείου ἐπλεεν εἰς τὸ κυνολέυκον. Παρουσία τῶν ἐπισήμων ἐτελέσθη δοξολογία εἰς τὸν Ναὸν τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, μετὰ τὸ πέρασ δὲ ταύτης οἱ ἐπίσημοι μετέβησαν εἰς τὸν χώρον ὅπου πρόκειται νὰ ἀνεγερθῇ τὸ μέγαρον τῆς Ε.Ο.Ν. Ἐκεῖ ὁ κ. Νομάρχης κατέθεσε τὸν θεμέλιον λίθον, ὡμίλησαν δὲ δι' ὀλίγων ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης καὶ ὁ Περιφερειακὸς Διοικητής, ἐξάραντες τὴν σημασίαν τοῦ ἀνεγερθρομένου μεγάρου, τὸ ὅποιον θ' ἀποτελέσῃ τὸν ἱερὸν βωμὸν τῆς Ε.Ο.Ν.

Κατόπιν ὁ κ. Νομάρχης παρέδωσε τὰς σημαίας εἰς τὰς θαλαγγίτας καὶ ἐπηκολούθησε παραστάσις τριῶν χιλιῶν θαλαγγιτῶν.

— Κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς ἀνελευθέρωσης σκιματέσσα καὶ ἡ Ε.Ο.Ν., προσώδεσσα ἐξαιρετικὸν τόνον.

Εἰς τὴν δοξολογίαν παρέστησαν ὁ κ. Νομάρχης καὶ ἅπαντες αἱ ἀρχαὶ τοῦ τόπου. Τμήματα τῆς Ε.Ο.Ν. εἶχον παραταχθῆ ἐξῆς τοῦ Ναοῦ πρὸς ἀπόδοσιν τιμῶν, μετὰ ταῦτα δὲ ἐπηκολούθησε κατάθεσις στεφάνου εἰς τὸ Ἥρῳν τῶν πεοῦντων.

ΦΛΩΡΙΝΑ.—Ὁ Διοικητής τῆς 169ης θαλαγγίτης Ἀρρένων Φλωρίνης ἐπισκέφθη καὶ ἐπεθεώρησε τοὺς θαλαγγίτας καὶ Σκαπανεῖς τοῦ Σχηματισμοῦ Κλαδορράχης, ὡμίλησε πρὸς αὐτοὺς περὶ τῆς ἀποστολῆς καὶ τῶν ἀποχρεώσεων

τοῦ θαλαγγιτοῦ. Ἐπίσης συνεργάσθη μετὰ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινοῦ Κλαδορράχης πρὸς ἐξέτασιν καταλλήλου οἰκίσματος διὰ τὴν Ἀσχὴν τῶν θαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων.

— Ὑπὸ τῆς Δημοσφαικῆς Ἐπιτροπῆς Κατοικίας παρεχωρήθη εἰς τὴν 164ην θαλαγγίαν ἔκτασις 10 στρεμμάτων, ἡ ὁποία πρόκειται νὰ καλλιεργηθῇ ὑπὸ τῆς Ε.Ο.Ν. τῇ συνεργασίᾳ ἐπαρχιακοῦ γεωπόνου.

— Ὁ Διοικητής τῆς Ὑποδιοικήσεως Καστορίας ἐπισκέψθη καὶ ἐπεθεώρησε τοὺς Σχηματισμοὺς Λαγοῦ, Κλεισοῦρας, Δωρικού, Βέργου, Βασιλειάδος, Κορησοῦ καὶ Μαυρογώριου, δώσας διατάξεις δι' αὐτοὺς.

— Ἐπίσης ὁ Ὑποδιοικητὴς Νεστορίου ἐπεθεώρησε τοὺς θαλαγγίτας καὶ Σκαπανεῖς Μελαθίου.

ΣΕΡΡΑΙ.—Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐγένετο ὁσέκειν ἀπάντων τῶν βαθμοφόρων τῆς Ὑποδιοικήσεως Σερρῶν τῆς Ε.Ο.Ν. εἰς τὸν οὐδροδρομικὸν σταθμὸν Ἀγγίστης, προεδρεύοντος τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ.

Κατὰ τὴν ὁσέκειν ὡμίλησαν ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς ἐκθέσας διὰ μακρῶν τὰς ἐπιδημίας τῆς Ὁργάνωσις καὶ ὑπεθυμίσας τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ὁποίας ἔχουν ἀναλάβει οἱ βαθμοφόροι ἀπέναντι τῆς Πατρίδος Ἐπίσης ἐληθῆσαν ἀποφασίζοντες σχετικῶς μὲ τὴν δράσιν καὶ τὰς ἐφορμὰς τῆς Ἑθνικῆς Ὁργάνωσις Νεολαίας.

ΚΟΖΑΝΗ.—Παρουσία τῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως καὶ πλήθους κόσμου ἀπενεμήθησαν ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιστοῦ τῆς Ε.Ο.Ν. Κοζάνης διάσημα βραβῆν εἰς διὰ δροσάρχας καὶ 43 ἐνωμοτάρχας, εὐδοκίμως φοιτήσαντας ἐπὶ ἐξάμηνον εἰς τὸν Οὐλαμὸν βαθμοφόρον.

ΤΑΝΗΣΙΑ

ΜΥΤΙΑΝΗ.—Τὴν Κυριακὴν 27ην Νοεμβρίου ἐγένετο ἡ σπορά τῶν κτημάτων τὰ ὅποια πρόκειται νὰ καλλιεργηθῶν ὑπὸ τῆς Ε.Ο.Ν. περιερίχοντος Λουτροῦ.

Οἱ θαλαγγίται Λουτροῦ μετέβησαν ἀπὸ πρώτας εἰς τὰ παραχωρηθέντα κτήματα καὶ τῇ βοηθείᾳ τριῶν βενζινοφόρων ἐπεδόθησαν εἰς τὴν καλλιέργειαν.

Εἰς τὴν ἰδίαν περιφέρειαν οἱ θαλαγγίται ἐστειραν 12 στρέμματα μὲ κοκκία.

— Εἰς ὅλους ἀνεκαίρεται τοὺς Σχηματισμοὺς τῆς Νήσου γίνονται πυρετώδεις προετοιμασίαι διὰ τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς.

Ἡ γεωργικὴ ἐξορμησις εἰς τὴν Λέσβον

— Μᾶλτι τῆς στιγμῆς τὸ σύνολον τῶν καλλιεργηθέντων κτημάτων ὑπὸ τῆς Ε.Ο.Ν. ἀνέρχεται εἰς 70 στρέμματα.

Μετὰ τὴν δοξολογίαν ἐνθουσιασμὸν ἐορτάσθη ἡ ἐπέτειος τῆς ἰωρῆος τῆς Ε.Ο.Ν. εἰς Μυτιλήνην καὶ εἰς τὰς λοιπὰς Ὑποδιοικήσεις τῆς Νήσου.

Μετά τὴν δοξολογίαν ἐπηκολούθησε παρέλασις ἀποκλήρου τῆς δυνάμεως Ἀρρένων καὶ ὁμιλῶν διὰ μῶτον τῶν ὁδῶν ὑπὸ τὰς ἐπεσημίας τοῦ πλήθους καὶ ἐγένετο διάφοροι ὡμίλαιοι.

Τὸ ἀπόγευμα ἐτελέσθησαν εἰς τὸ Στάδιον, παρουσία τοῦ κ. Νομάρχου καὶ τῶν λοιπῶν ἀρχῶν τοῦ τόπου, ὁραιοτάτοι ἀθλητικαὶ ἀγῶνες, οἱ ὅποιοι καὶ ἐσημείωσαν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν.

ΣΥΡΟΣ.—Μετὰ ἐξαιρετικὴν μεγαλοπρέπειαν ἐορτάσθη εἰς Σύρον ἡ ἐπέτειος τῆς ἰωρῆος

τῆς Ε.Ο.Ν. Μετὰ τὴν δοξολογίαν, τμήματα τῆς Ε.Ο.Ν. Ἀρρένων καὶ ὁμιλῶν ἐστειραν τὰ μνημεῖα τῶν πεοῦντων καὶ εἰς ἑλᾶσε χώραν μεγαλοπρεπῆς παρέλασις εἰς τὴν πλατείαν Μιαούλη πρὸ τῶν ἐπισήμων.

Ἑλλάς Ἑλλάς

ΛΑΜΙΑ.—Ὁ Λορτασμός τῆς ἐπετείου τῆς Ε.Ο.Ν. προέβη εἰς τὴν Λαμίαν πανηγυρικὸν χαρακτήρα. Ἀπὸ πολὺ ἐνωρὶς πλήθος κόσμου εἶχε καταλάβει τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως, ἡ ὁποία ἦτο φαντασμαγορικῶς σημασιοτολισμένη.

Τὴν 10.30 παρουσία τῶν ἐπισήμων ἐτελέσθη δοξολογία, μετὰ τὸ πέρασ τῆς ὁποίας ὡμίλη-

Συγκομιδὴ λαχανικῶν ὑπὸ τῆς Ε.Ο.Ν. Παιονσοῦ.

σαν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης ἀπὸ τῆς εἰδικῆς στήθης ἐξέδρα. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης ἐξέδρα τὴν χάριν αὐτοῦ, διότι ἡ Ἑλληνικὴ Νεολαία εἶρε τὸν πραγματικὸν δρόμον τῆς. Ἐπίσης ὡμίλησαν ἐξ ὀνόματος τοῦ Στρατοῦ εἰς λαοῦς.

Τὸ ἀπόγευμα ἐγένετο γυμναστικαὶ ἐπιδημίες τῶν θαλαγγιτῶν καὶ τὸ ἑσπέραιον ἐβόλῃ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ κινηματοθέατρου «Πανελλήνιος» ὑπὸ τῶν θαλαγγιτῶν καὶ τῶν θαλαγγιτιστῶν ἡ εὐαλοῦντος τοῦ Ἑσπέραιου.

ΚΡΗΤΗ

ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ.—Εἰς Ἅγιον Νικόλαον ἐορτάσθη μεγαλοπρεπῶς ἡ β' ἐπέτειος τῆς Ε.Ο.Ν.

Μετά τὴν δοξολογίαν ὡμίλησαν ὁ κ. Νομάρχης ὡς Γενικός Ἐπίσκοπος τῆς Ε.Ο.Ν., ἐπηκολούθησε δὲ παρέλασις, κατ' ἣν ἐνεκαίρεθη διὰ πρώτην φοράν τμήμα Ναυτοθαλαγγιτῶν. Ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τοῦ Δημαρχεῖου ὡμίλησαν ὁ Περιφ. Διοικητής καὶ ὁ Γυμνασιάρχης, ἐξάραντες τὴν σημασίαν τῆς ἐορτῆς.

ΡΕΘΥΜΝΟΝ.—Τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς 12ης Νοεμβρίου, ἡμέρας ἐορτασμοῦ τῆς β' ἐπετείου, σάμπιγεται καὶ τιμωμένηται τῆς Ε.Ο.Ν. ἐσθλῶς τὸ ἐξῆς ἐν περιεργαίᾳ τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως, ἥτις ἦτο σημασιοτολισμός. Μετὰ τὴν θέαν λειτουργίαν, εἰς τὴν ὁποίαν παρέστησαν ὁ Νομάρχης Ρεθύμνου μετὰ τῶν Περιφ. Διοικητῶν, ὅς καὶ ἅπαντες αἱ στρατιωτικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἀρχαὶ τοῦ τόπου, τὰ τμήματα τῆς Ε.Ο.Ν. κατηύθυντο εἰς τὴν πλατείαν Γεωργίου τοῦ Β', ὅπου ἐγένετο ἡ παρέλασις τῶν σημειῶν εἰς τὰς θαλαγγίτας 253 Ἀρρένων καὶ ὁμιλῶν ὑπὸ τοῦ κ. Νομάρχου ὡς Γενικοῦ Ἐπιστοῦ τῆς Ε.Ο.Ν., ὅπου τὰς ἐπεσημίας καὶ τὰς ζητωκραυγὰς τοῦ παριστάμενου πλήθους. Ἡ φάλαγγις Ἀρρένων ἐπικυρώσθη ἐ' ἑσπέραιον Μεταξῶν.

Ἐπηκολούθησε παρέλασις πρὸ τῶν ἐπισήμων, τὰς ἀποκαυματῶν δὲ ὅρας ἔλασε χώραν ἡ ἀρκυμνοῖα τῶν θαλαγγιτῶν ὁμιλῶν παρουσία τῆς Περιφ. Διοικητοῦς. ὁμάδες δὲ θαλαγγιτιστῶν ἐτελέσσαν οὐκιστικὰς ἀσκήσεις καὶ ἐχορεύσαν ὁραιοὺς ἑλληνικοὺς χορούς.

ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ 4^{ΗΣ} ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΜΟΥΣΙΚΗ

ΓΕΡΑΣ. ΦΡΕΝ

ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟΥ - ΒΑΣΙΛ. ΝΑΥΤΙΚΟΥ

ΣΤΙΧΟΙ Μ.

T^o di Marcia.

Marciale.

Για · τι χαίρεται ὁ κό · σμος καὶ χα ·
μο γε · λάιπα τέ · ρα ; Για · τι λάμπει ὁ ἡ · λιος ἔ · τσι, για · τι φέγ · γει ἔ · τσι ἡ ·
μέ · ρα ; Για · τι σὰν αὐ · τή, παι · δι μου, τήν ἡ · μέ · ρα τὴ χάσῃ παύ τῃ χαί · ρε · σαι καὶ σὺ,
Στέ · ρε φε·τόμαῖρο δαί · κρυκλίσαι · νε πολ · λές πλη · γές Ἀ · ψη · λώ · σανε τὰ σταῖα χα καὶ
γύ · ρω ὅλα τὰ βράχια ἐ · γι · νή · κα · νε ἂν βοῦνα καὶ χυ · σο · πη · γές
Μιᾶν ἡ · μέ · ρα σὰν ἔ · τοῦ τη τὴν ὀ · λώ · φω · τη κιὼ · ραί — α ἔ · δι · πλώ · θη · κε καὶ
μέ · ρα σὰν ἔ · τοῦ τη τοῦ χυ · πᾶ · νε ἡ καμ · λά — νες ποὺ τὴν τρα · γουδοῦν
παί · λι ἡ γα · λᾶ ζια μας ση · μαί · α ποῦ · χει τοῦ ἡρανοῦ τὸ χρώ · μα καὶ σκεπάζει τὰ ἄ · ρα
νέ · οι καὶ ὁ · ξο · λο · γοῦν οἱ μάν · νες ἔ · γι · νε σὰν πρῶτα παί · λι ἡ πατρίδα μας
χώ · μα ποῦ ἔ · λευ · θε · ρος πα · τὰς κι ἔ · τοι μέ · χαρά κι ἐλπί · δα γὰρ μιὰν ἐνδοξίαν
γὰ · λη δο · ξα · σμέ · νη κι ἔ · χυ · ρή κι ἔ · τοι σὰν τὴν ἀντι · κρύ · ζης ἔ · τοι πάλι τὴν γλυ ·
τρί · δα ἡ ἴ · ση · μαί — α κυ · μα τί · ζει μέ · να ΤΑΝ Η Ε · ΠΙ ΤΑΣ
ρί · ζεις τὴν γλυ · ρί — ζε καὶ τὴν κό · ψι τοῦ πα · θιοῦ τὴν τρομέ · Μιᾶν ἡ ρή ·

